

Dziennik Urzędowy L 343

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

8 grudnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1801/2006 z dnia 30 listopada 2006 r. dotyczące zawarcia Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską** 1
- Umowa partnerska w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską 4
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1802/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 61
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1803/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2771/1999 i (WE) nr 1898/2005 w odniesieniu do przyjmowania do składowania masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oddanego do sprzedaży** 63
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1804/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiające środki przejściowe, jakie należy przyjąć w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii w odniesieniu do rezerwy sporządzanej zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005** 64
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1805/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 ustanawiającego wspólnotową procedurę określania najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych weterynaryjnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego w odniesieniu do tiamfenikolu, fenwaleratu i meloksykamu ⁽¹⁾** 66
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1806/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1613/2000 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów systemu ogólnych preferencji, w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Laosu, dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty** 69

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 22 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1807/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1614/2000 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów systemu ogólnych preferencji, w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Kambodży dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty	71
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1808/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1615/2000 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów systemu ogólnych preferencji w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Nepalu, dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty	73
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1809/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym	75
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1810/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006	77
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1811/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	78
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1812/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006	80
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1813/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006	81
★ Dyrektywa Komisji 2006/127/WE z dnia 7 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę 2003/91/WE określającą środki wykonawcze do celów art. 7 dyrektywy Rady 2002/55/WE w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania niektórych odmian gatunków warzyw ⁽¹⁾	82

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/890/Euratom:

★ Decyzja Komisji z dnia 4 grudnia 2006 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy ramowej w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej oraz Protokołu w sprawie roszczeń, procedur prawnych i odszkodowań do Umowy ramowej w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5219)	85
Protocol on Claims, Legal Proceedings and Indemnification to the Framework Agreement on a Multilateral Nuclear Environmental Programme in the Russian Federation	92

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

2006/891/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie korzystania przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich z informacji przygotowanych zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości** (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5804) 96

2006/892/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 5 grudnia 2006 r. zmieniająca decyzje 2006/7/WE, 2006/265/WE i 2006/533/WE w odniesieniu do przedłużenia ich okresów stosowania** (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5860) ⁽¹⁾ 99

2006/893/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 5 grudnia 2006 r. dotycząca wycofania odniesienia do normy EN 10080:2005 „Stal do zbrojenia betonu – Spajalna stal zbrojeniowa – Postanowienia ogólne” zgodnie z dyrektywą Rady 89/106/EWG** (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5869) ⁽¹⁾ 102

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1801/2006

z dnia 30 listopada 2006 r.

dotyczące zawarcia Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 w związku z art. 300 ust. 2 i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota Europejska i Islamska Republika Mauretańska wynegocjowały i parafowały umowę partnerską w sprawie połowów przyznającą rybakom ze Wspólnoty wielkości dopuszczalne połowów na wodach podlegających suwerennej władzy Islamskiej Republiki Mauretańskiej (zwaną dalej „umową partnerską”).
- (2) W interesie Wspólnoty leży zatwierdzenie umowy partnerskiej.

- (3) Należy określić metodę podziału wielkości dopuszczalnych połowów pomiędzy państwa członkowskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Umowa partnerska w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Wspólnoty.

Tekst umowy partnerskiej jest dołączony do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Wielkości dopuszczalne połowów, ustalone w protokole ustanawiającym wielkości dopuszczalne połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie partnerskiej (zwanym dalej „protokołem”), zostają podzielone między państwa członkowskie w następujący sposób:

Kategoria połowów	GT lub maks. liczba licencji dla okresu licencji	Państwo członkowskie	GT, licencje lub pułapy połowów rocznych dla państwa członkowskiego
Kategoria 1: Statki wyspecjalizowane w połowach skorupiaków, z wyjątkiem langusty i kraba	9 440 GT	Hiszpania	7 183 GT
		Włochy	1 371 GT
		Portugalia	886 GT
Kategoria 2: Trawlery i taklowce głębinowe do połowów morskczuka czarnego	3 600 GT	Hiszpania	3 600 GT
Kategoria 3: Statki połowiąjące gatunki głębinowe inne niż morskczuk czarny, z użyciem narzędzi innych niż włoki	2 324 GT	Hiszpania	1 500 GT
		Zjednoczone Królestwo	800 GT
		Malta	24 GT

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 16 listopada 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

Kategoria połowów	GT lub maks. liczba licencji dla okresu licencji	Państwo członkowskie	GT, licencje lub pułapy połowów rocznych dla państwa członkowskiego
Kategoria 4: Trawlery zamrażalnie do połowów gatunków głębinowych	750 GT	Grecja	750 GT
Kategoria 5: Głowonogi	18 600 GT 43 licencje	Hiszpania	39 licencje
		Włochy	4 licencje
Kategoria 6: Langusty	300 GT	Portugalia	300 GT
Kategoria 7: Sejnery zamrażalnie do połowów tuńczyka	36 licencje	Hiszpania	15 licencje
		Francja	20 licencje
		Malta	1 licencja
Kategoria 8: Klipry do połowów tuńczyka i taklowce powierzchniowe	31 licencje	Hiszpania	23 licencje
		Francja	5 licencje
		Portugalia	3 licencje
Kategoria 9: Trawlery zamrażalnie do połowów pelagicznych	22 licencje dla maks. pułapu 440 000 ton	Niderlandy	190 000 ton
		Litwa	120 500 ton
		Łotwa	73 500 ton
		Niemcy	20 000 ton
		Zjednoczone Królestwo	10 000 ton
		Portugalia	6 000 ton
		Francja	10 000 ton
		Polska	10 000 ton
Kategoria 10: Połowy kraba	300 GT	Hiszpania	300 GT
Kategoria 11: Statki rybackie do połowów pelagicznych ryb świeżych	15 000 GT miesięcznie w średniej skali rocznej		

2. Zgodnie z postanowieniami protokołu wielkości dopuszczalne połowów niewykorzystane w kategorii 11 (statki rybackie do połowów pelagicznych ryb świeżych) mogą być wykorzystane w kategorii 9 (trlery zamrażalnie do połowów pelagicznych) do maksymalnej wysokości 25 licencji miesięcznie.

3. W odniesieniu do kategorii 9 (trlery zamrażalnie do połowów pelagicznych), w przypadku gdy liczba wniosków o wydanie licencji przekracza maksymalną dopuszczalną liczbę dla danego okresu, Komisja przekazuje w pierwszej kolejności wnioski tych statków, które wykorzystały najwięcej licencji w okresie dziesięciu miesięcy poprzedzających dany wniosek o wydanie licencji.

4. W przypadku kategorii 11 (statki rybackie do połowów pelagicznych ryb świeżych) Komisja przekazuje wnioski

o wydanie licencji po otrzymaniu rocznego planu połowów szczegółowo przedstawiającego wnioski wszystkich statków (w tym określające szczegółowo wielkości GT przewidziane dla danego miesiąca działalności oraz dla wszystkich miesięcy w roku), przedstawionego Komisji najpóźniej do dnia 1 marca roku, w którym stosuje się plan połowów.

W przypadku gdy w średniej skali rocznej liczba wniosków zostanie przekroczona o 15 000 GT miesięcznie, przyznanie wniosków odbywa się zgodnie z tabelą wniosków i planami połowów, o których mowa w akapicie pierwszym.

5. Zarządzanie wielkościami dopuszczalnymi połowów jest prowadzone w pełnej zgodności z art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

Jeżeli wnioski o licencje z takich państw członkowskich nie wyczerpują wszystkich wielkości dopuszczalnych połowów ustalonych w protokole, Komisja może uwzględnić wnioski o licencje innych państw członkowskich.

Artykuł 3

Państwa członkowskie, których statki dokonują połowów na podstawie umowy partnerskiej, powiadamiają Komisję o ilościach każdego z zasobów złowionych w mauretańskiej strefie połowowej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 500/2001 z dnia 14 marca 2001 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG)

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 2006 r.

W imieniu Rady
L. HYSSÄLÄ
Przewodniczący

nr 2847/93 w odniesieniu do monitorowania połowów statków rybackich Wspólnoty na wodach państw trzecich i na pełnym morzu ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy partnerskiej ze skutkiem wiążącym dla Wspólnoty ⁽²⁾.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 73 z 15.3.2001, str. 8.

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA PARTNERSKA W SPRAWIE POŁOWÓW
między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

zwana dalej „Wspólnotą”,

i

ISLAMSKA REPUBLIKA MAURETAŃSKA,

zwana dalej „Mauretanią”,

zwane dalej „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC bliskie stosunki między Wspólnotą a Mauretanią, w szczególności w ramach Umowy z Kotonu ustanawiającej bliską współpracę pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony a Mauretanią, z drugiej strony, oraz ich wspólne pragnienie dalszego rozwijania tych stosunków,

PRZYWOŁUJĄC FAKT, że Wspólnota i Mauretania są sygnatariuszami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, i zgodnie z tą konwencją Mauretania ustanowiła wyłączną strefę ekonomiczną rozciągającą się na 200 mil morskich od jej wybrzeża, w której wykonuje swoje suwerenne prawa do celów eksploatacji, ochrony i zarządzania zasobami tej strefy,

ZDECYDOWANE na współpracę, leżącą we wspólnym interesie obu Stron, w szczególności zgodnie z zasadami kodeksu postępowania dotyczącego odpowiedzialnego rybołówstwa, przyjętego na konferencji FAO w 1995 r., na rzecz ustanowienia odpowiedzialnego rybołówstwa w celu zapewnienia długookresowej ochrony i zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morskich, w szczególności poprzez wzmocnienie systemu kontroli całości działań połowowych, aby zapewnić skuteczność środków zarządzania i ochrony zasobów oraz ochrony środowiska morskiego,

PRZEKONANE, że realizacja ich celów gospodarczych i społecznych związanych z rybołówstwem zostanie wzmocniona poprzez bliską współpracę w dziedzinach naukowej i technicznej należących do tego sektora, w warunkach zapewniających zachowanie zasobów połowowych i ich racjonalną eksploatację,

PRZEKONANE, że taka współpraca musi przyjąć formę inicjatyw i środków, które podejmowane wspólnie lub niezależnie przez każdą ze Stron będą się wzajemnie uzupełniać, zapewniając spójność polityk i synergię podejmowanych starań,

ZDECYDOWANE w tym celu przyczynić się w ramach sektorowej polityki rybołówstwa Mauretanii do rozwijania partnerstwa mającego w szczególności na celu ustalenie najważniejszych środków gwarantujących skuteczne wdrażanie tej polityki oraz zaangażowanie podmiotów gospodarczych i społeczeństwa w jej realizację,

PRAGNĄC ustanowić zasady i warunki regulujące działalność połowową statków Wspólnoty w mauretańskich strefach połowowych oraz wsparcie Wspólnoty dla wprowadzenia odpowiedzialnych połowów w tych obszarach połowowych,

ŚWIADOME roli, jaką odgrywa sektor rybołówstwa morskiego, w tym związane z nim branże przemysłowe, w rozwoju gospodarczym i społecznym Mauretanii oraz w określonych regionach Wspólnoty,

ZDECYDOWANE nawiązać bliższą współpracę gospodarczą w zakresie rybołówstwa i działań pokrewnych poprzez wprowadzenie i rozwój wspólnych przedsięwzięć, w które zaangażują się przedsiębiorstwa obu Stron,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza umowa ustanawia zasady, przepisy i procedury regulujące:

- gospodarczą, finansową, techniczną i naukową współpracę w dziedzinie rybołówstwa, mającą na celu wprowadzenie odpowiedzialnego rybołówstwa w mauretańskich strefach połowowych, gwarantującą ochronę i zrównoważone wykorzystywanie zasobów połowowych oraz rozwój sektora rybołówstwa w Mauretanii,
- warunki dostępu wspólnotowych statków rybackich do mauretańskich stref połowowych,
- rozwiązania w zakresie kontroli połowów w mauretańskich strefach połowowych, mające gwarantować spełnienie wyżej opisanych warunków, skuteczność środków gwarantujących ochronę zasobów rybnych i zarządzanie nimi oraz zwalczanie nielegalnych, niezgłoszonych i nieuregulowanych połowów,
- partnerstwa pomiędzy przedsiębiorstwami ukierunkowanymi na rozwój działalności gospodarczej w sektorze rybołówstwa i działań pokrewnych, we wspólnym interesie obu Stron,
- warunki wyładunku i przeładunku połowów mających miejsce w mauretańskich strefach połowowych,
- warunki zaciągania się marynarzy na statki wspólnotowe prowadzące połowy w mauretańskich strefach połowowych na podstawie niniejszej umowy.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej umowy, protokołu i załączników do niego stosuje się następujące definicje:

- a) „mauretańskie strefy połowowe”: wody podlegające zwierzchnictwu lub jurysdykcji Islamskiej Republiki Mauretańskiej. Działalność połowowa statków należących do Wspólnoty, przewidziana w niniejszej umowie, odbywa się wyłącznie w strefach, w których połowy są dopuszczone na mocy ustawodawstwa Mauretanii;
- b) „Ministerstwo”: Ministerstwo Mauretanii do spraw Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej;

- c) „władze wspólnotowe”: Komisja Europejska;
- d) „statek wspólnotowy”: statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany we Wspólnocie;
- e) „wspólny komitet”: komitet złożony z przedstawicieli Wspólnoty i Mauretanii, którego funkcje opisano w art. 10 niniejszej umowy;
- f) „Nadzór”: Delegacja ds. Nadzoru Połowów i Kontroli na Morzu (DSPCM);
- g) „Przedstawicielstwo Komisji”: Przedstawicielstwo Komisji Europejskiej w Mauretanii;
- h) „marynarze”: całość personelu należącego do załogi statku wraz ze wszystkimi stanowiskami (oficerowie, technicy, nadzorcy, szeregowi marynarze).

Artykuł 3

Zasady i cele związane z niniejszą umową

1. Strony zobowiązują się do promowania odpowiedzialnego rybołówstwa w mauretańskich strefach połowowych w oparciu o zasadę niedyskryminowania żadnej z flot obecnych na tych wodach.
2. Strony zobowiązują się do stosowania zasad dialogu i wcześniejszych konsultacji, w szczególności w zakresie wprowadzenia sektorowej polityki rybołówstwa, z jednej strony, oraz polityki i środków wspólnotowych, które mogłyby mieć wpływ na sektor rybołówstwa w Mauretanii, z drugiej strony.
3. Niniejszym Strony zobowiązują się do zagwarantowania, że postanowienia niniejszej umowy zostaną wprowadzone w życie zgodnie z zasadami ładu środowiskowego, gospodarczego i społecznego.
4. Strony współpracują także w zakresie ocen *ex ante* środków bieżących i *ex post* programów i działań realizowanych na podstawie postanowień niniejszej umowy.
5. Zatrudnienie marynarzy mauretańskich na statkach wspólnotowych reguluje Deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) w sprawie Podstawowych Zasad i Praw w Pracy, której przepisy stosuje się do umów o pracę oraz ogólnych warunków zatrudnienia. Chodzi w szczególności o swobodę zrzeszania się i o rzeczywiste uznanie prawa do zbiorowych negocjacji pracowników oraz o usunięcie dyskryminacji dotyczącej zatrudnienia i zawodu.

Artykuł 4

Współpraca naukowa

1. W okresie obowiązywania niniejszej umowy Wspólnota i Mauretania współpracują na rzecz monitorowania niektórych aspektów zmiany stanu zasobów w mauretańskich strefach połowowych. W tym celu ustanowiono niezależny komitet naukowy, który w drodze wzajemnego porozumienia Stron będzie mógł zapraszać do współpracy naukowców będących stroną trzecią. Zasady funkcjonowania spotkania naukowego, zwoływanego przynajmniej raz w roku, zostaną określone w drodze wzajemnego porozumienia przed wejściem w życie niniejszej umowy.

2. W oparciu o wnioski ze spotkania komitetu naukowego i najlepsze dostępne źródła naukowe Strony omawiają w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10, jeżeli jest to konieczne oraz w drodze wzajemnego porozumienia, podjęcie środków w celu zapewnienia zrównoważonego zarządzania zasobami połowowymi.

3. Strony zobowiązują się do przeprowadzania wzajemnych konsultacji, bezpośrednio lub w ramach właściwych organizacji międzynarodowych, w celu zapewnienia zarządzania żywymi zasobami i ich ochrony oraz współpracy w zakresie odnośnych badań naukowych.

Artykuł 5

Dostęp statków wspólnotowych do łowisk w mauretańskich strefach połowowych

1. Działalność połowowa regulowana postanowieniami niniejszej umowy podlega ustawodawstwu obowiązującemu w Mauretanii. Ministerstwo powiadamia Wspólnotę o wszelkich zmianach wprowadzanych do wspomnianego ustawodawstwa. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów, które mogłyby być uzgodnione między Stronami, statki wspólnotowe powinny przestrzegać zmian w ustawodawstwie w terminie jednego miesiąca od daty takiego powiadomienia.

2. Mauretania zobowiązuje się zezwolić statkom wspólnotowym na prowadzenie działalności połowowej w jej strefach połowowych zgodnie z niniejszą umową oraz z protokołem i załącznikami.

3. Mauretania zapewnia skuteczne wdrożenie postanowień dotyczących monitorowania połowów przewidzianych w protokole. Statki wspólnotowe współpracują z władzami Mauretanii odpowiedzialnymi za prowadzenie takiego monitorowania.

4. Wspólnota zobowiązuje się do podjęcia wszelkich odpowiednich kroków w celu zapewnienia przestrzegania przez jej statki postanowień niniejszej umowy, jak i ustawodawstwa dotyczącego połowów na wodach, które podlegają jurysdykcji Mauretanii, zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza.

Artykuł 6

Warunki dokonywania połowów

1. Statki wspólnotowe mogą dokonywać połowów w mauretańskich strefach połowowych, jedynie jeżeli posiadają licencję połowową wydaną na mocy niniejszej umowy. Dokonywanie połowów przez statki wspólnotowe podlega wymogowi posiadania licencji wydanej przez właściwe organy Mauretanii na wniosek właściwych organów Wspólnoty. Warunki wydania licencji oraz zapłata opłat i wpłat na pokrycie kosztów obserwacji naukowych, a także inne warunki dokonywania połowów przez statki wspólnotowe w mauretańskich strefach połowowych są określone w załącznikach.

2. W odniesieniu do kategorii połowów nieprzewidzianych przez obowiązujący protokół, a także połowów prowadzonych w celach naukowo-badawczych, licencje mogą być przyznawane statkom wspólnotowym przez Ministerstwo. Przy przyznawaniu takich licencji wymagana jest jednakże pozytywna opinia obu Stron.

3. Protokół do niniejszej umowy ustanawia wielkości dopuszczalne połowów, przyznane przez Mauretanię statkom należącym do Wspólnoty, w mauretańskich strefach połowowych, oraz rekompensatę finansową, o której mowa w art. 7 niniejszej umowy.

4. Strony umowy gwarantują właściwe stosowanie warunków i zmian do umowy poprzez należytą współpracę administracyjną pomiędzy ich właściwymi organami.

Artykuł 7

Rekompensata finansowa

1. Wspólnota, zgodnie z warunkami określonymi w protokole i załącznikach, przekazuje rekompensatę finansową na rzecz Mauretanii. Wspomniana rekompensata składa się z dwóch elementów dotyczących odpowiednio:

- a) rekompensaty finansowej z tytułu dostępu statków wspólnotowych do mauretańskich stref połowowych, bez uszczerbku dla opłat należnych od statków wspólnotowych z tytułu opłaty licencyjnej;
- b) wsparcia finansowego Wspólnoty na rzecz wprowadzenia krajowej polityki rybołówstwa opartej na odpowiedzialnych połowach i zrównoważonym wykorzystaniu zasobów rybołówstwa na wodach terytorialnych Mauretanii.

2. Wsparcie finansowe, o którym mowa w ust. 1 lit. b) powyżej, zostaje określone w drodze wzajemnego porozumienia i zgodnie z postanowieniami protokołu, w zależności od określenia przez obie Strony celów, jakie należy zrealizować w ramach sektorowej polityki rybołówstwa Mauretanii.

3. Rekompensata finansowa wpłacana jest przez Wspólnotę raz na rok zgodnie z zasadami określonymi w protokole, z zastrzeżeniem postanowień niniejszej umowy i protokołu dotyczącego ewentualnej zmiany jej wysokości z powodu:

- a) nadzwyczajnych okoliczności;
- b) redukcji wielkości dopuszczalnych połowów przyznanych statkom wspólnotowym, w drodze wzajemnego porozumienia Stron, w zastosowaniu środków zarządzania zasobami, w przypadku gdy z najlepszych dostępnych danych naukowych wynika, że taka redukcja jest niezbędna dla ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów;
- c) zwiększenia wielkości dopuszczalnych połowów przyznanych statkom wspólnotowym, ustalonego w drodze wzajemnego porozumienia Stron, w przypadku gdy z najlepszych dostępnych danych naukowych wynika, że stan zasobów na to pozwala;
- d) rozwiązania niniejszej umowy zgodnie z jej art. 14;
- e) zawieszenia stosowania niniejszej umowy zgodnie z jej art. 15 lub protokołem.

Artykuł 8

Promowanie współpracy pomiędzy podmiotami gospodarczymi

1. Strony promują współpracę gospodarczą, naukową i techniczną w sektorze rybołówstwa i sektorach pokrewnych. Strony konsultują się nawzajem, aby koordynować różne działania, które mogą być podejmowane w tym zakresie.
2. Strony zachęcają do wymiany informacji w zakresie technik i sprzętu połowowego, metod konserwacji i przetwarzania przemysłowego produktów rybołówstwa.
3. Strony podejmują wysiłki w celu stworzenia korzystnych warunków dla promowania gospodarczych, handlowych i technicznych więzi pomiędzy przedsiębiorstwami z państw Stron, poprzez sprzyjanie powstawaniu klimatu przyjaznego dla rozwoju przedsiębiorczości i inwestycji.
4. W szczególności Strony zachęcają do promowania inwestycji w ich wspólnym interesie, zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem mauretańskim i prawodawstwem wspólnotowym.

Artykuł 9

Współpraca administracyjna

Strony umowy, dbając o zapewnienie skuteczności środków zarządzania zasobami połowowymi oraz ich ochrony:

- rozwijają współpracę administracyjną w celu zapewnienia, by ich statki przestrzegały postanowień niniejszej umowy i mauretańskiego ustawodawstwa w zakresie rybołówstwa morskiego, każda we własnym imieniu,
- współpracują w zapobieganiu i zwalczaniu nielegalnych połowów, w szczególności poprzez wymianę informacji i ścisłą współpracę administracyjną.

Artykuł 10

Wspólny komitet

1. Stosowanie niniejszej umowy monitoruje utworzony w tym celu wspólny komitet złożony z przedstawicieli obu Stron. Wspólny komitet pełni następujące funkcje:

- a) monitorowanie realizacji, interpretacji i właściwego stosowania umowy, a także rozwiązywanie sporów;
- b) monitorowanie i ocena wkładu umowy o partnerstwie we wdrożenie sektorowej polityki rybołówstwa w Mauretanii;
- c) zapewnianie koniecznej łączności w sprawach leżących we wspólnym interesie Stron, związanych z rybołówstwem;
- d) działanie w charakterze forum polubownego rozwiązywania sporów związanych z interpretacją lub stosowaniem niniejszej umowy;
- e) w razie konieczności, ponowna ocena poziomu wielkości dopuszczalnych połowów i związanej z nimi rekompensaty finansowej;
- f) wszelkie inne funkcje uzgodnione w drodze wzajemnego porozumienia między Stronami, w tym w odniesieniu do zwalczania nielegalnych połowów i współpracy administracyjnej;
- g) ustanowienie praktycznych zasad współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 9 niniejszej umowy;
- h) monitorowanie i ocena stanu współpracy pomiędzy podmiotami gospodarczymi, zgodnie z art. 8 niniejszej umowy i, jeśli okaże się to konieczne, proponowanie dróg i środków promocji takiej współpracy.

2. Wspólny komitet spotyka się przynajmniej raz w roku, przemiennie w Mauretanii i we Wspólnocie, a przewodniczy mu Strona będąca gospodarzem spotkania. Na wniosek każdej ze Stron wspólny komitet zbiera się na posiedzeniu specjalnym.

Artykuł 11

Zakres stosowania

Niniejsza umowa stosuje się, z jednej strony, do terytoriów, na których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na warunkach ustanowionych w tym Traktacie oraz, z drugiej strony, do terytorium Mauretanii i na wodach podlegających jurysdykcji Mauretanii.

Artykuł 12

Okres obowiązywania

Niniejsza umowa obowiązuje przez 6 lat od daty jej wejścia w życie; jeśli żadna ze Stron nie wypowie umowy zgodnie z art. 14, jest ona przedłużana w sposób automatyczny na kolejne identyczne okresy.

Artykuł 13

Rozwiązywanie sporów

Umawiające się Strony konsultują się wzajemnie, aby rozstrzygać spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej umowy.

Artykuł 14

Wypowiedzenie

1. Każda ze Stron może rozwiązać niniejszą umowę w przypadku zaistnienia poważnych okoliczności, takich jak: degradacja zasobów, których dotyczy umowa, stwierdzenia zmniejszonego poziomu wykorzystania wielkości dopuszczalnych połowów przyznanych statkom wspólnotowym lub niedopełnienie zobowiązań w zakresie zwalczania nielegalnych, niezgłoszonych lub nieuregulowanych połowów przez Stronę.

2. W przypadku wypowiedzenia umowy z przyczyn wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, Strona wypowiadająca powiadamia pisemnie drugą Stronę o swym zamiarze wypowiedzenia umowy przynajmniej sześć miesięcy przed terminem wygaśnięcia pierwszego lub każdego kolejnego okresu obowiązywania umowy. W przypadku wypowiedzenia umowy

z przyczyn innych niż wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu okres wypowiedzenia wynosi dziewięć miesięcy.

3. Wysłanie powiadomienia, o którym mowa w poprzednim ustępie, oznacza rozpoczęcie konsultacji przez Strony.

4. Wypłata rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 7, za rok, w którym umowa została wypowiedziana, zostanie odpowiednio zmniejszona *pro rata temporis*.

Artykuł 15

Zawieszenie

1. Stosowanie niniejszej umowy może zostać zawieszona na wniosek jednej ze Stron w przypadku zaistnienia poważnych sporów dotyczących stosowania postanowień umowy. Strona, która występuje o zawieszenie stosowania umowy, powiadamia o swoim zamiarze na piśmie co najmniej trzy miesiące przed planowanym wejściem w życie zawieszenia. Po otrzymaniu takiego powiadomienia Strony przystępują do rozmów mających na celu polubowne rozstrzygnięcie sporu.

2. Wypłata rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 7, zostaje zmniejszona proporcjonalnie i *pro rata temporis*, odpowiednio do okresu zawieszenia, bez uszczerbku dla postanowień przewidzianych w art. 7 ust. 4 protokołu.

Artykuł 16

Protokół i załączniki

Protokół i załączniki wraz z dodatkami stanowią integralną część niniejszej umowy.

Artykuł 17

Przepisy końcowe – język i wejście w życie

Niniejsza umowa, sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i arabskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny, wchodzi w życie w dniu, w którym Strony wymienią powiadomienia dotyczące zakończenia właściwych procedur przyjęcia.

PROTOKÓŁ**ustalający wielkości dopuszczalne połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską****Artykuł 1****Okres stosowania i wielkości dopuszczalne połowów**

1. Od dnia 1 sierpnia 2006 r. i na okres dwóch lat wielkości dopuszczalne połowów, przyznane z tytułu art. 5 i 6 umowy, są ustalone w tabeli załączonej do niniejszego protokołu. Wielkości te stanowią część całkowitego nakładu połowowego wymienionego w załączniku III, określonego przez władze Mauretanii na podstawie dostępnych i okresowo uaktualnianych opinii naukowych.

2. Ustęp 1 stosowany jest z zastrzeżeniem postanowień art. 4 i 5 niniejszego protokołu.

3. Na mocy art. 6 umowy statki pływające pod banderą państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej mogą dokonywać połowów w mauretańskich strefach połowowych, wyłącznie jeśli posiadają licencję połowową wydaną w ramach niniejszego protokołu i stosownie do zmian opisanych w załącznikach do niniejszego protokołu.

Artykuł 2**Rekompensata finansowa – warunki płatności**

1. Jednorazową rekompensatę finansową, określoną w art. 7 umowy, ustala się na 86 milionów EUR rocznie⁽¹⁾. W ramach tej kwoty Mauretania przekazuje 11 milionów EUR rocznie na wsparcie finansowe w celu wdrożenia krajowej polityki rybołówstwa, przewidzianej w art. 7 ust. 1 lit. b) umowy, w tym 1 milion EUR rocznie na Park Narodowy Banc d'Arguin (PNBA), na okres przewidziany w art. 1.

2. Ustęp 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 4, 5, 6, 7, 9, 10 i 13 niniejszego protokołu.

3. Płatność przez Wspólnotę rekompensaty finansowej ma miejsce najpóźniej do dnia 31 grudnia 2006 r. za pierwszy rok, a najpóźniej do dnia 1 sierpnia za lata następne.

4. Rekompensata finansowa jest wpłacana na jedyny rachunek Ministerstwa Skarbu Islamskiej Republiki Mauretańskiej w Banku Centralnym Mauretanii, którego dane przekazuje Ministerstwo.

⁽¹⁾ Do tej kwoty należy dodać opłaty należne od armatorów, przewidziane w rozdziale III załącznika I, pobierane bezpośrednio przez Mauretanię na rachunek przewidziany w rozdziale IV załącznika I, szacowane na 22 miliony EUR rocznie.

5. Z zastrzeżeniem postanowień art. 6 niniejszego protokołu, przeznaczenie tej rekompensaty i wsparcia na cele PNBA ze środków budżetowych jest określone w Ustawie o finansach Mauretanii i z tego tytułu należy do wyłącznych kompetencji Mauretanii.

Artykuł 3**Współpraca naukowa**

1. Obie Strony zobowiązują się do promowania odpowiedzialnego rybołówstwa na obszarze mauretańskich stref połowowych, w oparciu o zasady zrównoważonego zarządzania.

2. W okresie obowiązywania niniejszego protokołu obie Strony będą prowadziły współpracę mającą na celu pogłębienie określonych działań związanych z rozwojem stanu zasobów w mauretańskich strefach połowowych; w tym celu, zgodnie z art. 4 ust. 1 umowy, przynajmniej raz w roku zwoływane jest spotkanie komitetu naukowego. Na wniosek jednej ze Stron i jeśli zaistnieje taka konieczność w związku z niniejszą umową, inne posiedzenia tego komitetu naukowego również mogą być zwoływane.

3. W oparciu o wnioski ze spotkania komitetu naukowego i najlepsze dostępne źródła naukowe, Strony omawiają w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10 umowy i, jeżeli jest to konieczne oraz w drodze wzajemnego porozumienia, podejmują środki w celu zapewnienia zrównoważonego zarządzania zasobami rybołówstwa.

4. Funkcje komitetu naukowego obejmują między innymi następujące działania:

a) opracowanie rocznego sprawozdania naukowego na temat zagadnień związanych z rybołówstwem będących przedmiotem niniejszej umowy;

b) zidentyfikowanie i wdrożenie rocznego programu dotyczącego kwestii naukowych, których charakter pozwoli na lepsze zrozumienie stanu zasobów i rozwoju ekosystemów;

c) zbadanie, zgodnie z procedurą przyjętą w drodze konsensusu w ramach komitetu naukowego, kwestii naukowych pojawiających się w trakcie wykonywania niniejszej umowy;

d) przeprowadzenie, między innymi i w razie konieczności, kampanii połowowych w celach naukowo-badawczych, mających na celu określenie wielkości dopuszczalnych połowów i możliwości eksploatacji, które zapewnią zachowanie zasobów i ich ekosystemów.

Artykuł 4

Zmiana wielkości dopuszczalnych połowów

1. Wielkości dopuszczalne połowów określone w art. 1 niniejszego protokołu mogą zostać zwiększone, w drodze wzajemnego porozumienia, jeżeli na podstawie wniosków z komitetu naukowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 umowy, zwiększenie takie nie naruszy zrównoważonego zarządzania zasobami Mauretanii. W takim przypadku rekompensata finansowa określona w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu zostaje zwiększona proporcjonalnie i *pro rata temporis*. Całkowita kwota rekompensaty finansowej przekazanej przez Wspólnotę Europejską nie może jednak przekroczyć dwukrotności kwoty wskazanej w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu i kwota ta pozostanie proporcjonalna do zwiększenia wielkości dopuszczalnych połowów.

2. W przypadku gdy Strony uzgodnią przyjęcie środków, o których mowa w art. 3 ust. 3 niniejszego protokołu, co pociąga za sobą zmniejszenie wielkości dopuszczalnych połowów określonych w art. 1 niniejszego protokołu, rekompensata finansowa zostanie zmniejszona proporcjonalnie i *pro rata temporis*. Bez uszczerbku dla art. 6 niniejszego protokołu, rekompensata finansowa mogłaby być zawieszona przez Wspólnotę Europejską, w przypadku gdy żadne z wielkości dopuszczalnych połowów określonych w tym protokole nie mogłyby być wykorzystane w całości.

3. Wielkości dopuszczalne połowów, przydzielone różnym kategoriom statków, również mogą ulegać zmianie w drodze wzajemnego porozumienia między Stronami, pod warunkiem że zmiany te są zgodne z ewentualnymi wydanymi przez komitet naukowy zaleceniami dotyczącymi zarządzania zasobami, na które taka zmiana przydziałów może mieć wpływ. Strony uzgadniają ewentualną zmianę wysokości rekompensaty finansowej, jeżeli wymaga tego zmiana przydziału wielkości dopuszczalnych połowów.

4. Zmiany wielkości dopuszczalnych połowów, przewidziane w ust. 1, 2 i 3 powyżej, są przyjmowane w drodze wzajemnego porozumienia między Stronami w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 10 umowy.

Artykuł 5

Połowy w celach naukowo-badawczych

1. Po wydaniu opinii przez komitet naukowy, zgodnie z art. 4 niniejszej umowy, Strony mogą przeprowadzać kampanie połowowe w celach naukowo-badawczych

w mauretańskich strefach połowowych. W tym celu Strony prowadzą konsultacje na każdorazowe żądanie jednej ze Stron oraz określają, na zasadach właściwych w poszczególnych przypadkach, nowe gatunki, warunki oraz inne istotne parametry.

2. Zezwolenia na prowadzenie połowów naukowo-badawczych są wydawane w celach badawczych, maksymalnie na okres sześciu miesięcy i zgodnie z postanowieniami art. 6 ust. 2 niniejszej umowy. Zezwolenia są wydawane za opłatą.

3. Po stwierdzeniu przez Strony, że połowy w celach naukowo-badawczych przyniosły pozytywne wyniki, przestrzegając zasad ochrony ekosystemów i zachowania żywych zasobów morskich, statkom wspólnotowym mogłyby być przyznane nowe wielkości dopuszczalne połowów, zgodnie z procedurą konsultacji przewidzianą w art. 4 niniejszego protokołu i do momentu wygaśnięcia protokołu, w zależności od dopuszczalnego nakładu. Rekompensata finansowa ulegnie podwyższeniu zgodnie z postanowieniami art. 4.

4. Połowy w celach naukowo-badawczych są prowadzone w ścisłej współpracy z Mauretańskim Instytutem Badań Oceanograficznych i Rybołówstwa (IMROP). W związku z tym IMROP podejmuje decyzje o składzie personalnym zespołu badaczy i obserwatorów przyjętych na pokład takiego statku, a ich koszty pokrywa armator. Dane uzyskane podczas połowów naukowo-badawczych są przedmiotem sprawozdania IMROP przekazanego następnie Ministerstwu.

5. Połowy zrealizowane podczas kampanii naukowo-badawczych stanowią własność armatora. Zabronione są połowy gatunków o nieprzepisowej wielkości oraz gatunków, na których połów, przechowywanie na pokładzie i sprzedaż nie zezwala ustawodawstwo Mauretanii.

6. O ile inne przepisy przyjęte w drodze wzajemnego porozumienia Stron nie stanowią inaczej, statki działające w ramach połowów naukowo-badawczych wyładują całość swych połowów na terytorium Mauretanii.

Artykuł 6

Wkład umowy partnerskiej we wdrażanie sektorowej polityki rybołówstwa w Mauretanii

1. Wsparcie finansowe, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) niniejszej umowy, wynosi 11 milionów EUR rocznie zgodnie z art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu. Wsparcie to stanowi wkład we wdrażanie krajowej strategii zrównoważonego rozwoju sektora rybołówstwa i gospodarki morskiej w Mauretanii, mającej na celu ustanowienie zrównoważonego i odpowiedzialnego rybołówstwa na jej wodach terytorialnych, a w szczególności w obszarach interwencji wymienionych w ust. 3 poniżej i szczegółowo określonych w załączniku IV oraz w PNBA.

2. Zarządzanie kwotą wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1 powyżej, należy do zakresu odpowiedzialności Mauretanii, i jest oparte na określeniu, w drodze wzajemnego porozumienia Stron, celów do realizacji i związanego z nimi programowania.

3. Bez uszczerbku dla określenia tych celów przez obie Strony oraz zgodnie z priorytetami krajowej strategii zrównoważonego rozwoju sektora rybołówstwa i gospodarki morskiej w Mauretanii, a także w celu zapewnienia zrównoważonego i odpowiedzialnego zarządzania w sektorze, obie Strony zgadzają się na skoncentrowanie swych wysiłków na następujących obszarach interwencji:

a) poprawa zarządzania w dziedzinie rybołówstwa:

- pomoc na rzecz kontrolowanego rozwoju działalności połowowej na małą skalę oraz rybołówstwa przybrzeżnego na małą skalę, w szczególności poprzez ustanowienie, kontrolę i ocenę planów zarządzania zasobami połowowymi,
- programy mające na celu poprawę wiedzy w zakresie połowów,
- pomoc w zarządzaniu nakładem połowowym,
- utworzenie laboratoriów działających w Mauretańskim Instytucie Badań Oceanograficznych i Rybołówstwa (IMROP), modernizacja ich sprzętu oraz rozwój systemów informatycznych i systemów do analizy statystycznej;

b) przyspieszenie procesu integracji sektora rybołówstwa z krajową gospodarką Mauretanii:

- rozwój infrastruktury, w szczególności infrastruktury portowej, poprzez programy inwestycji, takie jak odbudowa portu w Nouadhibou i targu rybnego w Nouakchott, w celu umożliwienia wyładunku towarów z połowów prowadzonych na małą skalę,
- środki wsparcia finansowego przeznaczone na restrukturyzację floty przemysłowej Mauretanii,
- ustanowienie programu modernizacji floty prowadzącej połowy na małą skalę w celu zapewnienia przestrzegania standardów higieny i bezpieczeństwa, w tym inicjatywy, takie jak docelowe zastąpienie drewnianych pirog pirogami wykonanymi z lepiej dostosowanych materiałów wraz ze środkami konserwującymi,
- ustanowienie programów wsparcia inwestycji mających na celu poprawę nadzoru morskiego, np. budowa

pomostów cumowniczych w portach objętych Nadzorem i działalnością IMROP, oraz ustanowienie programu szkoleń prezentujących techniki i technologie Nadzoru, w szczególności w ramach systemów monitorowania statków (VMS),

— ustanowienie programów i inicjatyw, których celem jest zapewnienie promocji produktów rybołówstwa, w szczególności za pomocą środków mających na celu poprawę warunków sanitarnych i fitosanitarnych wyładowywanych i przetwarzanych produktów;

c) wzmocnienie mocy produkcyjnych w sektorze i poprawa zarządzania:

- ustanowienie programu szkoleń i wsparcia na rzecz poprawy bezpieczeństwa i ratownictwa na morzu, w szczególności odnośnie do floty dokonującej połowów na małą skalę,
- ustanowienie programów wsparcia służb technicznych Ministerstwa Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej, których dotyczy zarządzanie w sektorze,
- ustanowienie planu działań mającego na celu poprawę skuteczności usług objętych zarządzaniem sektora,
- ustanowienie i wzmocnienie systemu zarządzania licencjami oraz monitorowania statków.

Artykuł 7

Warunki uruchomienia wsparcia na rzecz sektorowej polityki rybołówstwa Mauretanii

1. Bez uszczerbku dla przepisów, o których mowa w art. 6 ust. 3 niniejszego protokołu, Wspólnota Europejska oraz Ministerstwo, w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 10 niniejszej umowy, na podstawie wytycznych określonych w załączniku IV, uzgadniają od momentu wejścia w życie protokołu:

a) wytyczne w skali rocznej i wieloletniej, kierujące wprowadzaniem priorytetów mauretańskiej polityki rybołówstwa, których celem jest ustanowienie zrównoważonego i odpowiedzialnego rybołówstwa, w szczególności określone w art. 6 ust. 3 niniejszego protokołu;

b) coroczne cele, jakie należy zrealizować w skali rocznej i wieloletniej, oraz kryteria i wskaźniki, których stosowanie pozwoli na ocenę wyników.

2. Wszelkie zmiany tych wytycznych, celów, kryteriów i wskaźników oceny muszą zostać zatwierdzone przez Strony w ramach wspólnego komitetu.

3. W odniesieniu do pierwszego roku ważności protokołu informacja o przeznaczeniu przez Mauretanię wsparcia finansowego, określonego w art. 6 ust. 1 niniejszego protokołu, jest przekazana Wspólnocie z chwilą przyjęcia przez wspólny komitet wytycznych, celów, kryteriów i wskaźników oceny. Każdego roku informacja o tym przeznaczeniu będzie przekazywana Wspólnocie przez Ministerstwo najpóźniej do dnia 30 września roku poprzedzającego.

4. Nie później niż trzy miesiące po rocznicy wejścia w życie niniejszego protokołu mauretańskie Ministerstwo przekaze Przedstawicielstwu Komisji sprawozdanie roczne dotyczące wdrożenia osiągniętych wyników, jak również wszelkich napotkanych trudności.

Komisja zastrzega sobie prawo wystosowania do władz mauretańskich wniosku o wszelkie dodatkowe informacje dotyczące takich wyników, aby podjąć konsultacje z władzami mauretańskimi w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10 niniejszej umowy, w celu przyjęcia środków naprawczych, które pozwolą osiągnąć wytyczone cele.

Artykuł 8

Integracja gospodarcza wspólnotowych podmiotów gospodarczych z mauretańskim sektorem rybołówstwa

1. Strony zobowiązują się do promocji gospodarczej integracji podmiotów wspólnotowych z całym sektorem rybołówstwa w Mauretanii.

2. W celu rozwoju sektora ryb świeżych Mauretania przyznaje, jako zachętę, wspólnotowym podmiotom gospodarczym wyładowującym ryby w portach mauretańskich (w szczególności z zamiarem sprzedaży lokalnym zakładom przemysłowym, podniesienia wartości tych produktów w Mauretanii lub przewożenia drogą lądową połowów dokonanych w mauretańskich strefach połowowych) zmniejszenie kwoty opłat, zgodnie z postanowieniami załącznika I do niniejszego protokołu i ustawodawstwem Mauretanii w tym zakresie.

3. Jednocześnie Strony decydują o utworzeniu grupy zadaniowej, mającej wskazać przeszkody lub możliwości pomocy w bezpośrednim inwestowaniu Wspólnoty w sektorze rybołówstwa w Mauretanii oraz środki umożliwiające złagodzenie warunków regulujących te inwestycje.

Artykuł 9

Spory – zawieszenie stosowania protokołu

1. Wszelkie spory między Stronami, dotyczące interpretacji postanowień niniejszego protokołu i załączników do niego oraz ich stosowania, powinny być przedmiotem konsultacji między Stronami w ramach wspólnego komitetu przewidzianego

w art. 10 umowy, jeśli to konieczne, zwołanego w trybie nadzwyczajnym.

2. Stosowanie protokołu może zostać zawieszono z inicjatywy jednej ze Stron, gdy spór, który poróżnił Strony, uznaje się za poważny i gdy konsultacje przeprowadzone w ramach wspólnego komitetu, zgodnie z ust. 1 powyżej, nie pozwalają na polubowne zakończenie sporu.

3. Zawieszenie stosowania protokołu podlega powiadomieniu przez zainteresowaną Stronę o jej zamiarze w formie pisemnej, co najmniej trzy miesiące przed datą, z którą to zawieszenie wchodzi w życie.

4. W drodze odstępstwa od procedury zawieszenia, o której mowa w ust. 1, 2 i 3 powyżej, Wspólnota zastrzega sobie prawo zawieszenia w trybie natychmiastowym stosowania protokołu w przypadku nieprzestrzegania przez Mauretanię podjętych zobowiązań odnośnie do wdrożenia przez nią sektorowej polityki rybołówstwa. Władze mauretańskie zostaną niezwłocznie powiadomione o takim zawieszeniu.

5. W przypadku zawieszenia Strony nadal prowadzą konsultacje, poszukując polubownego rozwiązania sporu, który je poróżnił. Z chwilą znalezienia takiego rozwiązania wznawiane jest stosowanie protokołu, a kwota rekompensaty finansowej jest zmniejszana proporcjonalnie i *pro rata temporis*, w zależności od okresu, w którym stosowanie protokołu było zawieszono.

Artykuł 10

Zawieszenie stosowania protokołu ze względu na brak płatności

Z zastrzeżeniem postanowień art. 4 niniejszego protokołu, jeżeli Wspólnota nie dokona płatności określonych w art. 2 protokołu, wykonanie protokołu może zostać zawieszono na następujących warunkach:

- a) Ministerstwo kieruje powiadomienie do Komisji Europejskiej, wskazując na brak płatności. Komisja Europejska sprawdza, czy zarzut jest słuszny, i w razie konieczności przelewa zaległą kwotę w ciągu 30 dni roboczych od otrzymania powiadomienia;
- b) w przypadku braku płatności lub odpowiedniego uzasadnienia braku płatności w terminie przewidzianym w lit. a) powyżej właściwe władze Mauretanii mają prawo zawiesić stosowanie protokołu. O zawieszeniu niezwłocznie informują Komisję Europejską;
- c) stosowanie protokołu wznawia się z chwilą dokonania przedmiotowej płatności.

*Artykuł 11***Obowiązujące przepisy prawa krajowego**

Bez uszczerbku dla postanowień umowy, działania statków dokonujących połowów w związku ze stosowaniem niniejszego protokołu i załączników do niego, w szczególności wyładunek, przeładunek, korzystanie z usług portowych, zakup dostaw lub jakiegokolwiek inne działania reguluje ustawodawstwo obowiązujące w Mauretanii.

*Artykuł 12***Okres ważności**

Niniejszy protokół i załączniki do niego znajdują zastosowanie na okres dwóch lat, od dnia 1 sierpnia 2006 r.; mogą być wznawiane dwukrotnie na okres dwóch lat na podstawie automatycznego przedłużenia przyjętego przez obydwie Strony, chyba że zostaną wypowiedziane na mocy art. 13.

*Artykuł 13***Wypowiedzenie**

1. W przypadku wypowiedzenia protokołu Strona wypowiadająca powiadamia na piśmie drugą Stronę o swoim zamiarze wycofania się z protokołu co najmniej sześć miesięcy przed terminem wygaśnięcia pierwszego lub każdego kolejnego okresu obowiązywania umowy.

2. Wysłanie powiadomienia, o którym mowa w poprzednim ustępie, oznacza rozpoczęcie konsultacji przez Strony.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejszy protokół wraz z załącznikami wchodzi w życie z dniem wejścia w życie umowy.

Tabela wielkości dopuszczalnych połowów

Rodzaje połowów		Połowy gatunków głębinowych				Połowy pelagiczne					
Skorupiaki		Głowonogi				Kategoria 8					
Kategoria 1 Skorupiaki oprócz langusty i kraba		Kategoria 2 Trawlery i taklowce do połowów morszczuka		Kategoria 3 Gatunki głębinowe inne niż morszczuk, przy użyciu narzędzi innych niż włók		Kategoria 4 Trawlery denne do połowów gatunków innych niż morszczuk czarny		Kategoria 5 Głowonogi		Kategoria 6 Klipry i taklowce	
Kategoria 10 Kraby		Kategoria 6 Langusty		Kategoria 2 Trawlery i taklowce do połowów morszczuka		Kategoria 3 Gatunki głębinowe inne niż morszczuk, przy użyciu narzędzi innych niż włók		Kategoria 4 Trawlery denne do połowów gatunków innych niż morszczuk czarny		Kategoria 7 Sejny polawiające tuńczyki	
Kategoria 1 Skorupiaki oprócz langusty i kraba		Kategoria 6 Langusty		Kategoria 2 Trawlery i taklowce do połowów morszczuka		Kategoria 3 Gatunki głębinowe inne niż morszczuk, przy użyciu narzędzi innych niż włók		Kategoria 4 Trawlery denne do połowów gatunków innych niż morszczuk czarny		Kategoria 8 Klipry i taklowce	
Kategoria 10 Kraby		Kategoria 6 Langusty		Kategoria 2 Trawlery i taklowce do połowów morszczuka		Kategoria 3 Gatunki głębinowe inne niż morszczuk, przy użyciu narzędzi innych niż włók		Kategoria 4 Trawlery denne do połowów gatunków innych niż morszczuk czarny		Kategoria 9 Trawlery zamrażalnie do połowów pelagicznych (*)	
Kategoria 1 Skorupiaki oprócz langusty i kraba		Kategoria 6 Langusty		Kategoria 2 Trawlery i taklowce do połowów morszczuka		Kategoria 3 Gatunki głębinowe inne niż morszczuk, przy użyciu narzędzi innych niż włók		Kategoria 4 Trawlery denne do połowów gatunków innych niż morszczuk czarny		Kategoria 11 Statki do połowów gatunków pelagicznych ryb świeżych (*)	
Maksymalny GT dla okresu licencji	9 440 GT	300 GT	300 GT	3 600 GT	2 324 GT	750 GT	18 600 GT	36 statków	31 statków	22 licencje	15 000 GT miesięcznie w średniej skali rocznej

(*) Wielkości dopuszczalne połowów niewykorzystane w kategorii 11 mogą być wykorzystane w kategorii 9 do maksymalnej wysokości 25 licencji miesięcznie.

**KATEGORIA POŁOWÓW 1: STATKI WYSPECJALIZOWANE W POŁOWACH SKORUPIAKÓW,
Z WYJĄTKIEM LANGUSTY I KRABA**

1. Strefy połowowe

i) Na północ od szerokości geograficznej 19° 21' 00" N, poza strefą oznaczoną następującymi punktami:

20° 46' 30" N	17° 03' 00" W
20° 40' 00" N	17° 07' 50" W
20° 05' 00" N	17° 07' 50" W
19° 35' 50" N	16° 47' 00" W
19° 28' 00" N	16° 45' 00" W
19° 21' 00" N	16° 45' 00" W

ii) Na południe od szerokości geograficznej 19° 21' 00" N, na zachód od sześciomilowej linii średniego poziomu odpływów.

Po przyjęciu planu zarządzania dla krewetki obecny podział na strefy będzie mógł być zmieniony w drodze wzajemnego porozumienia Stron.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Włók denny do połowów krewetki i inne selektywne narzędzia połowowe.

Obie Strony przeprowadzą badania techniczne w celu określenia selektywnych narzędzi, w szczególności: i) kratownic selektywnych dla włoków; ii) selektywnych narzędzi połowowych innych niż włók. Wprowadzenie w życie takich selektywnych narzędzi połowowych musi nastąpić przed dniem 31 grudnia 2009 r., po dokonaniu oceny naukowej, technicznej i ekonomicznej wyników takich badań.

Podwajanie worka włoka jest zakazane.

Podwajanie szpagatu tworzącego worek włoka jest zakazane.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

50 mm

4. Okresy ochronne

Dwa (2) miesiące: wrzesień i październik.

W drodze wzajemnego porozumienia w ramach wspólnego komitetu obie Strony będą mogły zdecydować o możliwości dostosowania, przedłużenia lub skrócenia powyższego okresu ochronnego oraz o ustanowieniu stref zamknięcia w skali czasowo-przestrzennej, mających na celu ochronę obszarów rozmnażania ryb i koncentracji narybku.

5. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowów określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowów.

6. Dopuszczalny tonaż/Opłaty

	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
Dopuszczalny tonaż (GT) dla okresu licencji	9 440 GT	9 440 GT	9 440 GT	9 440 GT	9 440 GT	9 440 GT
Opłaty w EUR dla GT rocznie	268	280	291	303	315	315

7. Uwagi

Opłaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

Zalecane wyładunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.

KATEGORIA POŁOWÓW 2: TRAWLERY (1) I TAKLOWCE GŁĘBINOWE DO POŁOWÓW MORSZCZUKA CZARNEGO**1. Strefy połowowe**

1.1. i) Na północ od szerokości geograficznej 19° 15' 60" N, na zachód od linii łączącej następujące punkty:

20° 46' 30" N	17° 03' 00" W
20° 36' 00" N	17° 11' 00" W
20° 36' 00" N	17° 36' 00" W
20° 03' 00" N	17° 36' 00" W
19° 45' 70" N	17° 03' 00" W
19° 29' 00" N	16° 51' 50" W
19° 15' 60" N	16° 51' 50" W
19° 15' 60" N	16° 49' 60" W

ii) Na południe od szerokości geograficznej 19° 15' 60" N do szerokości geograficznej 17° 50' 00" N, na zachód od osiemnastomilowej linii średniego poziomu odpływów.

iii) Na południe od szerokości geograficznej 17° 50' 00" N, na zachód od dwunastomilowej linii średniego poziomu odpływów.

1.2. Podział na strefy podczas okresów ochronnych dla połowów głowonogów przedstawia się następująco:

i) Pomiędzy Cap Blanc i Cap Timiris strefę zamknięcia wyznaczają następujące punkty:

20° 46' 00" N	17° 03' 00" W
20° 46' 00" N	17° 47' 00" W
20° 03' 00" N	17° 47' 00" W
19° 47' 00" N	17° 14' 00" W
19° 21' 00" N	16° 55' 00" W
19° 15' 60" N	16° 51' 50" W
19° 15' 60" N	16° 49' 60" W

ii) Na południe od Cap Timiris (na południe od szerokości geograficznej 19° 15' 60" N) do Nouakchott (17° 50' 00" N) strefą zamknięcia jest 18-milowa linia średniego poziomu odpływów.

iii) Na południe od Nouakchott (na południe od szerokości geograficznej 17° 50' 00" N) strefą zamknięcia jest 12-milowa linia średniego poziomu odpływów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

- Sznury stawne denne kotwiczone,
- włoki denne do połowu morszczuka.

Podwajanie worka włoka jest zakazane.

Podwajanie szpagatu tworzącego worek włoka jest zakazane.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

70 mm dla sieci włoka.

4. Okresy ochronne

W ramach wspólnego komitetu i w oparciu o najlepsze dostępne i zatwierdzone przez komitet naukowy opinie naukowe obydwie Strony uzgadniają najwłaściwszy okres dla okresu ochronnego.

5. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowów określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowów.

6. Dopuszczalny tonaż/Opłaty

	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
Dopuszczalny tonaż (GT) dla okresu licencji	3 600 GT	3 600 GT	3 600 GT	3 600 GT	3 600 GT	3 600 GT
Opłaty w EUR dla GT rocznie	135	142	148	153	159	159

7. Uwagi

Opłaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

Kategoria ta nie obejmuje trawlerów zamrażalni.

Zalecane wylądunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.

KATEGORIA POŁOWÓW 3: STATKI POŁAWIAJĄCE GATUNKI GŁĘBINOWE INNE NIŻ MORSZCZUK CZARNY, Z UŻYCIEM NARZĘDZI INNYCH NIŻ WŁOKI**1. Strefy połowowe**

- 1.1. i) Na północ od szerokości geograficznej 19° 48' 50" N, trzy mile morskie od linii podstawowej Cap Blanc–Cap Timiris.
- ii) Na południe od szerokości geograficznej 19° 48' 50" N do szerokości geograficznej 19° 21' 00" N na zachód od długości geograficznej 16° 45' 00" W.
- iii) Na południe od szerokości geograficznej 19° 21' 00" N, trzy mile morskie od średniego poziomu odpływów.
- 1.2. Podział na strefy podczas okresów ochronnych dla połowów głowonogów przedstawia się następująco:

- i) obszar pomiędzy Cap Blanc i Cap Timiris:

20° 46' 00" N	17° 03' 00" W
20° 46' 00" N	17° 47' 00" W
20° 03' 00" N	17° 47' 00" W
19° 47' 00" N	17° 14' 00" W
19° 21' 00" N	16° 55' 00" W
19° 15' 60" N	16° 51' 50" W
19° 15' 60" N	16° 49' 60" W

- ii) Na południe od Cap Timiris (na południe od szerokości geograficznej 19° 15' 60" N) do Nouakchott (17° 50' 00" N) strefą zamknięcia jest trzymilowa linia średniego poziomu odpływów.
- iii) Na południe od Nouakchott (na południe od szerokości geograficznej 17° 50' 00" N) strefą zamknięcia jest trzymilowa linia średniego poziomu odpływów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

- Sznur haczykowy,
- stałe sieci skrzelowe o maksymalnej głębokości 7 m oraz maksymalnej długości 100 m. Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii zabronione jest stosowanie sieci skrzelowych z pojedynczych włókien poliamidu,
- lina ręczna,
- kosze,
- niewód do połowów na przynętę.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

120 mm w przypadku sieci skrzelowych.

16 mm w przypadku sieci do połowów na żywą przynętę; 20 mm od dnia 1 sierpnia 2007 r.

4. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowów określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowów.

5. Dopuszczalny tonaż

	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
Dopuszczalny tonaż (GT) dla okresu licencji	2 324 GT	2 324 GT	2 324 GT	2 324 GT	2 324 GT	2 324 GT
Opłaty w EUR dla GT rocznie	233	244	254	264	274	274

6. Uwagi

Opłaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

Powiadomienie o rodzaju narzędzia połowowego powinno zostać dokonane w chwili składania wniosku o licencję.

Niewody mogą być wykorzystywane jedynie w przypadku połowów na przynętę, w połowach przy pomocy liny i kosza.

Wykorzystanie koszy jest dopuszczalne tylko dla nie więcej niż siedmiu statków o pojemności mniejszej niż 135 GT każdy.

Zalecane wyładunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.

W ramach wspólnego komitetu i w oparciu o najlepsze dostępne i zatwierdzone przez komitet naukowy opinie naukowe obydwie Strony uzgadniają najwłaściwszy okres dla okresu ochronnego.

KATEGORIA POŁOWÓW 4: TRAWLERY ZAMRAŻALNIE DO POŁOWÓW GATUNKÓW GŁĘBINOWYCH

1. Strefy połowowe

1.1. i) Na północ od szerokości geograficznej 19° 15' 60" N, na zachód od linii łączącej następujące punkty:

20° 46' 30" N	17° 03' 00" W
20° 36' 00" N	17° 11' 00" W
20° 36' 00" N	17° 36' 00" W
20° 03' 00" N	17° 36' 00" W
19° 45' 70" N	17° 03' 00" W
19° 29' 00" N	16° 51' 50" W
19° 15' 60" N	16° 51' 50" W
19° 15' 60" N	16° 49' 60" W

ii) Na południe od szerokości geograficznej 19° 15' 60" N do szerokości geograficznej 17° 50' 00" N, na zachód od 18-milowej linii średniego poziomu odpływów.

iii) Na południe od szerokości geograficznej 17° 50' 00" N, na zachód od 12-milowej linii średniego poziomu odpływów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Włók.

Podwajanie worka włoka jest zakazane.

Podwajanie szpagatu tworzącego worek włoka jest zakazane.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

70 mm

4. Okresy ochronne

Dwa (2) miesiące: wrzesień i październik.

W drodze wzajemnego porozumienia w ramach wspólnego komitetu obie Strony będą mogły zdecydować o możliwości dostosowania, przedłużenia lub skrócenia powyższego okresu ochronnego oraz o ustanowieniu stref zamknięcia w skali czasowo-przestrzennej, mających na celu ochronę obszarów rozmnażania ryb i koncentracji narybku.

5. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowów określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowów.

6. Dopuszczalny tonaż/Opłaty

	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
Dopuszczalny tonaż (GT) dla okresu licencji	750 GT	750 GT	750 GT	750 GT	750 GT	750 GT
Opłaty w EUR dla GT rocznie	144	150	156	163	169	169

7. Uwagi

Opłaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

Zalecane wyładunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.

KATEGORIA POŁOWÓW 5: GŁOWONOGI

1. Strefy połowowe

Na północ od szerokości geograficznej 19° 15' 60" N, poza strefą oznaczoną następującymi punktami:

20° 46' 30" N	17° 03' 00" W
20° 40' 00" N	17° 07' 50" W
19° 57' 00" N	17° 07' 50" W
19° 28' 20" N	16° 48' 00" W
19° 18' 50" N	16° 48' 00" W
19° 18' 50" N	16° 40' 50" W
19° 15' 60" N	16° 38' 00" W

Na południe od szerokości geograficznej 19° 15' 60" N do szerokości geograficznej 17° 50' 00" N, na zachód od dziewięciu mil morskich od średniego poziomu odpływów.

Na południe od szerokości geograficznej 17° 50' 00" N, na zachód od sześciu mil morskich od średniego poziomu odpływów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Włók denny.

Podwajanie worka włoka jest zakazane.

Podwajanie szpagatu tworzącego worek włoka jest zakazane.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

70 mm

4. Okresy ochronne

Dwa (2) miesiące: wrzesień i październik.

W drodze wzajemnego porozumienia w ramach wspólnego komitetu obie Strony będą mogły zdecydować o możliwości dostosowania, przedłużenia lub skrócenia powyższego okresu ochronnego oraz o ustanowieniu stref zamknięcia w skali czasowo-przestrzennej, mających na celu ochronę obszarów rozmnażania ryb i koncentracji narybku.

5. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowów określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowów.

6. Dopuszczalny tonaż/Opłaty

	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
Dopuszczalny tonaż (GT) dla okresu licencji	18 600 GT	18 600 GT	18 600 GT	18 600 GT	18 600 GT	18 600 GT
Opłaty w EUR dla GT rocznie	321	335	349	363	377	377

7. Uwagi

Opłaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

Dopuszczalny tonaż (GT) może się różnić maksymalnie o 2 %.

Zalecane wyładunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.

KATEGORIA POŁOWÓW 6: LANGUSTY**1. Strefy połowowe**

1.1. Na północ od 19° 21' 00" N: 20 mil morskich od linii podstawowej Cap Blanc–Cap Timiris.

1.2. Na południe od 19° 21' 00" N: 15 mil morskich od średniego poziomu odpływów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Więcierze.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

Sieć o rozmiarze oczek 50 mm; od 1 sierpnia 2007 r. – 60 mm.

4. Okresy ochronne

Dwa (2) miesiące: wrzesień i październik.

Strony mogą zdecydować, w drodze wzajemnego porozumienia w ramach wspólnego komitetu, o dostosowaniu, przedłużeniu lub skróceniu powyższego okresu ochronnego.

5. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowów określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowów.

6. Dopuszczalny tonaż/Opłaty

	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
Dopuszczalny tonaż (GT) dla okresu licencji	300 GT	300 GT	300 GT	300 GT	300 GT	300 GT
Opłaty w EUR dla GT rocznie	260	271	283	294	305	305

7. Uwagi

Opłaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

Zalecane wyładunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.

KATEGORIA POŁOWÓW 7: SEJNERY ZAMRAŻALNIE DO POŁOWU TUŃCZYKA**1. Strefy połowowe**

1.1. Na północ od 19° 21' 00" N: 30 mil morskich od linii podstawowej Cap Blanc–Cap Timiris.

1.2. Na południe od 19° 21' 00" N: 30 mil morskich od średniego poziomu odpływów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Niewód.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

Zalecany standard ICCAT.

4. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowów określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowów.

5. Dopuszczalny tonaż/Opłaty

Opłata za złowioną tonę	EUR 35				
Liczba statków posiadających zezwolenie	36				
Zaliczka w EUR dla jednego statku rocznie	EUR 1 750				

6. Uwagi

Opłaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

Zalecane wyładunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.

KATEGORIA POŁOWÓW 8: KLIPRY DO POŁOWÓW TUŃCZYKA I TAKLOWCE POWIERZCHNIOWE**1. Strefy połowowe**

Dla takłowców powierzchniowych stosuje się taki sam podział na strefy, jak w przypadku sejneryw połowiąjących tuńczyki z kategorii 7.

Dla kliprów do połowów tuńczyka stosuje się następujący podział na strefy:

1.1. Na północ od 19° 21' 00" N: 15 mil morskich od linii podstawowej Cap Blanc–Cap Timiris.

1.2. Na południe od 19° 21' 00" N: 12 mil morskich od średniego poziomu odpływów.

Strefa połowów uprawniona do połowów na żywą przynętę:

- na północ od szerokości geograficznej 19° 48' 50" N, od trzech mil morskich od linii podstawowej Cap Blanc–Cap Timiris,
- na południe od szerokości geograficznej 19° 48' 50" N do 19° 21' 00" N, na zachód od długości geograficznej 16° 45' 00" W,
- na południe od szerokości geograficznej 19° 21' 00" N, od trzech mil morskich od średniego poziomu odpływów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Wędką oraz powierzchniowe sznury haczykowe.

3. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowów określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowów.

4. Dopuszczalny tonaż/Opłaty

Liczba statków posiadających zezwolenie	31					
Klipry – opłata za złowioną tonę	EUR 25					
Taklowce – opłata za złowioną tonę	EUR 35					
Zaliczka w EUR dla jednego statku rocznie	2 500 EUR dla kliprów 3 500 EUR dla taklowców					

5. Uwagi

Opłaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

- 1) Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek do połowów na żywą przynętę: 16 mm. Wspólny komitet zdecyduje o liczbie dni w miesiącu, w których dozwolone będą połowy na przynętę. Informacja o dacie początkowej i końcowej takich połowów zostanie przekazana dyrekcji Nadzoru.
- 2) Zgodnie z odpowiednimi zaleceniami ICCAT i FAO połowy rekina olbrzymiego (*Cetorhinus maximus*), żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*), piaskowego rekina tygrysięgo (*Carcharias taurus*) oraz żarłacza szarego (*Galeorhinus galeus*) są zakazane.
- 3) Zgodnie z odpowiednimi zaleceniami ICCAT 04-10 i 05-05 w sprawie ochrony rekinów złowionych w związku z połowami zarządzanymi przez ICCAT.
- 4) Zalecane wyładunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.
- 5) Obie Strony uzgodnią praktyczne warunki połowów lub pozyskania żywej przynęty, niezbędnej do prowadzenia działań połowowych przez statki w tej kategorii. W przypadku gdy działania te odbywają się na obszarach biologicznie wrażliwych lub z wykorzystaniem niestandardowych narzędzi połowowych, warunki te zostaną ustalone w oparciu o zalecenia IMROP i zgodnie z Nadzorem.

KATEGORIA POŁÓWÓW 9: TRAWLERY ZAMRAŻALNIE DO POŁÓWÓW GATUNKÓW PELAGICZNYCH**1. Strefy połowowe**

i) Na północ od szerokości geograficznej 19° 21' 00" N; poza strefą oznaczoną następującymi punktami:

20° 46' 30" N	17° 03' 00" W
20° 36' 00" N	17° 11' 00" W
20° 36' 00" N	17° 24' 10" W
19° 57' 00" N	17° 24' 10" W
19° 45' 70" N	17° 03' 00" W
19° 29' 00" N	16° 51' 50" W
19° 21' 00" N	16° 45' 00" W

ii) Na południe od szerokości geograficznej 19° 21' 00" N do szerokości geograficznej 17° 50' 00" N, 13 mil morskich od średniego poziomu odpływów.

iii) Na południe od szerokości geograficznej 17° 50' 00" N do szerokości geograficznej 16° 04' 00" N, 12 mil morskich od średniego poziomu odpływów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Włók do połowów gatunków pelagicznych.

Worek włoka pelagicznego lub semipelagicznego może zostać wzmocniony tkaniną sieciową o minimalnym rozmiarze oczek po rozciągnięciu 400 mm i obręczach oddalonych od siebie o co najmniej półtora metra (1,5 m), z wyjątkiem obręczy umieszczonej z tyłu worka, która nie może być oddalona o mniej niż 2 m od światła worka. Zabronione jest wzmacnianie lub podwajanie worka z jakiegokolwiek innego powodu. Włók nie może w żadnym wypadku służyć do połowu innych gatunków niż małe gatunki pelagiczne objęte zezwoleniem.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

40 mm

4. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowów określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowów.

5. Dopuszczalny tonaż/Opłaty

Liczba statków posiadających
jednoczesne zezwolenie 22

Opłata w EUR za GT miesięcznie	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
Statki, których tonaż (GT) jest mniejszy lub równy 5 000 GT	8	8,1	8,2	8,3	8,4	8,5
Statki, których tonaż (GT) jest równy 5 000 GT, lecz mniejszy od 7 000 GT	7	7,1	7,2	7,3	7,4	7,5
Statki, których tonaż (GT) jest równy 7 000 GT, lecz mniejszy od 9 500 GT	6	6,1	6,2	6,3	6,4	6,5

Całość połowów dopuszczonych dla floty trawlerów zamrażalni na mocy powyższych licencji jest ograniczona do pułapu 440 000 ton rocznie. Licencje dla tych statków będą zawierały szczegółowe informacje dotyczące tonażu referencyjnego przyznanego każdemu statkowi. Każde przekroczenie takiego tonażu referencyjnego będzie podlegało dodatkowej opłacie 15 EUR za tonę.

6. Uwagi

Wielkości dopuszczalne połowów niewykorzystane w kategorii 11 mogą być wykorzystane w kategorii 9 do maksymalnej wysokości 25 licencji miesięcznie.

Oplaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

Zalecane wyładunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.

KATEGORIA POŁOWÓW 10: POŁOWY KRABA

1. Strefy połowowe

i) Na północ od szerokości geograficznej 19° 15' 60" N, na zachód od linii łączącej następujące punkty:

20° 46' 30" N	17° 03' 00" W
20° 36' 00" N	17° 11' 00" W
20° 36' 00" N	17° 36' 00" W
20° 03' 00" N	17° 36' 00" W
19° 45' 70" N	17° 03' 00" W
19° 29' 00" N	16° 51' 50" W
19° 15' 60" N	16° 51' 50" W
19° 15' 60" N	16° 49' 60" W

ii) Na południe od szerokości geograficznej 19° 15' 60" N, do 17° 50' 00" N, na zachód od 18-milowej linii od średniego poziomu odpływów.

iii) Na południe od szerokości geograficznej 17° 50' 00" N, na zachód od 12-milowej linii od średniego poziomu odpływów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Więcierze do połowów kraba.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

Sieć o rozmiarze oczek 50 mm; od 1 sierpnia 2007 r. – 60 mm.

4. Okresy ochronne

Dwa (2) miesiące: wrzesień i październik.

W drodze wzajemnego porozumienia w ramach wspólnego komitetu obie Strony będą mogły zdecydować o możliwości dostosowania, przedłużenia lub skrócenia powyższego okresu ochronnego oraz o ustanowieniu stref zamknięcia w skali czasowo-przestrzennej, mających na celu ochronę obszarów rozmnażania ryb i koncentracji narybku.

5. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowów określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowów.

6. Dopuszczalny tonaż/Opłaty

	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
Dopuszczalny tonaż (GT) rocznie	300 GT	300 GT	300 GT	300 GT	300 GT	300 GT
Opłaty w EUR dla GT rocznie	260	271	283	294	305	305

7. Uwagi

Opłaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

Zalecane wyładunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.

KATEGORIA POŁOWÓW 11: STATKI RYBACKIE DO POŁOWÓW PELAGICZNYCH RYB ŚWIEŻYCH

1. Strefy połowowe

i) Na północ od szerokości geograficznej 19° 21' 00" N: poza strefą oznaczoną następującymi punktami:

20° 46' 30" N	17° 03' 00" W
20° 36' 00" N	17° 11' 00" W
20° 36' 00" N	17° 24' 10" W
19° 57' 00" N	17° 24' 10" W
19° 45' 70" N	17° 03' 00" W
19° 29' 00" N	16° 51' 50" W
19° 21' 00" N	16° 45' 00" W

ii) Na południe od szerokości geograficznej 19° 21' 00" N, do szerokości geograficznej 17° 50' 00" N, 13 mil morskich od średniego poziomu odpływów.

iii) Na południe od szerokości geograficznej 17° 50' 00" N, do szerokości geograficznej 16° 04' 00" N, 12 mil morskich od średniego poziomu odpływów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Włók do połowów pelagicznych i okrężnica do połowów przemysłowych.

Worek włoka pelagicznego lub semipelagicznego może zostać wzmocniony tkaniną sieciową o minimalnym rozmiarze oczek po rozciągnięciu 400 mm i obręczach oddalonych od siebie o co najmniej półtora metra (1,5 m), z wyjątkiem obręczy umieszczonej z tyłu worka, która nie może być oddalona o mniej niż 2 m od światła worka. Zabronione jest wzmocnianie lub podwajanie worka z jakiegokolwiek innego powodu. Włók nie może w żadnym wypadku służyć do połowu innych gatunków niż małe gatunki pelagiczne objęte zezwoleniem.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

40 mm dla trawlerów i 20 mm dla sejnerów.

4. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii.

W przypadku gdy ustawodawstwo Mauretanii nie zawiera żadnych postanowień w zakresie przyłowy określonych gatunków, obie Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu, aby określić dopuszczalne wielkości przyłowy.

5. Dopuszczalny tonaż/Opłaty

Dopuszczalny tonaż 15 000 GT miesięcznie w średniej skali rocznej, równe 3 licencjom miesięcznym dla statków zamrażalni do połowów pelagicznych z kategorii 9.

Rozliczenie w skali miesięcznej, w średniej skali rocznej, oznacza, że średnie miesięczne wykorzystanie po upływie roku stosowania protokołu odpowiada liczbie ton podanej powyżej, pozwalając na przeniesienie wielkości niewykorzystanych w danym miesiącu na miesiąc następny.

	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12
Opłaty w EUR dla GT rocznie	7	7	7,2	7,3	7,4	7,5

6. Uwagi

Wielkości dopuszczalne połowów niewykorzystane w kategorii 11 mogą być wykorzystane w kategorii 9 do maksymalnej wysokości 25 licencji miesięcznie.

Opłaty są ustalone na okres dwóch lat stosowania protokołu oraz na dwa okresy z możliwością automatycznego przedłużenia, przewidziane w art. 12 protokołu, lub łącznie na okres sześciu lat.

Połowcy statków poławiających gatunki pelagiczne ryb świeżych nie są ograniczone pułapem.

Przejściowe przepisy dotyczące przyjęcia na pokład marynarzy określone są w załączniku I (rozdział XV ust. 6).

Zalecane wylądunki i przeładunki zgodnie z postanowieniami protokołu i załącznika I.

ZAŁĄCZNIK I

Warunki wykonywania działalności połowowej przez statki wspólnotowe w mauretańskich strefach połowowych

ROZDZIAŁ I

DOKUMENTY WYMAGANE DO WNIOSKÓW O WYDANIE LICENCJI

1. W odpowiedzi na pierwszy wniosek każdego statku o wydanie licencji Komisja, za pośrednictwem Przedstawicielstwa, przekaże Ministerstwu formularz wniosku o wydanie licencji stosownie wypełniony dla każdego statku, w odniesieniu do którego wymagana jest licencja, zgodnie ze wzorem określonym w dodatku 1 do niniejszego Załącznika. Szczegółowe dane dotyczące nazwy statku, jego tonażu w GT, zewnętrznego numeru rejestracyjnego, radiowego znaku wywoławczego, mocy silnika, ogólnej długości oraz portu macierzystego powinny odpowiadać danym zawartym w rejestrze statków rybackich Wspólnoty.
2. Składając wniosek po raz pierwszy, do wniosku o wydanie licencji armator jest zobowiązany dołączyć:
 - uwiarytelnioną przez państwo członkowskie kopię międzynarodowego świadectwa pomiarowego statku, podającego tonaż statku wyrażony w GT,
 - aktualną potwierdzoną przez właściwe władze państwa członkowskiego fotografię barwną pokazującą statek od strony burty. Wymiary tej fotografii powinny być nie mniejsze niż 15 × 10 cm.
3. Wszelkie zmiany tonażu statku zobowiązują danego armatora do przedstawienia uwiarytelnionej przez państwo członkowskie kopii nowego świadectwa pomiarowego statku oraz wszelkich dokumentów towarzyszących dotyczących zmiany, a w szczególności kopii wniosku złożonego przez armatora do właściwych władz, zgody powyższych władz oraz szczegółów na temat wprowadzonych zmian.

W przypadku zmiany konstrukcji lub wyglądu zewnętrznego statku należy też przedstawić nową fotografię, poświadczoną przez właściwe władze państwa członkowskiego.
4. Wnioski o wydanie licencji połowowej wprowadzane są wyłącznie dla statków, dla których przekazane zostały wymagane dokumenty, zgodnie z ust. 1, 2 i 3 powyżej.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY DOTYCZĄCE WNIOSKÓW ORAZ WYDAWANIA I OKRESU WAŻNOŚCI LICENCJI

1. *Uprawnienia do prowadzenia połowów*
 - 1.1. Każdy statek zamierzający prowadzić połowy na mocy niniejszej umowy powinien być uprawniony do prowadzenia połowów w mauretańskich strefach połowowych.
 - 1.2. Aby statek był uprawniony, armator, kapitan i sam statek nie mogą być objęci zakazem prowadzenia połowów w Mauretanii. Armator, kapitan i statek powinni uregulować wszelkie sprawy w stosunku do władz mauretańskich, co oznacza wywiązanie się ze wszelkich poprzednich zobowiązań wynikających z ich działalności połowowej w Mauretanii.
2. *Wnioski o wydanie licencji*
 - 2.1. W przypadku licencji dla statków do połowów pelagicznych Komisja, za pośrednictwem Przedstawicielstwa, przekaże wnioski Ministerstwu Rybołówstwa co najmniej na dziesięć dni roboczych przed rozpoczęciem działalności połowowej, wraz z dokumentami zaświadczającymi o ich cechach technicznych.

W przypadku wszystkich pozostałych rodzajów licencji Komisja, za pośrednictwem Przedstawicielstwa, przekaże Ministerstwu kwartalnie wykazy statków zamierzających prowadzić działalność połowową w granicach określonych dla każdej kategorii połowów w zestawieniach danych połowowych zawartych w protokole co najmniej na jeden miesiąc przed rozpoczęciem okresu ważności wnioskowanych licencji. Wykazom takim powinien towarzyszyć dowód wpłaty. Wnioski o wydanie licencji, które nie wpłynęły w terminie, nie będą rozpatrywane.
 - 2.2. Wykazy te określają, według kategorii połowów, liczbę statków, jak również, dla każdego statku, cechy charakterystyczne, w tym narzędzia połowowe, takie jak wymienione w rejestrze statków rybackich Wspólnoty, wysokość należnych opłat podzielonych na rubryki i liczbę marynarzy mauretańskich.

- 2.3. Plik danych zawierający wszystkie szczegółowe dane wymagane w celu przygotowania licencji połowowych, w tym wszelkie zmiany w danych dotyczących statków, powinien również zostać załączony do wniosku o wydanie licencji, w formacie zgodnym z oprogramowaniem używanym przez Ministerstwo.
 - 2.4. Wnioski o wydanie licencji przyjmowane są wyłącznie dla uprawnionych statków, które dopełniły wszystkich formalności wymienionych w ust. 2.1, 2.2 i 2.3 powyżej.
 - 2.5. Statki korzystające z licencji połowowej w krajach podregionu mogą wpisać na wniosku o wydanie licencji kraj, gatunek (gatunki) oraz okres ważności licencji, aby ułatwić liczne wejścia i wyjścia w strefie połowowej.
 - 2.6. Wszystkie dane osobowe przekazane przy składaniu wniosków o wydanie licencji – i ogólnie niniejszej umowy – mogą być wykorzystane wyłącznie w ramach tej umowy.
3. *Wydawanie licencji*
- 3.1. Ministerstwo wydaje licencje statkom po przedstawieniu przez przedstawiciela armatora dowodów wpłat dokonanych przez dany statek (kwitów wydanych przez mauretański Skarb Państwa), takich jak wymienione w rozdziale IV, co najmniej 10 dni przed rozpoczęciem okresu ważności licencji. Powyższy termin wynosi pięć dni w przypadku statków do połowów pelagicznych. Licencje można otrzymać w urzędach Ministerstwa w Nouadhibou lub w Nouakchott.
 - 3.2. Licencje określają, między innymi, ważność, cechy techniczne statku, liczbę marynarzy mauretańskich oraz dane dotyczące płatności należności, jak również warunki odnoszące się do wykonywania działalności połowowej, przewidzianych we właściwych zestawieniach danych połowowych.
 - 3.3. Licencje połowowe mogą być wydawane tylko statkom, które dopełniły wszelkich formalności administracyjnych wymaganych do wydania licencji. Statki, które otrzymają licencję, zostaną wpisane na listę statków uprawnionych do dokonywania połowów, która jednocześnie zostanie przekazana Nadzorowi i Komisji, za pośrednictwem Przedstawicielstwa.
 - 3.4. Komisja, za pośrednictwem Przedstawicielstwa, zostanie poinformowana o wnioskach o wydanie licencji rozpatrzonych negatywnie przez Ministerstwo. Tam gdzie jest to stosowne, Ministerstwo wystawi notę uznaniową dotyczącą płatności za wnioski, po potrąceniu bilansu wszelkich niezapłaconych grzywien.
 - 3.5. Strony zgadzają się, aby promować wprowadzanie elektronicznego systemu licencji.
4. *Okres ważności i wykorzystywanie licencji*
- 4.1. Licencja jest ważna wyłącznie przez okres objęty płatnością należności na warunkach określonych w zestawieniu danych połowowych i sprecyzowanych w tej licencji.

Licencje wydaje się na okres trzech, sześciu lub dwunastu miesięcy. Licencje są odnawialne.

Dla statków do połowów pelagicznych (kategorie 9 i 11) licencje mogą obejmować jeden miesiąc. Dla trawlerów do połowów pelagicznych (tylko kategoria 9) wskazują one kwotę, do połowu której statek jest uprawniony (patrz: rozdział XV ust. 3). Kwota niezłowiona w okresie przewidzianym w licencji może być przeniesiona do nowej licencji dla tego samego statku lub na inny statek tej samej kategorii.

Okres ważności licencji określa się na podstawie następujących rocznych okresów:

pierwszy okres: od dnia 1 sierpnia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.

drugi okres: od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.

trzeci okres: od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.

czwarty okres: od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.

piąty okres: od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.

szósty okres: od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.

siodmy okres: od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 lipca 2012 r.

Okres ważności licencji nie może zaczynać się w czasie jednego rocznego okresu i kończyć w czasie następnego okresu rocznego.

- 4.2. Każda licencja jest wydawana dla określonego statku; nie można jej przenosić. Jednakże w przypadku siły wyższej, odpowiednio stwierdzonej przez właściwe organy państwa członkowskiego, oraz na wniosek Komisji licencja wydana dla jednego statku może zostać jak najszybciej zastąpiona licencją wydaną dla innego statku tej samej kategorii, pod warunkiem że dopuszczalny tonaż dla danej kategorii nie został przekroczony.
- 4.3. Licencja, która ma być zastąpiona, jest przekazywana za pośrednictwem Komisji poprzez przedstawicielstwo Ministerstwa, które wydaje nową licencję.
- 4.4. W przypadku zastąpienia licencji konieczne dopłaty do sum już wpłaconych wpłacane są przed wydaniem licencji zastępującej.
- 4.5. Licencje powinny zawsze znajdować się na statku, któremu zostały wydane, oraz muszą być okazywane władzom kontrolnym w przypadku każdej inspekcji.

ROZDZIAŁ III

OPLATY

1. Opłaty są obliczane dla każdego statku na podstawie rocznych stawek określonych w zestawieniach danych technicznych, zawartych w protokole. W przypadku licencji kwartalnych lub semestralnych opłaty są obliczane *pro rata temporis* i powiększane odpowiednio o 3 % lub 2 %, aby pokryć koszty poniesione przy wydawaniu licencji. Wysokość opłat zawiera wszystkie inne odpowiednie cła lub podatki, z wyjątkiem opłaty parafiskalnej⁽¹⁾, opłat portowych lub opłat serwisowych⁽²⁾. Do dnia 31 lipca 2008 r. ułamek dwóch procent kwoty należności, odpowiadający opłatom obserwatorów, będzie przekazywany na specjalne konto, takie jak przewidziane w rozdziale IV niniejszego załącznika. Po tym okresie, bez uszczerbku dla postanowień przewidzianych w art. 12 protokołu, przeznaczenie środków budżetowych na finansowanie korpusu zaprzysiężonych i niezależnych obserwatorów naukowych i kontrolerów będzie wpisane do Ustawy o finansach Mauretanii, tak jak przewidziano to w załączniku IV, i zastąpi opłatę ułamkową.
2. Opłaty są wnoszone w okresach kwartalnych z wyjątkiem krótszych okresów przewidzianych w niniejszej umowie lub wynikających z jej stosowania, w którym to przypadku opłaty są wnoszone proporcjonalnie do rzeczywistego okresu ważności licencji.
3. Kwartał odpowiada jednemu z trzymiesięcznych okresów, rozpoczynających się albo dnia 1 października, albo dnia 1 stycznia, albo dnia 1 kwietnia, albo dnia 1 lipca, z wyjątkiem pierwszego i ostatniego okresu protokołu, gdzie będą one trwać odpowiednio od dnia 1 sierpnia 2006 r. do dnia 30 września 2006 r. i od dnia 1 marca 2012 r. do dnia 31 lipca 2012 r.

ROZDZIAŁ IV

SZCZEGÓŁOWE ZASADY PŁATNOŚCI

1. Płatności są dokonywane w euro, zgodnie z następującymi zasadami:
- a) w przypadku opłat:
- przelewem na jeden z zagranicznych rachunków Centralnego Banku Mauretanii, płatne na rzecz mauretańskiego Skarbu Państwa;
- b) w przypadku kosztów odnoszących się do kosztów obserwatorów zagranicznych i opłaty parafiskalnej:
- przelewem na jeden z zagranicznych rachunków Centralnego Banku Mauretanii, płatne na rzecz mauretańskiego Skarbu Państwa;

⁽¹⁾ Której tabeli dla statków do połowów przemysłowych, płatne w walucie obcej, zgodnie z dekretem dotyczącym ustanowienia opłaty parafiskalnej, są następujące (1 ujb = 1 GT):

Kategoria połowów: skorupiaki, głowonogi i przydenne		Kategoria połowów: pelagiczne (małe i duże)	
Tonaż	Wysokość na kwartał (MRO)	Tonaż	Wysokość na miesiąc (MRO)
< 99 ujb	50 000	< 2 000 ujb	50 000
100–200 ujb	100 000	2–3 000 ujb	150 000
200–400 ujb	200 000	3–5 000 ujb	500 000
400–600 ujb	400 000	5–7 000 ujb	750 000
> 600 ujb	600 000	7–9 000 ujb	1 000 000
		> 9 000 ujb	1 300 000

⁽²⁾ Strony zgadzają się na obliczanie wysokości opłaty parafiskalnej, odnoszącej się do sejnów do połowów tuńczyka.

- c) w przypadku grzywien:
- przelewem na jeden z zagranicznych rachunków Centralnego Banku Mauretanii, płatne na rzecz mauretańskiego Skarbu Państwa;
- d) w przypadku kar za powiększenie licencji:
- przelewem na jeden z zagranicznych rachunków Centralnego Banku Mauretanii płatne na rzecz mauretańskiego Skarbu Państwa.
2. Kwoty wymienione w ust. 1 powyżej uznaje się za rzeczywiście otrzymane wraz z otrzymaniem potwierdzenia ze Skarbu Państwa lub Ministerstwa po informacji dokonanej przez Centralny Bank Mauretanii.
3. Przed wejściem w życie protokołu władze Mauretanii dostarczą Komisji listę zagranicznych rachunków Centralnego Banku Mauretanii wraz ze szczegółami ułatwiającymi przekazy międzynarodowe (kody BIC i IBAN).

ROZDZIAŁ V

INFORMOWANIE O DANYCH POŁOWOWYCH

1. Okres trwania rejsu statku wspólnotowego określa się w sposób następujący:
 - okres pomiędzy wejściem do i wyjściem z mauretańskiej strefy połowów,
 - lub okres pomiędzy wejściem do mauretańskiej strefy połowów a przeładunkiem,
 - lub okres pomiędzy wejściem do mauretańskiej strefy połowów a wyładunkiem w porcie w Mauretanii.
2. *Dziennik połowowy*
- 2.1. Kapitanowie statków sporządzają dzienny rejestr czynności wymienionych w dzienniku połowowym zgodnie ze wzorem określonym w dodatku 2 do niniejszego załącznika. Dokument ten musi być poprawnie i czytelnie wypełniony oraz podpisany przez kapitana statku. Postanowienia rozdziału XIV niniejszego załącznika stosuje się w odniesieniu do statków połowiących daleko migrujące gatunki.
- 2.2. Dzienniki połowowe, w których pominięto zapisy lub które zawierają niewłaściwe informacje, uważa się za prowadzone niewłaściwie.
- 2.3. Pod koniec każdego rejsu oryginał dziennika połowowego jest wysyłany przez kapitana statku bezpośrednio do Nadzoru. W ciągu 15 dni roboczych armator jest zobowiązany przekazać kopię dziennika władzom państwowym państwa członkowskiego, jak również Komisji, za pośrednictwem przedstawicielstwa.
- 2.4. Niewykonanie jednego z postanowień ust. 2.1, 2.2 lub 2.3 powyżej powoduje, niezależnie od kar ustanowionych na mocy prawa mauretańskiego, automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu, aż armator statku wykona powyższe zobowiązania.
- 2.5. Strony zgadzają się, aby promować wprowadzanie elektronicznego systemu licencji.
- 2.6. W przypadku statków do połowów pelagicznych (kategorie 9 i 11) kontrola połowów odbywa się podczas wyładunku, przeładunku lub pod koniec rejsu.
3. *Załącznik do dziennika połowowego (deklaracje wyładunku i przeładunku)*
- 3.1. Podczas wyładunków lub przeładunków kapitanowie statków mają obowiązek wypełniania w sposób czytelny i poprawny oraz podpisywania załącznika do dziennika połowowego, którego wzór stanowi dodatek 3 do niniejszego załącznika.
- 3.2. Pod koniec każdego wyładunku armator statku przekazuje oryginał załącznika do dziennika połowowego do Nadzoru z kopią do Ministerstwa nie później niż w ciągu 30 dni. W tym samym okresie należy przekazać kopię władzom państwowym państwa członkowskiego, jak również Komisji, za pośrednictwem Przedstawicielstwa.

- 3.3. Pod koniec każdego dozwolonego przeładunku kapitan statku niezwłocznie przesyła oryginał załącznika do dziennika połowowego Nadzorowi z kopią do Ministerstwa. W ciągu 15 dni roboczych należy przekazać kopię władzom państwowym państwa członkowskiego, jak również Komisji, za pośrednictwem Przedstawicielstwa.
- 3.4. Niewykonanie jednego z postanowień ust. 3.1, 3.2 lub 3.3 powyżej powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu, aż armator statku wykona powyższe zobowiązania.
4. *Kwartalne deklaracje połowów*
- 4.1. Pod koniec trzeciego miesiąca każdego kwartału Komisja, za pośrednictwem Przedstawicielstwa, przekazuje Ministerstwu informacje o ilościach złowionych w poprzednim kwartale przez wszystkie statki wspólnotowe.
- 4.2. Powyższe dane powinny być podzielone na miesiące, rodzaj połowów, statki oraz wszystkie gatunki.
- 4.3. Te dane są również przekazywane do Ministerstwa w formie pliku informatycznego w formacie zgodnym z oprogramowaniem używanym przez Ministerstwo.
5. *Wiarygodność danych*

Informacje zawarte w dokumentach określonych w ust. 1, 2, 3 oraz 4 powyżej powinny odzwierciedlać rzeczywisty stan połowów, tak aby mogły stanowić jedną z podstaw monitorowania zmian w zasobach morskich.

ROZDZIAŁ VI

PRZYŁÓWY

1. Zgodnie z prawem mauretańskim procent przyłowów ustanowiony w zestawieniu danych połowowych w protokole zostanie obliczony w dowolnym momencie podczas połowów zgodnie z ogólną wagą połowu na pokładzie.
2. W przypadku przekroczenia dopuszczonych procentowych wielkości przyłowów nakłada się kary zgodnie z prawem mauretańskim, co może skutkować całkowitym zakazem prowadzenia połowów w Mauretanii przez naruszających umowę, zarówno kapitanów, jak i statki.
3. Nieuprawnione zatrzymywanie gatunków na statku jest zabronione i podlega karze zgodnie z prawem mauretańskim.

ROZDZIAŁ VII

WYŁADUNEK W MAURETANII

Umawiające się strony, świadome wagi lepszej integracji w celu rozwoju związanego z sektorem rybołówstwa każdej z nich, postanowiły zachęcać do dobrowolnych wyładunków oraz uchwalić następujące przepisy, właściwe dla tych rozładunków w portach mauretańskich.

Warunki ogólne I zachęty finansowe

1. Wyładunki mają miejsce w mauretańskim porcie Nouadhibou. Armatorzy statków wybierają daty wyładunku. Informują oni władze portu mauretańskiego o wybranej dacie faksem lub pocztą elektroniczną, 72 godziny przed oczekiwany przybyciem do portu, wskazując szacunkową ogólną ilość do wyładowania. Władze portowe potwierdzają faksem w ciągu 24 godzin armatorowi statku lub agentowi, że czynności związane z wyładunkiem mogą mieć miejsce w ciągu 24 godzin od daty przybycia statku do portu.
2. Czynności związane z wyładunkiem powinny zostać zakończone w ciągu 24 godzin od przybycia statku do portu.
3. Pod koniec czynności związanych z wyładunkiem właściwe władze portowe wydają kapitanowi świadectwo wyładunku.
4. Podczas obecności statku w porcie, jego marynarze rybacy korzystają z zasady swobodnego tranzytu na podstawie licencji marynarza.
5. W przypadku statków wspólnotowych, dokonujących wyładunku lub przeładunku w Mauretanii, obniża się opłaty licencyjne za okres, w czasie którego odbywa się wyładunek. Wysokość obniżki wynosi 25 % kosztów aktualnej licencji dla statków, które wyładowują, oraz 15 % dla statków, które przeładowują.

6. Szczegółowe przepisy wykonawcze: kopia lub kopie świadectw wyładunku odnoszące się do czynności dotyczących wyładunku przeprowadzanych przez dany statek przekazuje się do Przedstawicielstwa. Przy składaniu nowego wniosku o wydanie licencji dla tego statku Przedstawicielstwo przesyła do Ministerstwa kopie świadectwa wraz z wnioskiem o obniżkę opłat związanych z nową licencją.
7. Przed końcem pierwszego semestru stosowania niniejszego protokołu Ministerstwo prześle przedstawicielstwu następujące informacje:
 - ogólne zasady wyładunku, włącznie z opłatami portowymi,
 - przedsiębiorstwa zatwierdzone na mocy odpowiednich rozporządzeń Wspólnoty,
 - składy celne,
 - maksymalny rozmiar i liczbę statków, które mogą mieć do nich dostęp,
 - warunki przechowywania i pojemności dla produktów świeżych, schłodzonych i zamrożonych (-22°C),
 - środki transportu i jego częstotliwość w celu przewiezienia świeżych produktów rybołówstwa na rynki zewnętrzne,
 - średnie ceny i warunki dostaw (paliwo, zaopatrzenie itd.),
 - radiowy znak wywoławczy, numery telefonów i faksów, adresy teleksowe, godziny pracy biur władz portowych,
 - wszelkie inne informacje, które mogą ułatwić czynności związane z wyładunkiem.

Warunki podatkowe i finansowe

Statki wspólnotowe zawijające do portu w Nouadhibou są zwolnione z wszelkich podatków lub opłat mających równoważny skutek, innych niż opłaty portowe i prowizje, które stosuje się na takich samych warunkach w odniesieniu do statków mauretańskich.

Wyładowywane produkty rybołówstwa podlegają ustaleniom dotyczącym kontroli celnej zgodnie z ustawodawstwem mauretańskim. Są więc one zwolnione z wszelkich procedur celnych oraz ceł lub opłat mających równoważny skutek, w przypadku gdy są wwożone do portu mauretańskiego lub w chwili wywozu, oraz są traktowane jako „towary dopuszczone tymczasowo” (czasowe magazynowanie).

Armatorzy sami podejmują decyzje dotyczące przeznaczenia produkcji pochodzącej z ich statków. Może być ona przetworzona, przechowywana pod dozorem celnym, sprzedawana w Mauretanii lub wywożona (w walucie obcej).

Sprzedaż w Mauretanii przeznaczona na rynek mauretański podlega takim samym opłatom i podatkom, jak mauretańskie produkty rybołówstwa.

Zyski mogą być wywożone bez dodatkowych opłat (zwolnienie z ceł i opłat mających równoważny skutek).

ROZDZIAŁ VIII

OKRĘTOWANIE MARYNARZY MAURETAŃSKICH

1. Za wyjątkiem sejnów do połowów tuńczyka, które mają okrętować przynajmniej jednego marynarza mauretańskiego na statek, kliprów do połowów tuńczyka, mających okrętować trzech marynarzy mauretańskich na statek, oraz statków do połowów pelagicznych kategorii 11, dla których przewidziano przepisy przejściowe w ust. 6 rozdziału XV niniejszego załącznika, na każdy statek wspólnotowy obowiązkowo okrętuja się marynarze mauretańscy, których liczba podczas całej długości rejsu wynosi co najmniej:
 - 2 marynarzy oraz 1 oficer lub 1 obserwator na statkach o tonażu mniejszym niż 200 GT,
 - 3 marynarzy oraz 1 oficer lub 1 obserwator na statkach o tonażu co najmniej 200 GT i mniejszym niż 250 GT,
 - 4 marynarzy oraz 1 oficer lub 1 obserwator na statkach o tonażu co najmniej 250 GT i mniejszym niż 300 GT,
 - 6 marynarzy oraz 1 oficer na statkach o tonażu co najmniej 300 GT i mniejszym niż 350 GT,
 - 7 marynarzy oraz 1 oficer na statkach o tonażu co najmniej 350 GT i mniejszym niż 500 GT,

- 8 marynarzy oraz 1 oficer na statkach o tonażu co najmniej 500 GT i mniejszym niż 800 GT,
 - statki o tonażu co najmniej 800 GT i mniejszym niż 2 000 GT przyjmują na pokład liczbę marynarzy równą 37 % załogi, czyli minimum 8 marynarzy i 2 oficerów,
 - statki o tonażu co najmniej 2 000 GT lub większym przyjmują na pokład liczbę marynarzy równą 37 % załogi, czyli minimum 12 marynarzy i 2 oficerów.
- 1.2. Dla statków o tonażu co najmniej 800 GT minimalna liczba marynarzy na pokładzie jest zredukowana o 2 dla każdego dodatkowego oficera na pokładzie.
- 1.3. Armatorzy mają możliwość wyboru marynarzy i oficerów mauretańskich, jacy mają znaleźć się na ich pokładzie, zgodnie z przepisami przewidzianymi w Kodeksie żegluga handlowej.
2. Armator lub jego przedstawiciel powiadamia Ministerstwo o nazwiskach marynarzy mauretańskich zabranych na pokład jego statku, z podaniem pełnionych przez nich funkcji.
3. W sprawie praw marynarzy zabranych na pokład statków wspólnotowych obowiązują przepisy Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącej Podstawowych Zasad i Praw w Pracy. Dotyczy to w szczególności swobody zrzeszania się i skutecznego uznawania prawa do negocjacji zbiorowych pracowników oraz zniesienia dyskryminacji w odniesieniu do zatrudnienia i zawodu.
4. Umowy o pracę marynarzy mauretańskich, których jedna kopia wręczana jest podpisującym, sporządzane są między przedstawicielem (przedstawicielami) armatorów a marynarzami lub ich związkami zawodowymi albo ich przedstawicielami, związanymi z właściwymi władzami Mauretanii. Umowy o pracę zapewniają ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie na życie oraz ubezpieczenie chorobowe i od nieszczęśliwych wypadków zatrudnianych osób.
5. Armator lub jego przedstawiciel przesyła, w terminie dwóch miesięcy następujących po wydaniu licencji, kopię wspomnianej umowy należycie podpisanej przez właściwe władze zainteresowanego państwa członkowskiego, bezpośrednio do Ministerstwa.
6. Wynagrodzenie marynarzy mauretańskich pokrywają armatorzy. Należy je ustalić przed wydaniem licencji w drodze wzajemnego porozumienia między armatorami lub ich przedstawicielami a zainteresowanymi marynarzami mauretańskimi lub ich przedstawicielami. Jednakże warunki wynagrodzenia marynarzy mauretańskich nie mogą być gorsze od warunków wynagrodzenia stosowanych dla załóg w Mauretanii i muszą być zgodne z normami przewidzianymi przez MOP, a w żadnym razie nie mogą być od nich gorsze.
7. Jeśli jeden lub więcej marynarzy zatrudnionych na pokładzie nie stawi się na godzinę ustaloną na odpłynięcie statku, to statek ten otrzymuje zezwolenie na rozpoczęcie przewidzianego rejsu po poinformowaniu właściwych organów w porcie zabrania na pokład o niewystarczającej wymaganej liczbie marynarzy i o uaktualnieniu listy załogi statku. Organy te informują o tym Ministerstwo.
- Armator jest zobowiązany do podjęcia kroków koniecznych do zapewnienia, że jego statek zabierze na pokład liczbę marynarzy wymaganą przez niniejszą umowę najpóźniej w trakcie następnego rejsu.
8. W przypadku niezabrania na pokład marynarzy mauretańskich z powodów innych niż określone w poprzednim punkcie armatorzy odnośnych statków wspólnotowych są zobowiązani do wpłacenia sumy ryczałtowej 20 EUR za dzień połowów w mauretańskiej strefie połowowej na marynarza, w terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy.
- Kwota ta zostanie wykorzystana na szkolenia miejscowych marynarzy rybaków i zostanie wpłacona na konto wskazane w ust. 1 lit. b) rozdziału IV niniejszego Załącznika.
9. Co pół roku, dnia 1 stycznia i 1 lipca każdego roku, Komisja, poprzez Przedstawicielstwo, przekazuje Ministerstwu listę marynarzy mauretańskich zabranych na pokład statków Wspólnoty, z podaniem ich wpisu do rejestru członków załogi i wskazaniem statków, na które przyjmowano ich na pokład.
10. Bez uszczerbku dla postanowień przewidzianych w ust. 7 powyżej, powtarzające się nieprzestrzeżenie przez armatorów zabierania na pokład przewidzianej liczby marynarzy mauretańskich powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej statku, aż do zastosowania się do tego zobowiązania.

ROZDZIAŁ IX

KONTROLE TECHNICZNE

1. Raz do roku oraz po każdej zmianie dotyczącej tonażu lub zmian kategorii połowów, wymagających wykorzystywania innego rodzaju narzędzi połowowych, wszystkie statki Wspólnoty powinny przybyć do portu w Nouadhibou lub w Nouakchott w celu przeprowadzenia inspekcji wymaganych na mocy obowiązującego ustawodawstwa. Kontrole takie powinny mieć miejsce w ciągu 48 godzin od wejścia statku do portu.

Procedury inspekcji technicznych stosowane w odniesieniu do statków połowiących tuńczyka, taklowców powierzchniowych oraz trawlerów do połowów gatunków pelagicznych są procedurami ustanowionymi w rozdziałach XIV i XV niniejszego załącznika.

2. Po pomyślnym zakończeniu kontroli technicznej kapitan statku otrzymuje świadectwo posiadające ten sam okres ważności, co licencja, które jest przedłużane, za darmo, automatycznie w przypadku odnowienia licencji dla statku w ciągu roku. Świadectwo powyższe powinno zawsze znajdować się na pokładzie statku.
3. Inspekcja techniczna sprawdza zgodność cech technicznych statku oraz narzędzi połowowych i zapewnia, aby postanowienia dotyczące jego załogi mauretańskiej były przestrzegane.
4. Koszty kontroli są ponoszone przez armatorów według tabeli stawek ustanowionych w ustawodawstwie mauretańskim, o czym powiadomiona jest Strona wspólnotowa. Nie mogą one być większe niż sumy zazwyczaj płacone przez inne statki za te same usługi.
5. Nieprzestrzeganie postanowień przewidzianych w ust. 1 i 2 powyżej powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu wypełnienia przez armatora tych zobowiązań.

ROZDZIAŁ X

IDENTYFIKACJA STATKÓW

1. Znaki identyfikacyjne wszystkich statków Wspólnoty powinny być zgodne z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym. Ministerstwo powinno zostać poinformowane o takiej legislacji przed wejściem w życie niniejszego protokołu. Ministerstwo powinno ponadto być informowane o wszelkich zmianach dotyczących prawodawstwa na co najmniej 1 miesiąc przed ich wejściem w życie.
2. Każdy statek, który pozbywa się swego oznakowania, swej nazwy lub swej rejestracji, naraża się na kary przewidziane przez obowiązujące prawo mauretańskie.

ROZDZIAŁ XI

ZAWIESZENIE LUB COFNIĘCIE LICENCJI

Jeśli władze mauretańskie zdecydują o zawieszeniu lub definitywnym cofnięciu licencji dla statku wspólnotowego w zastosowaniu niniejszego protokołu oraz prawa mauretańskiego, kapitan tego statku natychmiast przerwie działalność połowową oraz skieruje się do portu w Nouadhibou, aby oddać oryginał licencji Nadzorowi. Po stosownym wykonaniu wymaganych zobowiązań Ministerstwo powiadamia Komisję za pośrednictwem przedstawicielstwa o zniesieniu zawieszenia. Licencja jest w takim przypadku przywracana.

ROZDZIAŁ XII

NARUSZENIA

1. Wszystkie naruszenia są sankcjonowane zgodnie z prawem mauretańskim.
2. W przypadku poważnych lub bardzo poważnych naruszeń w zakresie rybołówstwa, zdefiniowanych w prawie mauretańskim, Ministerstwo zastrzega sobie prawo do tymczasowego lub definitywnego zakazania statkom, kapitanom oraz, tam gdzie jest to stosowne, armatorom, prowadzenia wszelkich działań połowowych na wodach mauretańskich.

ROZDZIAŁ XIII

GRZYWNY

Kwoty grzywien nakładanych na statki wspólnotowe są obliczane zgodnie z prawem mauretańskim w granicach minimalnych i maksymalnych limitów, określonych w prawie mauretańskim. Kwota ta zostanie ustanowiona zgodnie z procedurą określoną w ust. 3 rozdziału VI załącznika II. Wysokość przyznanej grzywny jest przeliczana na euro przez Nadzór na podstawie stopy określonej przez Centralny Bank Mauretański w chwili popełnienia naruszenia i obie te wysokości są komunikowane jednocześnie armatorowi i Komisji, za pośrednictwem Przedstawicielstwa.

Prawo mauretańskie, jak również wcześniejsze zmiany, są komunikowane Stronie wspólnotowej.

ROZDZIAŁ XIV

POSTANOWIENIA MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO STATKÓW POŁAWIAJĄCYCH GATUNKI DALEKO MIGRUJĄCE

(TUŃCZYKOWCE I TAKLOWCE POWIERZCHNIOWE)

1. Licencje sejnerów do połowów tuńczyka, kliprów do połowów tuńczyka i taklowców powierzchniowych są wydawane na okresy zbiegające się z latami obrachunkowymi, za wyjątkiem pierwszego i ostatniego roku niniejszego protokołu.

Oryginał licencji powinien zawsze znajdować się na pokładzie i powinien być okazywany na żądanie właściwych organów mauretańskich, odpowiedzialnych za nadzór. Wspólnota Europejska posiada aktualny wykaz statków, którym została wydana licencja połowowa zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu. Władze Mauretanii są powiadamiane o tym projekcie w chwili jego powstania, a następnie za każdym razem, kiedy jest on uaktualniany. Po otrzymaniu projektu wykazu, jak również poinformowaniu o płatności zaliczki skierowanej przez Komisję do władz mauretańskich statek jest wpisany przez właściwą władzę mauretańską do wykazu statków uprawnionych do dokonywania połowów, która jest przekazywana władzom odpowiedzialnym za kontrolę połowów. W takim przypadku jeden odpis tego wykazu, potwierdzony za zgodność z oryginałem, jest przesyłany armatorowi i znajduje się na statku zamiast licencji połowowej, aż do chwili jej wydania.

Po przedstawieniu dowodów wpłaty zaliczki Ministerstwo ustanawia licencję i wpisuje dany statek do wykazu statków uprawnionych do dokonywania połowów, która jest przekazywana Nadzorowi i Komisji, za pośrednictwem Przedstawicielstwa.

2. Przed otrzymaniem licencji każdy statek powinien być poddany inspekcjom wymaganym na mocy obowiązującego ustawodawstwa. Inspekcje te mogą odbywać się w dowolnym porcie zagranicznym. Wszelkie koszty związane z takimi inspekcjami są ponoszone przez armatora statku.
3. Licencje są wydawane po dokonaniu zapłaty, na jeden z zagranicznych rachunków Centralnego Banku Mauretanii na rzecz mauretańskiego Skarbu Państwa, opłaty zryczałtowanej odpowiadającej zaliczce określonej w zestawieniu danych połowowych zawartych w niniejszym protokole. Opłata zryczałtowana będzie ustalona *pro rata temporis* w stosunku do czasu ważności licencji za pierwszy i ostatni rok obowiązywania umowy ⁽¹⁾.
4. Dziennik pokładowy zgodnie ze wzorem ICCAT określonym w dodatku 4 do niniejszego załącznika jest przechowywany na statku dla każdego okresu połowowego odbytego na wodach mauretańskich. Taki dziennik powinien być wypełniany nawet w przypadku, gdy nie są przeprowadzane żadne połowy.

W przypadku okresów, kiedy taki statek nie znajduje się na wodach mauretańskich, w powyższym dzienniku wprowadza się wyrazy „Poza WSE Mauretanii”.

W okresie 15 dni roboczych po przybyciu do portu wyładunku dzienniki pokładowe wymienione w niniejszym ustępie są przekazywane Ministerstwu oraz władzom krajowym państwa członkowskiego.

Niewykonanie postanowień opisanych powyżej powoduje, niezależnie od kar ustanowionych na mocy prawa mauretańskiego, automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu, aż armator statku wykona powyższe zobowiązania.

⁽¹⁾ Strony zgadzają się oceniać wysokość opłaty parafiskalnej, dotyczącej sejnerów do połowów tuńczyka.

5. Z zastrzeżeniem możliwości weryfikacji przez Mauretanię, przed dniem 15 czerwca każdego roku Komisja, za pośrednictwem przedstawicielstwa, przedkłada Ministerstwu rozliczenie opłat należnych z tytułu poprzedniego roku połowowego, na podstawie deklaracji połowowych sporządzonych przez każdego armatora statku i potwierdzonych przez naukowe instytuty odpowiedzialne za sprawdzanie danych dotyczących połowów w państwach członkowskich, takie jak IRD (Institut de Recherche pour le Développement), IEO (Instituto Español de Oceanografía), INIAP (Instituto Nacional de Investigación Agraria e das Pescas) oraz l'IMROP (Institut Mauritanien de Recherches Océanographiques et des Pêches).
6. W odniesieniu do ostatniego roku stosowania umowy rozliczenie opłat należnych z tytułu poprzedniego roku połowowego zostaje zgłoszone w ciągu czterech miesięcy po wygaśnięciu umowy.
7. Ostateczne rozliczenie jest przesyłane odnośnym armatorom, którzy mają 30 dni, licząc od powiadomienia i zatwierdzenia danych liczbowych przez Ministerstwo, aby wywiązać się z ich zobowiązań finansowych wobec swoich właściwych władz. Płatność w euro, ustanowiona na rzecz mauretańskiego Skarbu Państwa na jeden z rachunków wymienionych w rozdziale IV, jest dokonywana najpóźniej półtora miesiąca po tym powiadomieniu.

Jednakże jeśli kwota ostatecznego zestawienia jest niższa niż zaliczka określona w ust. 4, wynikająca różnica nie podlega zwrotowi armatorowi.

8. W drodze wyjątku od postanowień rozdziału I załącznika II, statki są zobowiązane do bezpośredniego poinformowania władz mauretańskich, najlepiej faksem lub, w przypadku jego braku, przez radio, w ciągu trzech godzin poprzedzających wejście lub wyjście ze strefy, o swojej pozycji oraz o wielkości połowów znajdujących się na pokładzie.

Numer faksu oraz częstotliwości radiowe zostaną podane przez Nadzór.

Kopie faksów lub zapis komunikatów radiowych są przechowywane przez władze mauretańskie oraz armatorów statków do czasu, gdy obydwie strony zatwierdzą ostateczne zestawienie opłat określonych w ust. 5.

9. Sejnery do połowów tuńczyka, na wniosek władz mauretańskich oraz wspólnej umowy z armatorami, których to dotyczy, na uzgodniony okres czasu zabierają na pokład jednego obserwatora naukowego.

ROZDZIAŁ XV

PRZEPISY STOSUJĄCE SIĘ DO STATKÓW DO POŁOWÓW PELAGICZNYCH

1. Oryginał licencji powinien zawsze znajdować się na pokładzie i powinien być okazywany na żądanie właściwych władz mauretańskich. Jeśli z powodów praktycznych oryginał licencji nie mógł być natychmiast po wydaniu go przez Ministerstwo przekazany na statek, posiadanie na pokładzie kopii lub telekopii może obejmować okres maksymalnie 10 dni.
2. Inspekcje techniczne statków mogą mieć miejsce w Europie. W tym wypadku koszty podróży i zakwaterowania dwóch osób wyznaczonych przez Ministerstwo do przeprowadzania powyższych inspekcji ponoszone są przez armatorów.
3. Kwoty tych opłat licencyjnych zawierają wszystkie powiązane opłaty lub podatki, z wyjątkiem opłat portowych lub opłat serwisowych.

Za każdą tonę złowioną powyżej tonażu referencyjnego przyznanego każdemu statkowi zamrażalni do połowów pelagicznych kategorii 9, armator dokona płatności 15 EUR za tonę na rzecz mauretańskiego Skarbu Państwa. Nadwyżki połowowe zostaną zatrzymane w drodze wzajemnego porozumienia przez okres uzgodniony przez Strony.

Zasada pułapu połowów nie dotyczy statków do połowów świeżych gatunków pelagicznych kategorii 11.

Opłaty oraz każde dodatkowe należne sumy są płacone na jeden z rachunków zagranicznych w Centralnym Banku Mauretanii na rzecz mauretańskiego Skarbu Państwa.

4. Statki do połowów pelagicznych będą przekazywać Nadzorowi zamiar wejścia lub wyjścia z mauretańskiej strefy połowowej. Musi to nastąpić 12 godzin przed wejściem i 36 godzin przed wyjściem. W informacji o wyjściu ze strefy połowowej statki podają także wielkość połowu oraz dane dotyczące gatunków połowów znajdujących się na pokładzie.
5. Armatorzy statków podejmą wszelkie stosowne środki w celu przetransportowania mauretańskich marynarzy oraz obserwatorów naukowych na własny koszt.
6. Statki do połowów pelagicznych kategorii 11 podlegają następującym zasadom dotyczącym okrętowania marynarzy:
 - podczas sześciu pierwszych miesięcy ich działalności w mauretańskich strefach połowowych, statki mogą nie zabierać na pokład marynarzy mauretańskich,
 - podczas kolejnych sześciu miesięcy działalności, statki zabierają 50 % marynarzy przewidzianych w ust. 1 rozdziału VIII.

Po zakończeniu tych dwóch okresów sześciomiesięcznych przepisy przewidziane w ust. 1 rozdziału VIII stosują się do statków kategorii 11.

Dodatek 1

**Umowa połowowa Mauretania – Wspólnota Europejska
Wniosek o wydanie licencji połowowej**

I – WNIOSKODAWCA

1. Nazwa armatora:
2. Nazwa zrzeszenia lub przedstawiciel armatora:
3. Adres zrzeszenia lub przedstawiciela armatora:
4. Telefon: Faks: Teleks:
5. Nazwisko kapitana: Narodowość:

II – STATEK I JEGO IDENTYFIKACJA

1. Nazwa statku:
2. Państwo bandery:
3. Zewnętrzny numer rejestracji:
4. Port macierzysty:
5. Data i miejsce budowy:
6. Radiowy sygnał wywoławczy: Częstotliwość sygnału radiowego:
7. Rodzaj kadłuba: Stal Drewno Poliester Inny

III – WŁAŚCIWOŚCI TECHNICZNE STATKU I UZBROJENIE

1. Długość: Wielkość:
2. Tonaż (wyrażony w GT):
3. Moc głównego silnika w C.V.: Znak identyfikacyjny: Typ:
4. Rodzaj statku: Kategoria połowów:
5. Narzędzia połowowe:
6. Liczba wszystkich członków załogi:
7. Sposób przechowywania na pokładzie: Świeże Chłodzone Gatunki wymieszane Zamrożone
8. Zdolność zamrażania przez 24 godziny (w tonach):
9. Pojemność ładowni: Ilość:

Sporządzono w, dnia

Podpis wnioskującego

ZAŁĄCZNIK II

Współpraca w zakresie kontroli działalności połowowej prowadzonej przez statki wspólnotowe w strefach połowowych Islamskiej Republiki Mauretańskiej

ROZDZIAŁ I

WEJŚCIA DO MAURETAŃSKIEJ STREFY POŁOWEJ I WYJŚCIA Z NIEJ

1. Z wyjątkiem statków do połowów tuńczyków, taklowców powierzchniowych i statków do połowów pelagicznych (których terminy podlegają przepisom rozdziałów XIV i XV załącznika I), statki wspólnotowe działające w ramach niniejszej umowy muszą obowiązkowo komunikować:

a) wejścia:

Zawiadomienie powinno zostać dostarczone co najmniej 36 godzin przed wejściem i powinno zawierać następujące dane szczegółowe:

- pozycja statku w momencie powiadamiania,
- dzień, data i przybliżona godzina wejścia do WSE Mauretanii,
- wielkość połowów i gatunki znajdujące się na pokładzie w tym czasie, w przypadku gdy statek wcześniej stwierdził, że posiada licencję połowową na inną strefę połowów w podregionie. W tym przypadku Nadzór będzie mieć dostęp do dziennika połowowego dotyczącego tej strefy, a ewentualna kontrola może trwać dłużej niż okres ustanowiony w ust. 4 niniejszego rozdziału;

b) wyjścia

Zawiadomienie powinno zostać dostarczone co najmniej 48 godzin przed wyjściem i powinno zawierać następujące dane szczegółowe:

- pozycja statku w momencie powiadamiania,
- dzień, data i przybliżona godzina wyjścia z WSE Mauretanii,
- wielkość połowów i złowione gatunki znajdujące się na pokładzie w tym czasie.

2. Armatorzy informują Nadzór o ich wejściu do mauretańskiej strefy połowów i wyjściu z niej teleksem, pocztą elektroniczną lub pocztą na numery telexu lub adresy podane w dodatku 1 do niniejszego załącznika.

Komisja, za pośrednictwem Przedstawicielstwa, zostanie poinformowana z 15-dniowym wyprzedzeniem o wszelkich zmianach numerów lub adresów przeznaczonych do powiadamiania.

3. W trakcie obecności w WSE Mauretanii statki wspólnotowe muszą ciągle prowadzić nasłuch częstotliwości sygnałów międzynarodowych (VHF kanał 16 lub HF 2182).

4. Przy przyjęciu wiadomości o wyjściu ze strefy połowowej władze mauretańskie zachowują sobie prawo do decydowania o dokonywaniu kontroli przed wyjściem z niej statków na podstawie próbki w porcie Nouadhibou lub w Nouakchott.

Działania kontrolne nie powinny przekraczać 3 godzin.

5. Niezgodność z postanowieniami ust. 1–3 powyżej powoduje następujące kary:

a) za pierwszym razem:

- statek zostanie zawrócony, jeśli będzie to możliwe,
- złowione ryby znajdujące się na pokładzie zostaną wylądowane i skonfiskowane w imieniu Skarbu Państwa,
- statek musi zapłacić minimalną grzywnę przewidzianą w prawie mauretańskim;

b) za drugim razem:

- statek zostanie zawrócony, jeśli będzie to możliwe,
- złowione ryby znajdujące się na pokładzie zostaną wylądowane i skonfiskowane w imieniu Skarbu Państwa,

— statek powinien zapłacić minimalną grzywnę przewidzianą w prawie mauretańskim,

— licencja zostaje anulowana na pozostały czas jej okresu ważności;

c) za trzecim razem:

— statek zostanie zawrócony, jeśli będzie to możliwe,

— złowione ryby znajdujące się na pokładzie zostaną wylądowane i skonfiskowane w imieniu Skarbu Państwa,

— licencja zostanie definitywnie odebrana,

— kapitanowi i statkowi zakazuje się prowadzenia działalności w Mauretanii.

6. W przypadku ucieczki statku naruszającego Ministerstwo informuje Komisję i państwo członkowskie bandery, aby można było zastosować kary przewidziane w ust. 5.

ROZDZIAŁ II

NIESZKODLIWE PRZEPLYNIECIE

W przypadku kiedy wspólnotowe statki rybackie korzystają z prawa nieszkodliwego przepłynięcia i żeglugi w mauretańskiej strefie połowowej zgodnie z postanowieniami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz stosownym ustawodawstwem krajowym i międzynarodowym, powinny one złożyć narzędzia połowowe na pokładzie w taki sposób, aby nie mogły zostać one niezwłocznie wykorzystane.

ROZDZIAŁ III

PRZEŁADUNEK

1. Przeładunki połowów statków wspólnotowych dokonywane są wyłącznie na redach portów mauretańskich oraz w strefach przewidzianych w dodatku 5 niniejszego załącznika.

2. Jakikolwiek statek wspólnotowy zamierzający dokonać przeładunku podlega procedurze określonej w ust. 3 i 4.

3. Właściciele takich statków informują Nadzór z co najmniej 36-godzinnym wyprzedzeniem z wykorzystaniem środków łączności wymienionych w ust. 2 rozdziału I niniejszego załącznika, o:

— nazwie statków, których dotyczy przeładunek,

— nazwie frachtowca transportowego,

— tonażu w podziale na gatunki podlegające przeładunkowi,

— dniu, dacie i czasie przeładunku.

Nadzór przekazuje swoją odpowiedź w terminie nieprzekraczającym 24 godzin.

4. Przeładunek będzie uważany za wyjście z mauretańskiej strefy połowów. Statki powinny więc przekazać Nadzorowi oryginały dzienników połowowych oraz załączników do dzienników połowowych oraz oświadczyć, czy zamierzają kontynuować połowy, czy opuścić mauretańską strefę połowową.

5. Wszelkie czynności związane z przeładunkiem złowionych zasobów, o których nie ma wzmianki w ust. 1, 2, 3 lub 4 powyżej, są zabronione w WSE Mauretanii. Każda osoba nieprzestrzegająca tego postanowienia naraża się na kary przewidziane w obowiązującym prawie mauretańskim.

6. Strona mauretańska zastrzega sobie prawo do odmowy przeładunku, jeśli statek transportowy dokonywał nielegalnych, niezgłoszonych lub nieuregulowanych połowów zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz WSE Mauretanii.

ROZDZIAŁ IV

INSPEKCJA I KONTROLA

1. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich umożliwią i ułatwią wejście na pokład i zezwolą na wykonywanie obowiązków każdemu urzędnikowi mauretańskiemu odpowiedzialnemu za inspekcje i kontrolę działalności połowowych.

Urzednicy nie przebywają na pokładzie statku dłużej niż wymagają tego czynności służbowe.

Po zakończeniu każdej inspekcji i kontroli kapitanowi statku wydawane jest zaświadczenie.

2. Strona wspólnotowa niniejszym zobowiązuje się do utrzymania szczególnych programów kontroli w portach Wspólnoty. Program ten jest komunikowany Ministerstwu, które zastrzega sobie prawo do obserwacji tych kontroli zgodnie z przepisami przewidzianymi w rozdziale V. Streszczenia sprawozdań z przeprowadzonych kontroli są okresowo przekazywane do Ministerstwa.

ROZDZIAŁ V

SYSTEM MONITOROWANIA W PRZYPADKU KONTROLI Z BRZEGU

Strony postanawiają utworzyć system wzajemnej obserwacji w przypadku kontroli z brzegu w celu zwiększenia ich efektywności. W tym celu wyznaczają przedstawicieli, którzy uczestniczą w działaniach kontrolnych oraz inspekcjach przeprowadzanych przez właściwe krajowe organy inspekcyjne i mogą dokonywać obserwacji dotyczących wprowadzania niniejszej umowy.

Przedstawiciele muszą posiadać:

- kwalifikacje zawodowe,
- stosowne doświadczenie w dziedzinie rybołówstwa, oraz
- dokładną znajomość postanowień umowy i niniejszego protokołu.

Inspekcje przeprowadzają krajowe władze inspekcyjne, a obecny przedstawiciel nie może z własnej inicjatywy wykonywać uprawnień inspekcyjnych nałożonych na urzędników krajowych.

Jako że przedstawiciele ci towarzyszą urzędnikom krajowym, mają dostęp do statków, pomieszczeń i dokumentów, które są przedmiotem inspekcji dokonywanych przez tych urzędników, aby zbierać dane o charakterze nieimiennym, konieczne do wypełniania ich zadań.

Przedstawiciel towarzyszy krajowym władzom inspekcyjnym w trakcie ich wizyt w porcie, na pokładzie statków stojących w doku, w publicznych domach aukcyjnych, hurtowniach rybnych, chłodniach oraz innych pomieszczeniach do wyładunku ryb przed ich pierwszą sprzedażą na terytorium, na którym po raz pierwszy są wprowadzane do obrotu.

Co cztery miesiące przedstawiciel opracowuje i przekazuje sprawozdanie zawierające szczegóły dotyczące obserwowanych kontroli. Sprawozdanie to jest kierowane do właściwych organów, które przesyłają kopię sprawozdania drugiej Umawiającej się Stronie.

1. Realizacja

Właściwe władze inspekcyjne Umawiającej się Strony zawiadomią w formie pisemnej drugą Umawiającą się Stronę, w odniesieniu do każdego konkretnego przypadku, z dziesięciodniowym wyprzedzeniem, o inspekcjach, które zamierzają przeprowadzić.

Druga Umawiająca się Strona przekaże z pięciodniowym wyprzedzeniem zawiadomienie o swoim zamiarze wysłania przedstawiciela.

Okres trwania misji przedstawiciela nie powinien przekraczać 15 dni.

2. Poufność

Przedstawiciel dba o urządzenia i sprzęt znajdujące się na pokładzie statku, jak również o wszelkie inne instalacje, a także przestrzega poufności wszelkich dokumentów, do których zapewniono mu dostęp.

Przedstawiciel ujawnia informacje o wynikach pracy jedynie właściwym władzom.

3. Lokalizacja

Niniejszy program wykonywany jest w portach wyładunku Wspólnoty oraz w portach mauretańskich.

4. Finansowanie

Każda Umawiająca się Strona ponosi koszty swojego przedstawiciela przy przeprowadzanych kontrolach, w tym koszty podróży i zakwaterowania na statku.

ROZDZIAŁ VI

PROCEDURA W PRZYPADKU WEJŚCIA NA POKŁAD I STOSOWANIA KAR

1. Przekazywanie informacji

Nadzór informuje przedstawicielstwo w jak najszybszym terminie, jednak nieprzekraczającym 48 godzin roboczych, o każdym wejściu na pokład i każdym zastosowaniu kar w stosunku do wspólnotowego statku połowowego, jakie zaszło w mauretańskiej strefie połowowej, oraz, w przypadku wejścia na pokład, przekazuje związane sprawozdanie opisujące okoliczności i powody, które do tego doprowadziły.

2. Protokół z wejścia na pokład

Protokół z wejścia na pokład jest sporządzany przez Nadzór w sposób wierny, na podstawie ewentualnych stwierdzonych naruszeń, przedstawionych na sprawozdaniu z kontroli, opracowanym po kontroli statku. Sprawozdanie z kontroli musi być podpisane przez kapitana statku, który może w nim sformułować swoje zastrzeżenia.

Podpis ten nie przesądza o prawach i środkach obrony, jakie kapitan może podjąć w celu obrony przed zarzutem przestępstwa, które mu się zarzuca.

Na wniosek Nadzoru, kapitan wprowadza swój statek do portu w Nouadhibou. W przeciwnym wypadku, po ustąpieniu naruszenia, statek kontynuuje połów. Armator niezwłocznie skontaktuje się z Ministerstwem w celu znalezienia rozwiązania dotyczącego tego wykroczenia. Jeśli kwestia nie jest uregulowana w ciągu 72 godzin, armator powinien złożyć zabezpieczenie bankowe pokrywające kwotę wszelkich nałożonych grzywien.

Jeśli statek zawraca do portu w Nouadhibou, jest tam zatrzymany aż do wypełnienia zwyczajowych formalności administracyjnych przewidzianych w przypadku wejścia na pokład.

3. Rozstrzygnięcie wyników inspekcji

3.1. Zgodnie z niniejszym protokołem oraz prawem mauretańskim kwestie dotyczące naruszeń mogą być rozpatrywane na drodze administracyjnej lub w postępowaniu sądowym.

3.2. W przypadku rozstrzygnięcia administracyjnego suma grzywny zostanie określona zgodnie z prawem mauretańskim ustanawiającym minimalne i maksymalne sumy.

3.3. W przypadku braku rozstrzygnięcia administracyjnego oraz przekazania sprawy do właściwego organu sądowego armator wpłaca w banku wyznaczonym przez Ministerstwo zabezpieczenie bankowe wynoszące równowartość w euro maksymalnej grzywny przewidzianej w prawie mauretańskim.

3.4. Przed zakończeniem postępowania sądowego niezbędne jest uzyskanie gwarancji bankowej. Zostanie ono zwolnione przez Ministerstwo po zakończeniu postępowania sądowego bez orzeczenia skazującego. Podobnie, w przypadku orzeczenia skazującego nakładającego grzywnę wynoszącą mniej niż suma wniesionego zabezpieczenia bankowego, różnica zostanie zwolniona przez Ministerstwo.

3.5. Statek zostanie zwolniony, a jego załoga uprawniona do opuszczenia portu:

— albo z chwilą wypełnienia zobowiązań wynikających z postępowania ugodowego,

— albo po wniesieniu zabezpieczenia bankowego wymienionego w ust. 3.3 powyżej i po jego zaakceptowaniu przez Ministerstwo, w oczekiwaniu na zakończenie postępowania sądowego.

4. Monitorowanie rozporządzeń

Wszystkie informacje związane z naruszeniami popełnionymi przez statki wspólnotowe są regularnie komunikowane Komisji, za pośrednictwem Przedstawicielstwa.

ROZDZIAŁ VII

MONITOROWANIE SATELITARNE STATKÓW POŁOWOWYCH

1. Wszystkie statki połowowe, dokonujące połowów w ramach niniejszej umowy, będą monitorowane przez satelitę zaraz po wejściu do WSE Mauretanii.
2. Dla celów monitorowania satelitarnego w dodatku 4 ponownie wymienia się współrzędne geograficzne (szerokość i długość) WSE Mauretanii.
3. Strony wymieniają informacje o adresach X.25 i specyfikacjach elektronicznego przesyłania między ich ośrodkami kontroli zgodnie z warunkami ustalonymi w ust. 5 i 7. Informacje te obejmą, w miarę możliwości, nazwiska, numery telefonów, telexów i faksów oraz adresy poczty elektronicznej (Internet lub https), które mogą być używane do połączeń ogólnych między ośrodkami kontroli. Informacje dotyczące mauretańskiego ośrodka kontroli są podane w dodatku 1 niniejszego załącznika.
4. Pozycja statków ustalana jest z marginesem błędu nie większym niż 500 metrów i przedziałem ufności 99 %.
5. Po wejściu statku dokonującego połowów na mocy umowy i podlegającego monitorowaniu drogą satelitarną na mocy prawodawstwa wspólnotowego do WSE Mauretanii, ośrodek kontroli państwa bandery niezwłocznie rozpocznie przesyłanie raportów o pozycji statku do Nadzoru (FMC) w odstępach nie dłuższych niż jedna godzina (identyfikacja statku, długość, szerokość geograficzna, kurs i prędkość). Te wiadomości będą uważane za raporty o pozycji.
6. Wiadomości, o których mowa w ust. 5, są przekazywane drogą elektroniczną w formacie X.25 lub za pośrednictwem jakichkolwiek innych bezpiecznych protokołów. Przesyłanie będzie następowało w czasie rzeczywistym w formacie określonym w tabeli w dodatku 3.
7. W razie awarii lub usterki sprzętu monitorowania satelitarnego zainstalowanego na pokładzie statku rybackiego kapitan statku prześle we właściwym czasie informacje wymienione w ust. 5 do ośrodka kontroli państwa bandery i do mauretańskiego FMC. W tych okolicznościach konieczne będzie wysyłanie ogólnego raportu o pozycji co cztery godziny. Ten ogólny raport o pozycji będzie zawierał raporty o pozycji, jakie były zarejestrowane przez kapitana statku co jedną godzinę na warunkach przewidzianych w ust. 5. Armatorzy powinni, na wszelki wypadek, mieć na pokładzie drugi nadajnik.

Ośrodek kontroli państwa bandery przesyła niezwłocznie te wiadomości do mauretańskiego FMC. Niesprawny sprzęt powinien zostać naprawiony lub wymieniony najpóźniej w ciągu pięciu dni. Po upływie tego terminu dany statek musi opuścić WSE Mauretanii lub wrócić do jednego z portów mauretańskich.

W razie poważnego problemu technicznego, wymagającego dodatkowego czasu, na wniosek kapitana może być przyznany maksymalny okres dodatkowych 15 dni. W tym wypadku przepisy przewidziane w ust. 7 dalej znajdują zastosowanie i wszystkie statki, z wyjątkiem statków do połowów tuńczyka, będą musiały wrócić do portu, żeby mógł na nie wejść mauretański obserwator naukowy.
8. Ośrodki kontroli w państwach bandery będą monitorować ruchy swoich statków na WSE Mauretanii w odstępach godzinnych. W przypadku braku monitorowania zgodnego z przewidzianymi warunkami mauretański FMC zostanie niezwłocznie poinformowany oraz zostanie uruchomiona procedura opisana w ust. 7.
9. Jeżeli FMC mauretański ustali, że państwo bandery nie przekazuje informacji wymienionych w ust. 5, Komisja, za pośrednictwem Przedstawicielstwa, zostanie o tym niezwłocznie poinformowana.
10. Dane pochodzące z monitorowania przesyłane drugiej Stronie zgodnie z niniejszymi warunkami służą wyłącznie celom kontrolowania i monitorowania przez władze mauretańskiej floty Wspólnoty dokonującej połowów na mocy niniejszej umowy. Dane te pod żadnym warunkiem nie mogą być udostępniane stronom trzecim.
11. Elementy oprogramowania i sprzętu systemu monitorowania satelitarnego powinny być niezawodne i uniemożliwiać wprowadzenie lub wysłanie nieprawdziwych informacji dotyczących położenia oraz nie dawać możliwości ich ręcznej zmiany.

System powinien być całkowicie zautomatyzowany i operacyjny w każdej chwili, niezależnie od warunków środowiskowych i klimatycznych. Niszczenie, uszkodzenie, unieruchamianie lub ingerowanie w system monitorowania satelitarnego jest zakazane.

Kapitanowie statków gwarantują, że:

- dane nie zostały w żaden sposób zmienione,
 - antena lub anteny podłączone do satelitarnych urządzeń lokacyjnych nie są w żaden sposób zakłócone,
 - nie występują żadne przerwy w zasilaniu satelitarnych urządzeń lokacyjnych,
 - satelitarne urządzenia lokacyjne nie zostały zdemontowane.
12. Strony, na wniosek drugiej Strony, postanawiają wymienić informacje o sprzęcie używanym do monitorowania satelitarnego w celu upewnienia się, że sprzęt ten spełnia w pełni warunki zawarte w niniejszych postanowieniach.
13. Wszelkie spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszych postanowień będą wyjaśniane w drodze konsultacji Stron w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10 niniejszej umowy.
14. W przypadku wątpliwości co do danego statku FMC mauretański skieruje wniosek do FMC państwa członkowskiego bandery, który jak najszybciej przekaże mu współrzędne geograficzne (polling) tego statku w okresie określonym we wniosku.
15. Obie Strony, w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 10 umowy, zobowiązują się znaleźć najbardziej adekwatne rozwiązania, aby:
- a) uporać się, przed końcem roku 2006, ze wszystkimi problemami technicznymi, które mogą wpłynąć na skuteczność systemu VMS w mauretańskich strefach połowowych;
 - b) przeanalizować razem drogi i środki pozwalające na wzmocnienie współpracy mającej na celu polepszenie wprowadzenia dyspozycji VMS, a zwłaszcza wspierania jednoczesnego przekazywania danych przez statki europejskie do FMC państwa członkowskiego bandery oraz Nadzoru.

ROZDZIAŁ VIII

MAURETAŃSCY OBSERWATORZY NAUKOWI NA POKŁADZIE STATKÓW WSPÓLNOTOWYCH

Niniejszym ustanawia się system obserwacji na pokładzie statków wspólnotowych.

1. Każdy statek wspólnotowy, który posiada licencję na mauretańską strefę połowową, zabiera na pokład mauretańskiego obserwatora naukowego, oprócz sejnerów do połowów tuńczyka, w przypadku których następuje to na wniosek Ministerstwa. W tym samym czasie na statku może znajdować się tylko jeden obserwator.

Co kwartał Ministerstwo przekaże Komisji, za pośrednictwem Przedstawicielstwa, przed wydaniem licencji, wykaz statków wyznaczonych do przyjęcia obserwatora na pokład.

2. Okres spędzony na pokładzie statku przez obserwatora naukowego trwa przez cały rejs. Jednakże na wyraźny wniosek Ministerstwa okres ten może zostać podzielony między kilka rejsów zgodnie ze średnim okresem trwania rejsu danego statku. Wniosek ten zostanie złożony przez Ministerstwo po przekazaniu nazwiska obserwatora wyznaczonego na pokład danego statku.

Podobnie, w przypadku skrócenia rejsu obserwator może kontynuować dalszy rejs na tym samym statku.

3. Ministerstwo powiadomi Komisję, za pośrednictwem przedstawicielstwa, o nazwiskach wyznaczonych obserwatorów, przekazując wymagane dokumenty co najmniej siedem dni roboczych przed zaplanowaną datą ich wejścia na pokład.
4. Wszelkie koszty wynikające z działalności obserwatorów, włączając ich wynagrodzenie, pensje i diety, będą ponoszone przez Ministerstwo. W przypadku wzięcia na pokład obserwatora lub jego zejścia na ląd w porcie zagranicznym koszty podróży i dzienne diety ponosi armator do czasu wejścia obserwatora na statek lub przybycia do portu mauretańskiego.

5. Kapitanowie statków wyznaczonych do przyjęcia obserwatorów naukowych podejmą wszelkie środki w celu ułatwienia wejścia na statek oraz zejścia z niego przez obserwatora naukowego.

Obserwatorzy korzystają z takich samych warunków pobytu na pokładzie statku jak oficerowie statku.

Obserwatorzy posiadają dostęp do wszelkich urządzeń niezbędnych do wykonywania ich obowiązków. Kapitan udostępni im środki łączności potrzebne do wykonania ich obowiązków, dokumenty bezpośrednio związane z działalnością połowową statku, np. dziennik połowowy, załącznik do dziennika połowowego oraz dziennik żeglugi, jak również te części statku, które są niezbędne w celu ułatwienia wykonywania zadań w charakterze obserwatora.

6. Obserwatorzy zazwyczaj wchodzą na statek (oraz schodzą z niego) w porcie mauretańskim na początku pierwszego rejsu, po przekazaniu wykazu wyznaczonych statków, co powinno mieć miejsce co najmniej 20 dni przed rozpoczęciem rejsu.

W ciągu 15 dni od powyższej informacji armatorzy powiadomią Ministerstwo, wykorzystując środki łączności określone w rozdziale I niniejszego załącznika, o dacie i wybranym porcie, w którym obserwator ma zostać przyjęty na pokład.

7. Obserwatorzy składają sprawozdanie kapitanowi wyznaczonego statku na dzień przed planowaną datą przyjęcia na pokład. W przypadku gdy obserwator naukowy nie przybędzie na miejsce, kapitan statku informuje Nadzór, który w trakcie kolejnych dwóch godzin szuka zastępstwa dla tego obserwatora. W przeciwnym przypadku statek ma prawo opuścić port z zaświadczeniem o nieobecności obserwatora naukowego. Niemniej jednak Ministerstwo może, na swój koszt, doprowadzić do zaokrętowania na statku nowego obserwatora naukowego, nie zakłócając działalności połowowej statku.

8. Nieprzestrzeganie przez armatora powyższych postanowień dotyczących obserwatorów powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu, kiedy armator wykona powyższe zobowiązania.

9. Obserwatorzy naukowci powinni legitymować się:

- kwalifikacjami zawodowymi,
- stosownym doświadczeniem w dziedzinie rybołówstwa, oraz
- dokładną znajomością niniejszego protokołu oraz stosownych przepisów mauretańskich.

10. Obserwatorzy naukowci zapewnią, aby statki wspólnotowe prowadzące połowy w mauretańskiej strefie połowowej przestrzegały warunków niniejszego protokołu.

Przygotowują oni sprawozdanie na ten temat. W szczególności:

- obserwują działalność połowową statków,
- sprawdzają pozycję statków biorących udział w działalności połowowej,
- pobierają próbki biologiczne będące częścią programów naukowych,
- zapisują szczegółowe dane dotyczące narzędzi połowowych oraz rozmiarów oczek w używanych sieciach.

11. Obserwacja jest ograniczona do działalności połowowej oraz związanych z nią działań, regulowanych niniejszym protokołem.

12. Obserwatorzy naukowci:

- podejmują wszelkie działania, aby warunki ich zaokrętowania i ich obecność na pokładzie statku nie przerywały połowów ani nie utrudniały ich prowadzenia,
- wykorzystują zatwierdzone narzędzia i procedury pomiaru rozmiarów oczek sieci wykorzystywanych zgodnie z niniejszą umową, oraz
- traktują z właściwą uwagą majątek i sprzęt znajdujący się na pokładzie statku oraz przestrzegają poufnego charakteru wszelkich dokumentów statku.

13. Na koniec okresu obserwacji oraz przed opuszczeniem statku obserwatorzy opracowują sprawozdanie zgodnie ze wzorem określonym w dodatku 2 do niniejszego załącznika. Podpisują je w obecności kapitana, który może dodać do sprawozdania lub zlecić dodanie wszelkich uwag, jakie uzna za stosowne, następnie je podpisując. Kopia sprawozdania przekazywana jest kapitanowi statku w chwili zejścia z pokładu obserwatora naukowego.

Ministerstwo przekazuje co miesiąc do wiadomości Komisji, za pośrednictwem przedstawicielstwa, sprawozdania z miesiąca poprzedniego.

ROZDZIAŁ IX

WYRZUCANIE ODRZUTÓW DO MORZA

Umawiające się Strony zbadają problem odrzutów ze statków rybackich oraz sposoby ich wykorzystania.

ROZDZIAŁ X

ZWALCZANIE NIELEGALNYCH POŁOWÓW

W celu ograniczenia nielegalnych połowów w mauretańskiej strefie połowów, które zagrażają polityce zarządzania zasobami połowowymi, Umawiające się Strony postanawiają regularnie wymieniać się informacjami na temat powyższych połowów.

Oprócz środków stosowanych już przez Umawiające się Strony zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem, podejmą one wspólne konsultacje na temat możliwości podjęcia dodatkowych wspólnych lub indywidualnych działań.

W tym celu wzmocnią współpracę, w szczególności w dziedzinie zwalczania połowów nielegalnych.

*Dodatek 1***Umowa połowowa Mauretania–Wspólnota Europejska – Dane Nadzoru**

Przedstawicielstwo Nadzoru Rybołówstwa Morskiego (DSPCM)

Adres: Boîte Postale (BP) 260 Nouadhibou
Mauretania
Telefon: (222) 574 57 01
Faks: (222) 574 63 12
E-mail: dspcm@toptechnology.mr

Współrzędne mauretańskiego FMC

Nazwa FMC: DSPCM SSN
Telefon SSN: (222) 574 67 43/574 56 26
Faks VMS: (222) 574 67 43
E-mail VMS: dspcm@toptechnology.mr
Adres X.25: 20803403006315

Dodatek 2

Sprawozdanie obserwatora naukowego

Nazwisko obserwatora:

Statek: Przynależność państwowa:
 Port i numer rejestracyjny:
 Wyróżnienie:, Tonaż: GT, Moc: CV
 Licencja: Nr: Typ:
 Nazwisko kapitana: Narodowość:

Zaokrętowanie obserwatora: Data:, Port:
 Wyokrętowanie obserwatora: Data:, Port:

Uprawniona technika połowowa:
 Używane narzędzia:
 Rozmiar oczek lub wymiary:
 Uczęszczane strefy połowowe:
 Odległość od wybrzeża:
 Liczba marynarzy mauretańskich na statku:
 Deklaracja wejścia do/...../..... i wyjścia/...../..... ze strefy połowowej

Ocena obserwatora

Ogólna produkcja (kg):, wpisana w Dzienniku połowowym/Dzienniku pokładowym:
 Przyłowy: gatunki, szacowana ilość: %
 Odrzuty: Gatunki:, ilość (kg):

Zatrzymane gatunki						
Ilość (kg)						
Zatrzymane gatunki						
Ilość (kg)						

Wnioski obserwatora:		
Rodzaj wniosków	Data	Położenie

Uwagi obserwatora (uwagi ogólne):

.....

.....

Sporządzono w, dnia

Podpis obserwatora:

Uwagi kapitana

.....

Kopia sprawozdania otrzymana dnia Podpis kapitana

Sprawozdanie przekazane dnia

Charakter, w jakim zawarto transakcję:

Dodatek 3

Przekazywanie wiadomości VMS w Mauretanii

Raport o pozycji

Dane	Kod	Obowiązkowe/ Fakultatywne	Uwagi
Początek rejestracji	SR	O	Dane dotyczące systemu – wskazują początek rejestracji
Odbiorca	AD	O	Dane dotyczące wiadomości – odbiorca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Nadawca	FR	O	Dane dotyczące wiadomości – nadawca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Państwo bandery	FS	F	
Typ wiadomości	TM	O	Dane dotyczące wiadomości – typ wiadomości „POS”
Radiowy sygnał wywołania	RC	O	Dane dotyczące statku – międzynarodowy radiowy sygnał wywołania statku
Wewnętrzny numer referencyjny dla strony umawiającej się	IR	O	Dane dotyczące statku – niepowtarzalny numer strony umawiającej się (kod ISO3 państwa bandery, po którym następuje numer)
Zewnętrzny numer rejestracji	XR	O	Dane dotyczące statku – numer znajdujący się na burcie statku
Szerokość	LA	O	Dane dotyczące pozycji statku – pozycja w stopniach, minutach i sekundach N/S DDMM.m (WGS-84)
Długość	LO	O	Dane dotyczące pozycji statku – pozycja w stopniach, minutach i sekundach N/S DDMMSS.m (WGS-84)
Kurs	CO	O	Kurs statku w 360° skali
Prędkość	SP	O	Prędkość statku w dziesiętnych węzła
Data	DA	O	Dane dotyczące pozycji statku – data rejestracji pozycji TUC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	O	Dane dotyczące pozycji statku – godzina rejestracji pozycji TUC (HHMM)
Koniec rejestracji	ER	O	Dane dotyczące systemu – wskazują koniec rejestracji

Cecha systemu: ISO 8859.1

Przesyłanie danych posiada następującą strukturę:

- podwójny ukośnik (//) i kod oznaczają początek przesyłania,
- pojedynczy ukośnik (/) oznacza oddzielenie kodu od danych.

Dane fakultatywne powinny być wprowadzane między początkiem a końcem rejestracji.

Dodatek 4

Granice WSE Mauretanii

Współrzędne geograficzne WSE/Protokół

VMS UE

1	Granica południowa	Szer. 16° 04' 00" N	Długość 19° 58' 00" W
2	Współrzędne geograficzne	Szer. 16° 30' 00" N	Długość 19° 54' 00" W
3	Współrzędne geograficzne	Szer. 17° 00' 00" N	Długość 19° 47' 00" W
4	Współrzędne geograficzne	Szer. 17° 30' 00" N	Długość 19° 33' 00" W
5	Współrzędne geograficzne	Szer. 18° 00' 00" N	Długość 19° 29' 00" W
6	Współrzędne geograficzne	Szer. 18° 30' 00" N	Długość 19° 28' 00" W
7	Współrzędne geograficzne	Szer. 19° 00' 00" N	Długość 19° 43' 00" W
8	Współrzędne geograficzne	Szer. 19° 23' 00" N	Długość 20° 01' 00" W
9	Współrzędne geograficzne	Szer. 19° 30' 00" N	Długość 20° 04' 00" W
10	Współrzędne geograficzne	Szer. 20° 00' 00" N	Długość 20° 14' 30" W
11	Współrzędne geograficzne	Szer. 20° 30' 00" N	Długość 20° 25' 30" W
12	Granica północna	Szer. 20° 46' 00" N	Długość 20° 04' 32" W

Dodatek 5

Współrzędne geograficzne strefy dozwolonej do przeładunku na redzie portu w Nouadhibou

(BUOY 2 = N 20.43,6 W 17.01,8)

1	Współrzędne geograficzne	Szer. 20° 43' 6" N	Długość 17° 01' 4" W
2	Współrzędne geograficzne	Szer. 20° 43' 6" N	Długość 16° 58' 5" W
3	Współrzędne geograficzne	Szer. 20° 46' 6" N	Długość 16° 58' 5" W
4	Współrzędne geograficzne	Szer. 20° 46' 7" N	Długość 17° 00' 4" W
5	Współrzędne geograficzne	Szer. 20° 45' 3" N	Długość 17° 00' 4" W
6	Współrzędne geograficzne	Szer. 20° 45' 3" N	Długość 17° 01' 5" W

Współrzędne geograficzne strefy dozwolonej do przeładunku na redzie portu w Nouakchott

1	Współrzędne geograficzne	Szer. 18° 01' 5" N	Długość 16° 07' W
2	Współrzędne geograficzne	Szer. 18° 01' 5" N	Długość 16° 03' 8" W
3	Współrzędne geograficzne	Szer. 17° 59' N	Długość 16° 07' W
4	Współrzędne geograficzne	Szer. 17° 59' N	Długość 16° 03' 8" W

ZAŁĄCZNIK III

NAKLAD POŁOWOWY OGÓŁEM (2005)

Kategoria	Rodzaj statku	Nakład ogółem			
		Statek	GT	Kw	Liczba dni połowu
Kategoria 1: Skorupiaki z wyjątkiem langusty	Zamrażarki	64	17 124	35 601	
	Chłodnie	2	314	442	
	Ogółem	66	17 437	36 043	
Kategoria 2: Trawlery i taklowce głębinowe – morszczuk czarny					
	Chłodnie	23	6 421	12 143	
Kategoria 3: Gatunki przydenne inne niż morszczuk czarny, z użyciem narzędzi innych niż włoki					
	Chłodnie	23	3 083	6 375	
Kategoria 4: Trawlery denne – połowiąjące gatunki głębinowe inne niż morszczuk czarny	Zamrażarki	9	2 470	4 946	
Kategoria 5: Głowonogi	Zamrażarki	150	50 798	97 870	
	Chłodnie	88	20 081	26 699	
	Ogółem	238	70 879	124 569	
Kategoria 6: Langusty	Zamrażarki	0	0	0	
	Chłodnie	0	0	0	
Kategorie 7–8: Sejnery do połowów tuńczyka – klipry do połowów tuńczyka, taklowce	Zamrażarki	54	36 029	57 513	
Kategoria 9: Pelagiczne	Zamrażarki	66	392 993	231 259	
	Chłodnie	0	0	0	
Kategoria 10: Kraby	Zamrażarki	4	839	1 236	
	Chłodnie				
Kategoria 11: Małe gatunki pelagiczne świeże					
	Chłodnie	0	0	0	
Ogółem		483	530 151	474 085	

Liczba dni połowu dla kliprów do połowów tuńczyka nie jest podzielona na kategorie.

UWAGA: Ogólny krajowy nakład połowowy nie uwzględnia statków o przedłużonym okresie czasowego zatrzymania działalności.

ZAŁĄCZNIK IV

Określanie wytycznych w celu opracowania matrycy celów oraz wskaźników osiągnięć dla rozwoju i wprowadzenia w życie strategii zrównoważonego rozwoju sektora rybołówstwa w Mauretanii, w celu wprowadzenia na jej wodach zrównoważonego i odpowiedzialnego rybołówstwa

Osie strategiczne i cele	Wskaźniki
1. Poprawa zarządzania w dziedzinie rybołówstwa	
1.1. Kontrolowany rozwój działalności połowowej na niewielką skalę oraz rybołówstwa przybrzeżnego	<p>Ustanowienie i wprowadzenie w życie planu zagospodarowania dla działalności połowowej na niewielką skalę oraz rybołówstwa przybrzeżnego</p> <p>Liczba zarejestrowanych załadunków PAC (w wartości całkowitej i w procentach)</p> <p>Prowadzenie raportów statków w WSE Mauretanii</p> <p>Liczba opracowanych, wprowadzonych w życie i ocenionych planów zagospodarowania</p>
1.2. Poprawa wiedzy w zakresie połowów	<p>Liczba ocenionych zasobów</p> <p>Liczba programów badawczych</p> <p>Liczba wydanych i monitorowanych rekomendacji dotyczących stanu głównych zasobów (zwłaszcza środki zamrażające i ochrony dla zbyt eksploatowanych zasobów)</p> <p>Ocena rocznych nakładów połowowych dla gatunków będących przedmiotem planu zagospodarowania</p> <p>Narzędzie operacyjne do zarządzania nakładem połowowym (utworzenie bazy danych, statystycznych instrumentów nadzoru, uruchomienie usług odpowiedzialnych za zarządzanie flotą, publikacja biuletynów statystycznych itd.)</p>
1.3. Modernizacja i intensyfikacja badań morskich	Zwiększone możliwości badawcze IMROP (powiązane z celem 1.2)
2. Przyspieszenie procesu integracji sektora rybołówstwa z krajową gospodarką Mauretanii	
2.1. Rozwój infrastruktury, zwłaszcza infrastruktury portowej	<p>Odbudowa i powiększenie portu rybackiego w Nouadhibou</p> <p>Odbudowa targu rybnego portu w Nouakchott dla wyładunku towarów z połowów prowadzonych na małą skalę</p> <p>Usunięcie wraków z redy w Nouadhibou</p>
2.2. Restrukturyzacja floty przemysłowej Mauretanii	Restrukturyzacja floty przemysłowej Mauretanii (badania, plan działania, instrumenty finansowe)
2.3. Modernizacja floty prowadzącej połowy na małą skalę i zapewnienie standardów sanitarnych	<p>Liczba drewnianych pirog zastąpiona pirogami z dostosowanych materiałów (jako wartość bezwzględna i w %)</p> <p>Liczba pirog wyposażona w chłodziwo</p> <p>Opracowanie i wprowadzenie w życie zasad dotyczących standardów higieny oraz stanu zdrowia mających odniesienie do pirog i ich produktów</p> <p>Wzrost liczby punktów rozładunku</p> <p>Małe statki rybackie oraz statki do połowów przybrzeżnych spełniające normy sanitarne (jako wartość bezwzględna i w %)</p>

Osie strategiczne i cele	Wskaźniki
2.4. Poprawa nadzoru morskiego	<p>Utworzony operacyjny zespół niezależnych kontrolerów zaprzysiężonych (liczba osób rekrutowanych i kształconych) oraz odpowiedni wpis do budżetu do Ustawy o finansach, przed końcem pierwszego okresu z dwóch zawartych w protokole</p> <p>Liczba dni nadzoru na morzu</p> <p>Liczba inspekcji w porcie i na morzu</p> <p>Liczba inspekcji powietrznych</p> <p>Liczba opublikowanych biuletynów statystycznych</p> <p>Stopień pokrycia radarem</p> <p>Stopień pokrycia VMS dla całej floty</p> <p>Stopień wykorzystania elektronicznego dziennika połowowego/całość floty przemysłowej i przybrzeżnej</p> <p>Program kształcenia dostosowany do wprowadzonych technik nadzoru (liczba godzin kształcenia, liczba wyszkolonych techników itd.)</p>
2.5. Promowanie produktów rybołówstwa (warunki sanitarne i fitosanitarne produktów wyładowywanych i przetwarzanych)	<p>Dostosowana i działająca liczba inspekcji produktów rybołówstwa</p> <p>Podmioty uwrażliwione na normy higieniczne (liczba zorganizowanych szkoleń i liczba przeszkolonych osób)</p> <p>Operacyjne laboratorium analityczne w Nouakchott</p> <p>Targ rybny w Nouakchott spełniający normy sanitarne</p> <p>Liczba miejsc dostosowanych do rozładunku i przetwarzania na małą skalę</p> <p>Promowanie partnerstwa technicznego i handlowego z prywatnymi operatorami zagranicznymi</p> <p>Proces ekologicznego oznaczania wypuszczanych produktów mauretańskich</p>
3. Wzmocnienia zdolności w sektorze i poprawy zarządzania	
3.1. Poprawa bezpieczeństwa na morzu i sztuki ratownictwa, w szczególności odnośnie do floty dokonującej połowów na małą skalę	<p>Wprowadzenie zalecanych środków bezpieczeństwa i ratownictwa na morzu, zwłaszcza dla działalności połowowej na małą skalę</p> <p>Zgodność z normami ISPS</p> <p>Opracowanie i wprowadzenie w życie programu szkoleń w zakresie poprawy bezpieczeństwa i ratownictwa na morzu, zwłaszcza dla floty na małą skalę</p> <p>Rewizja Kodeksu rybołówstwa handlowego (dekrety stosowania)</p> <p>Operacyjny krajowy plan ratownictwa morskiego, serwis pogody dla marynarzy, Komórka ds. Śledztw ws. Wypadków itd.</p>
3.2. Poprawa skuteczności usług technicznych Ministerstwa Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej oraz usług objętych zarządzaniem sektora	<p>Wzmocnienie zdolności administracyjnych</p> <p>Opracowanie i stosowanie programu kształcenia i przekwalifikowania (liczba wyszkolonych agentów, liczba godzin kształcenia itd.)</p> <p>Wzmocnienie mechanizmów koordynacji, zgodności i współpracy z partnerami</p> <p>Wzmocnienie systemu zbierania danych oraz nadzoru statystycznego działalności połowowej na małą skalę i rybołówstwa przybrzeżnego</p>
3.3. Wzmocnienie systemu zarządzania licencjami oraz monitorowania statków	<p>Liczba godzin szkoleń techników</p> <p>Liczba przeszkolonych techników</p> <p>Uruchomienie usług</p>

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1802/2006**z dnia 7 grudnia 2006 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	73,0
	204	46,0
	999	59,5
0707 00 05	052	150,2
	204	74,2
	628	155,5
	999	126,6
0709 90 70	052	148,7
	204	58,0
	999	103,4
0805 10 20	388	46,7
	508	15,3
	528	26,3
	999	29,4
0805 20 10	052	63,5
	204	53,6
	999	58,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	68,4
	388	111,5
	999	90,0
0805 50 10	052	60,1
	388	44,4
	528	35,4
	999	46,6
0808 10 80	388	59,7
	400	97,4
	404	99,8
	720	69,7
	999	81,7
0808 20 50	052	134,0
	400	116,4
	528	106,5
	720	51,2
	999	102,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1803/2006

z dnia 7 grudnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2771/1999 i (WE) nr 1898/2005 w odniesieniu do przyjmowania do składowania masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oddanego do sprzedaży

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany⁽²⁾ stanowi, że masło pochodzące ze skupu interwencyjnego oddane do sprzedaży musiało zostać przyjęte do składowania przed dniem 1 maja 2006 r.

(2) Zgodnie z art. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty⁽³⁾ masło pochodzące ze skupu interwencyjnego, nabyte na mocy art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w celu sprzedaży po obniżonych cenach, musiało być przyjęte do składowania przed dniem 1 maja 2006 r.

(3) Uwzględniając sytuację na rynku masła i ilości masła w magazynach interwencyjnych, masło składowane przed dniem 1 września 2006 r. powinno być wystawione do sprzedaży.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 2771/1999 oraz (WE) nr 1898/2005.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 21 rozporządzenia (WE) nr 2771/1999 datę „1 maja 2006 r.” zastępuje się datą „1 września 2006 r.”.

Artykuł 2

W art. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1898/2005 datę „1 maja 2006 r.” zastępuje się datą „1 września 2006 r.”.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1633/2006 (Dz.U. L 305 z 4.11.2006, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1633/2006.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1804/2006

z dnia 7 grudnia 2006 r.

ustanawiające środki przejściowe, jakie należy przyjąć w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii w odniesieniu do rezerwy sporządzanej zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii,

uwzględniając Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 41 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji⁽¹⁾ stanowi, że – poza pewnymi wyłączeniami – przyznawanie refundacji wywozowych dla towarów jest uwarunkowane złożeniem świadectwa refundacji.

(2) Świadectwa refundacji są udostępniane podmiotom gospodarczym w sześciu transzach podczas okresu budżetowego, przy czym w odniesieniu do każdej transzy jest określony termin składania wniosków. W przypadku gdy kwota we wnioskach o wydanie świadectwa refundacji w ramach pojedynczej transzy jest niższa niż kwota dostępna dla tej transzy, podmioty gospodarcze mogą składać w trybie cotygodniowym wnioski o wydanie świadectwa refundacji na pozostałą kwotę dostępną dla danej transzy, w odniesieniu do której nie składano jeszcze wniosków o wydanie świadectwa refundacji. Świadectwa refundacji mogą być wydawane tylko wnioskodawcom mającym siedzibę we Wspólnocie.

(3) W kontekście zbliżającego się przystąpienia Bułgarii i Rumunii podmioty gospodarcze z tych państw, z uwagi na zbieg następujących okoliczności: okres świąteczny i moratorium na składanie cotygodniowych wniosków o refundację w okresie od dnia 7 do 21 stycznia (najpóźniej), będą miały ograniczone możliwości składania wniosków o świadectwa refundacji obowiązujące w okresie między przystąpieniem a początkiem lutego 2007 r.

(4) Wobec powyższych okoliczności należy przyjąć szczególne środki przejściowe wyłączające wspomniane podmioty gospodarcze z obowiązku przedstawiania świadectw refundacji w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego 2007 r.

(5) W związku z powyższym należy również wprowadzić odstępstwo od art. 47 ust. 2 rozporządzenia (WE) 1043/2005, tak aby podmioty gospodarcze z Bułgarii i Rumunii mogły w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego 2007 r. kwalifikować się do wyłączenia przewidzianego w art. 46 tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem wejścia w życie Aktu przystąpienia w dniu 1 stycznia 2007 r.

(6) Z przyczyn administracyjnych środki szczególne przyjęte w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć zastosowanie wyłącznie do kwalifikujących się wniosków złożonych w roku budżetowym kończącym się w dniu 15 października 2007 r.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zagadnień Horyzontalnych dotyczących Handlu Przetworzonymi Produktami Rolnymi niewymienionymi w załączniku I do Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 47 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, dla roku budżetowego kończącego się w dniu 15 października 2007 r. kwota maksymalna 75 000 EUR, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, nie ma zastosowania do podmiotów gospodarczych mających siedzibę w Bułgarii lub Rumunii w odniesieniu do wywozu dokonywanego w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego 2007 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z zastrzeżeniem wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej i z dniem, w którym nastąpiło wejście w życie tego Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1580/2006 (Dz.U. L 291 z 21.10.2006, str. 8).

Niniejsze rozporządzenie wygasa w dniu 16 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1805/2006

z dnia 7 grudnia 2006 r.

zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 ustanawiającego wspólnotową procedurę określania najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych weterynaryjnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego w odniesieniu do tiamfenikolu, fenwaleratu i meloksykamu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę określania maksymalnego limitu pozostałości produktów leczniczych weterynaryjnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,

uwzględniając opinie Europejskiej Agencji Leków wydane przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wszystkie substancje czynne farmakologicznie stosowane we Wspólnocie w produktach leczniczych weterynaryjnych przeznaczonych do podawania zwierzętom, od których lub z których pozyskuje się żywność, powinny być oceniane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2377/90.
- (2) Tiamfenikol jest ujęty w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 w odniesieniu do mięśni, tłuszczu, wątroby, nerek i mleka bydła, jak również w odniesieniu do mięśni, skóry, tłuszczu, wątroby i nerek kurcząt, z wyjątkiem zwierząt, których jaja są przeznaczone do spożycia przez ludzi. Tiamfenikol jest również ujęty w załączniku III do tego rozporządzenia w odniesieniu do mięśni, skóry, tłuszczu, wątroby i nerek trzody chlewnej. Po zbadaniu informacji dostarczonych przez wnioskodawcę w celu określenia ostatecznego najwyższego poziomu pozostałości tiamfenikolu w odniesieniu do trzody chlewnej uznaje się za właściwe dokonanie zmiany wpisu dotyczącego tiamfenikolu w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 w odniesieniu do mięśni, tłuszczu, wątroby i mleka wszystkich zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, z wyjątkiem zwierząt, których jaja są przeznaczone do spożycia przez ludzi. Najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w odniesieniu do tłuszczu, wątroby i nerek nie powinien mieć zastosowania do ryb.
- (3) Fenwalerat został ujęty w załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 w odniesieniu do mięśni, tłuszczu, wątroby, nerek i mleka bydła. Tymczasowe najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości utraciły

ważność z dniem 1 lipca 2006 r. Po zbadaniu informacji dostarczonych przez wnioskodawcę w celu określenia ostatecznego najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości fenwaleratu w odniesieniu do bydła uznaje się za właściwe uwzględnienie fenwaleratu w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 w odniesieniu do mięśni, tłuszczu, wątroby, nerek i mleka bydła.

- (4) Meloksykam jest uwzględniony w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 w odniesieniu do mięśni, wątroby i nerek bydła, trzody chlewnej i koniowatych oraz w odniesieniu do mleka pochodzącego od bydła. Po zbadaniu informacji dostarczonych przez wnioskodawcę w celu określenia ostatecznego najwyższego poziomu pozostałości meloksykamu w odniesieniu do królików i mleka pochodzącego od kóz uznaje się za właściwe dokonanie zmiany wpisu w tym załączniku, dotyczącego meloksykamu w odniesieniu do mięśni, wątroby i nerek królików i kóz oraz w odniesieniu do mleka pochodzącego od kóz.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2377/90.
- (6) Należy przewidzieć odpowiedni okres poprzedzający stosowanie niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić państwom członkowskim dostosowanie pozwoleń na wprowadzenie do obrotu omawianych weterynaryjnych produktów leczniczych wydanych zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽²⁾, co może okazać się konieczne w świetle niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1729/2006 (Dz.U. L 325 z 24.11.2006, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2004/28/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 58).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie stosuje się od dnia 8 lutego 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Do załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 (Wykaz substancji farmakologicznie czynnych, dla których zostały ustalone najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości) dodaje się następującą substancję:

1. Środki przeciwwzakalne
- 1.2. Antybiotyki
- 1.2.5. Florfenikol i substancje pochodne

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	Najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości	Tkanki docelowe
„Tiamfenikol	Tiamfenikol	Wszystkie gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność ⁽¹⁾	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Mięśnie ⁽²⁾ Tłuszcz ⁽²⁾ Wątroba Nerka Mleko

⁽¹⁾ Nie ma zastosowania w odniesieniu do zwierząt, których jaja przeznaczone są do spożycia przez ludzi; najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości nie mają zastosowania w odniesieniu do tłuszczu, wątroby i nerek ryb.
⁽²⁾ W przypadku ryb odnosi się do »mięśni i skóry, w naturalnych proporcjach«.
⁽³⁾ W przypadku trzody chlewnej i drobiu ten najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości odnosi się do »skóry i tłuszczu, w naturalnych proporcjach«.

2. Środki przeciwpasożytnicze
- 2.2. Środki przeciw ektopasożytom
- 2.2.3. Pyretroidy

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	Najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości	Tkanki docelowe
„Fenwalerat	Fenwalerat (suma izomerów RR, SS, RS i SR)	Bydło	25 µg/kg 250 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg 40 µg/kg	Mięśnie Tłuszcz Wątroba Nerka Mleko ³⁾

4. Środki przeciwzapalne
- 4.1. Środki przeciwzapalne bez zawartości sterydów
- 4.1.4. Pochodne oksykamu

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	Najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości	Tkanki docelowe
„Meloksykam	Meloksykam	Trzoda chlewna, koniowate, króliki Bydło, kozy	20 µg/kg 65 µg/kg 65 µg/kg 20 µg/kg 65 µg/kg 65 µg/kg 15 µg/kg	Mięśnie Wątroba Nerka Mięśnie Wątroba Nerka Mleko ³⁾

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1806/2006

z dnia 7 grudnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1613/2000 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów systemu ogólnych preferencji, w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Laosu, dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾, w szczególności jego art. 76,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzającego system ogólnych preferencji taryfowych ⁽³⁾ Wspólnota udzieliła Laosowi ogólnych preferencji taryfowych.

(2) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawia definicję pojęcia produktów pochodzących, używaną do celów systemu ogólnych preferencji taryfowych. Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 przewiduje również odstępstwa od tej definicji dla najmniej rozwiniętych krajów korzystających z ogólnego systemu preferencji (GSP), po przedłożeniu przez nie Wspólnocie właściwego wniosku.

(3) Laos korzystał z przedmiotowych odstępstw

w odniesieniu do niektórych wyrobów włókienniczych od 1997 r., ostatnio na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1613/2000 ⁽⁴⁾. Okres obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 1613/2000 został przedłużony do dnia 31 grudnia 2006 r.

(4) Pismem z dnia 22 czerwca 2006 r. Laos złożył wniosek o przedłużenie odstępstwa zgodnie z art. 76 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

(5) W chwili przedłużania okresu obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 1613/2000 do dnia 31 grudnia 2006 r. spodziewano się wprowadzenia nowych, prostszych i bardziej sprzyjających rozwojowi reguł pochodzenia GSP przed wygaśnięciem odstępstwa. Jednakże nie należy spodziewać się przyjęcia nowych reguł pochodzenia GSP przed dniem 31 grudnia 2006 r.

(6) Stosowanie obecnie obowiązujących reguł pochodzenia w ramach GSP mogłoby wywierać niekorzystny wpływ na inwestowanie i zatrudnienie w Laosie oraz na zdolność przemysłu Laosu do kontynuacji wywozów do Wspólnoty.

(7) Okres przedłużenia powinien uwzględniać czas konieczny do przyjęcia i wdrożenia nowych reguł pochodzenia w ramach GSP. Ponadto interesy przedsiębiorców handlowych zawierających umowy zarówno w Laosie, jak i we Wspólnocie, a także stabilność przemysłu Laosu wymagają przedłużenia odstępstwa na okres umożliwiający kontynuację lub zakończenie umów długoterminowych.

(8) Należy zatem zezwolić na przedłużenie odstępstwa do dnia 31 grudnia 2008 r. Jednakże w celu zapewnienia sprawiedliwego traktowania zarówno Laosu, jak i innych najmniej rozwiniętych krajów, potrzeba utrzymywania odstępstwa powinna zostać zweryfikowana w momencie przyjęcia jakichkolwiek nowych reguł pochodzenia w ramach nowego GSP.

(9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1613/2000.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 402/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 35).

⁽³⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 38. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2186/2004 (Dz.U. L 373 z 21.12.2004, str. 14).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1613/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ustępie pierwszym data „31 grudnia 2006 r.” zostaje zastąpiona datą „31 grudnia 2008 r.”;
- 2) ustęp drugi otrzymuje brzmienie:

„Potrzeba utrzymania odstępstwa powinna zostać poddana przeglądowi po przyjęciu nowych reguł pochodzenia w ramach ogólnego systemu preferencji.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1807/2006

z dnia 7 grudnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1614/2000 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów systemu ogólnych preferencji, w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Kambodży dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

dnia (WE) nr 1614/2000 został przedłużony do dnia 31 grudnia 2006 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(4) Pismem z dnia 29 czerwca 2006 r. Kambodża złożyła wniosek o przedłużenie odstępstwa zgodnie z art. 76 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,

(5) W chwili przedłużania okresu obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 1614/2000 do dnia 31 grudnia 2006 r. spodziewano się wprowadzenia nowych, prostszych i bardziej sprzyjających rozwojowi reguł pochodzenia GSP przed wygaśnięciem odstępstwa. Jednakże nie należy spodziewać się przyjęcia nowych reguł pochodzenia GSP przed dniem 31 grudnia 2006 r.

uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾, w szczególności jego art. 76,

a także mając na uwadze, co następuje:

(6) Stosowanie obecnie obowiązujących reguł pochodzenia w ramach GSP mogłoby wywierać niekorzystny wpływ na inwestowanie i zatrudnienie w Kambodży oraz na zdolność przemysłu Kambodży do kontynuacji wywozów do Wspólnoty.

(1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzającego system ogólnych preferencji taryfowych ⁽³⁾ Wspólnota udzieliła Kambodży ogólnych preferencji taryfowych.

(7) Okres przedłużenia powinien uwzględniać czas konieczny do przyjęcia i wdrożenia nowych reguł pochodzenia w ramach GSP. Ponadto interesy przedsiębiorców handlowych zawierających umowy zarówno w Kambodży, jak i we Wspólnocie, a także stabilność przemysłu Kambodży wymagają przedłużenia odstępstwa na okres umożliwiający kontynuację lub zakończenie umów długoterminowych.

(2) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawia definicję pojęcia produktów pochodzących, używaną do celów systemu ogólnych preferencji taryfowych. Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 przewiduje również odstępstwa od tej definicji dla najmniej rozwiniętych krajów korzystających z ogólnego systemu preferencji (GSP), po przedłożeniu przez nie Wspólnocie właściwego wniosku.

(8) Należy zatem zezwolić na przedłużenie odstępstwa do dnia 31 grudnia 2008 r. Jednakże w celu zapewnienia sprawiedliwego traktowania zarówno Kambodży, jak i innych najmniej rozwiniętych krajów, potrzeba utrzymania odstępstwa powinna zostać zweryfikowana w momencie przyjęcia jakichkolwiek nowych reguł pochodzenia w ramach nowego GSP.

(3) Kambodża korzystała z przedmiotowych odstępstw w odniesieniu do niektórych wyrobów włókienniczych od 1997 r., ostatnio na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1614/2000 ⁽⁴⁾. Okres obowiązywania rozporzą-

(9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1614/2000.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 402/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 35).

⁽³⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 46. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2187/2004 (Dz.U. L 373 z 21.12.2004, str. 16).

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1614/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ustępie pierwszym data „31 grudnia 2006 r.” zostaje zastąpiona datą „31 grudnia 2008 r.”;
- 2) ustęp drugi otrzymuje brzmienie:

„Potrzeba utrzymania odstępstwa powinna zostać poddana przeglądowi po przyjęciu nowych reguł pochodzenia w ramach ogólnego systemu preferencji.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1808/2006

z dnia 7 grudnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1615/2000 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w odniesieniu do definicji pojęcia produktów pochodzących, używanej do celów systemu ogólnych preferencji w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji Nepalu, dotyczącej wywozu niektórych wyrobów włókienniczych do Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾, w szczególności jego art. 76,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzającego system ogólnych preferencji taryfowych ⁽³⁾ Wspólnota udzieliła Nepalowi ogólnych preferencji taryfowych.

(2) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawia definicję pojęcia produktów pochodzących, używaną do celów systemu ogólnych preferencji taryfowych. Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 przewiduje również odstępstwa od tej definicji dla najmniej rozwiniętych krajów korzystających z ogólnego systemu preferencji (GSP), po przedłożeniu przez nie Wspólnocie właściwego wniosku.

(3) Nepal korzystał z przedmiotowych odstępstw w odniesieniu do niektórych wyrobów włókienniczych od 1997 r., ostatnio na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1615/2000 ⁽⁴⁾. Okres obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 1615/2000 został przedłużony do dnia 31 grudnia 2006 r.

(1) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

(2) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 402/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 35).

(3) Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

(4) Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 54. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2188/2004 (Dz.U. L 373 z 21.12.2004, str. 18).

(4) Pismem z dnia 17 lipca 2006 r. Nepal złożył wniosek o przedłużenie odstępstwa zgodnie z art. 76 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

(5) W chwili przedłużania okresu obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 1615/2000 do dnia 31 grudnia 2006 r. spodziewano się wprowadzenia nowych, prostszych i bardziej sprzyjających rozwojowi reguł pochodzenia GSP przed wygaśnięciem odstępstwa. Jednakże nie należy spodziewać się przyjęcia nowych reguł pochodzenia GSP przed dniem 31 grudnia 2006 r.

(6) Stosowanie obecnie obowiązujących reguł pochodzenia w ramach GSP mogłoby wywierać niekorzystny wpływ na inwestowanie i zatrudnienie w Nepalu oraz na zdolność przemysłu Nepalu do kontynuacji wywozów do Wspólnoty.

(7) Okres przedłużenia powinien uwzględniać czas konieczny do przyjęcia i wdrożenia nowych reguł pochodzenia w ramach GSP. Ponadto interesy przedsiębiorców handlowych zawierających umowy zarówno w Nepalu jak i we Wspólnocie, a także stabilność przemysłu Nepalu wymagają przedłużenia odstępstwa na okres umożliwiający kontynuację lub zakończenie umów długoterminowych.

(8) Należy zatem zezwolić na przedłużenie odstępstwa do dnia 31 grudnia 2008 r. Jednakże w celu zapewnienia sprawiedliwego traktowania zarówno Nepalu, jak i innych najmniej rozwiniętych krajów potrzeba utrzymania odstępstwa powinna zostać zweryfikowana w momencie przyjęcia jakichkolwiek nowych reguł pochodzenia w ramach nowego GSP.

(9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1615/2000.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1615/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ustępie pierwszym data „31 grudnia 2006 r.” zostaje zastąpiona datą „31 grudnia 2008 r.”;
- 2) ustęp drugi otrzymuje brzmienie:

„Potrzeba utrzymania odstępstwa powinna zostać poddana przeglądowi po przyjęciu nowych reguł pochodzenia w ramach ogólnego systemu preferencji.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1809/2006**z dnia 7 grudnia 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(5) Celem negocjacji prowadzonych w ramach Układów Europejskich między Wspólnotą Europejską a Rumunią i Bułgarią jest w szczególności liberalizacja handlu produktami objętymi wspólną organizacją danego rynku. W przypadku obu krajów refundacje wywozowe powinny być zatem zniesione.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 8 grudnia 2006 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	18,23 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	16,87 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	18,23 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	16,87 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1982
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	19,82
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	18,34
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	18,34
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1982

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Rumunii, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1810/2006**z dnia 7 grudnia 2006 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 958/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie stałego przetargu w celu ustalenia refundacji wywozowej na cukier biały w roku gospodarczym 2006/2007 ⁽²⁾ wymaga, by ogłoszono częściowe przetargi.
- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 7 grudnia 2006 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 7 grudnia 2006 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 wynosi 28,341 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 49.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1811/2006**z dnia 7 grudnia 2006 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stawki refundacji stosowane od dnia 24 listopada 2006 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1733/2006 ⁽²⁾.
- (2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1733/2006 do informacji

posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 1733/2006 zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 24.11.2006, str. 17.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 8 grudnia 2006 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	18,34	18,34

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r., do Rumunii z dniem 1 grudnia 2005 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteiny – z dniem 1 lutego 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1812/2006**z dnia 7 grudnia 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do jęczmienia na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 935/2006 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 1 do 7 grudnia 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do jęczmienia, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 24.6.2006, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1813/2006**z dnia 7 grudnia 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 936/2006⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczególne zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji,
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 1. do 7 grudnia 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do pszenicy zwyczajnej, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 936/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 24.6.2006, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

DYREKTYWA KOMISJI 2006/127/WE

z dnia 7 grudnia 2006 r.

zmieniająca dyrektywę 2003/91/WE określającą środki wykonawcze do celów art. 7 dyrektywy Rady 2002/55/WE w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania niektórych odmian gatunków warzyw

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 2 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 2003/91/WE⁽²⁾ została przyjęta w celu zagwarantowania, aby odmiany włączone przez państwa członkowskie do ich krajowych katalogów zgadzały się z wytycznymi ustanowionymi przez Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO) w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania odmian, w takim zakresie, w jakim ustanowiono takie wytyczne. W odniesieniu do innych odmian dyrektywa stanowi, że zastosowanie mają wytyczne Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV).
- (2) Od tamtej pory CPVO i UPOV wydały kolejne wytyczne dotyczące pewnej liczby innych gatunków oraz zaktualizowały obowiązujące wytyczne.
- (3) Zakres dyrektywy 2002/55/WE został rozszerzony, tak aby objął nowe gatunki.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2003/91/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załączniki I i II do dyrektywy 2003/91/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

W przypadku badania rozpoczętego przed dniem 1 lipca 2007 r. państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu wersji dyrektywy 2003/91/WE mającej zastosowanie przed jej zmianą na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2007 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę zgodności między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 1 lipca 2007 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 4Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.**Artykuł 5**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/117/WE (Dz.U. L 14 z 18.1.2005, str. 18).

⁽²⁾ Dz.U. L 254 z 8.10.2003, str. 11.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz gatunków określonych w art. 1 ust. 2 lit. a), które muszą być zgodne z protokołem w sprawie badań CPVO

Nazwa naukowa	Nazwa zwyczajowa	Protokół CPVO
<i>Allium cepa</i> L. (grupa Cepa)	Cebula	TP 46/1 z 14.6.2005
<i>Allium cepa</i> L. (grupa Aggregatum)	Szalotka	TP 46/1 z 14.6.2005
<i>Allium porrum</i> L.	Por	TP 85/1 z 15.11.2001
<i>Allium sativum</i> L.	Czosnek pospolity	TP 162/1 z 25.3.2004
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Szparag	TP 130/1 z 27.3.2002
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kalafior	TP 45/1 z 15.11.2001
<i>Brassica oleracea</i> L.	Brokuł	TP 151/1 z 27.3.2002
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kapusta brukselska	TP 54/2 z 1.12.2005
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kalarepa	TP 65/1 z 25.3.2004
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kapusta włoska, kapusta głowiasta biała, kapusta głowiasta czerwona	TP 48/2 z 1.12.2005
<i>Capsicum annuum</i> L.	Papryka	TP 76/1 z 27.3.2002
<i>Cichorium endivia</i> L.	Endywia	TP 118/2 z 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria korzeniowa	TP 172/2 z 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria sałatowa	TP 173/1 z 25.3.2004
<i>Cucumis melo</i> L.	Melon	TP 104/1 z 27.3.2002
<i>Cucumis sativus</i> L.	Ogórek	TP 61/1 z 27.3.2002
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Dynia zwyczajna	TP 119/1 z 25.3.2004
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Karczoch zwyczajny Karczoch hiszpański (kard)	TP 184/1 z 25.3.2004
<i>Daucus carota</i> L.	Marchew jadalna i marchew pastewna	TP 49/2 z 1.12.2005
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Koper włoski (fenkuł)	TP 183/1 z 25.3.2004
<i>Lactuca sativa</i> L.	Sałata	TP 13/2 z 1.12.2005
<i>Lycopersicon esculentum</i> Mill.	Pomidor	TP 44/2 z 15.11.2001
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Fasola zwykła karłowa i fasola zwykła tyczna	TP 12/2 z 1.12.2005
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Groch siewny luskowy i groch siewny cukrowy	TP 07/1 z 6.11.2003
<i>Raphanus sativus</i> L.	Rzodkiewka	TP 64/6 z 27.3.2002
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Szpinak	TP 55/1 z 27.3.2002
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Roszponka warzywna	TP 75/1 z 27.3.2002
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Bób	TP Bobik/1 z 25.3.2004
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Kukurydza cukrowa i kukurydza pękająca	TP 2/2 z 15.11.2001

Tekst tych protokołów można znaleźć na stronie internetowej CPVO (www.cpvo.europa.eu).

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz gatunków określonych w art. 1 ust. 2 lit. b), które muszą być zgodne z wytycznymi w sprawie badań UPOV

Nazwa naukowa	Nazwa zwyczajowa	Wytyczne UPOV
<i>Allium fistulosum</i> L.	Cebula siedmiolatka (czosnek dęty)	TG/161/3 z 1.4.1998
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Szczypiorek	TG/198/1 z 9.4.2003
<i>Apium graveolens</i> L.	Seler naciowy	TG/82/4 z 17.4.2002
<i>Apium graveolens</i> L.	Seler korzeniowy	TG/74/4 sprost. z 17.4.2002 + 5.4.2006
<i>Beta vulgaris</i> L.	Burak liściowy	TG/106/4 z 31.3.2004
<i>Beta vulgaris</i> L.	Burak ćwikłowy	TG/60/6 z 18.10.1996
<i>Brassica oleracea</i> L.	Jarmuż	TG/90/6 z 31.3.2004
<i>Brassica rapa</i> L.	Kapusta pekińska	TG/105/4 z 9.4.2003
<i>Brassica rapa</i> L.	Rzepa	TG/37/10 z 4.4.2001
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria liściowa	TG/154/3 z 18.10.1996
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Kawon (arbuz)	TG/142/4 z 31.3.2004
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Dynia olbrzymia	TG/155/3 z 18.10.1996
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Pietruszka	TG/136/5 z 6.4.2005
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Fasola wielokwiatowa	TG/9/5 z 9.4.2003
<i>Raphanus sativus</i> L.	Rzodkiew	TG/63/6 z 24.3.1999
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Rabarbar	TG/62/6 z 24.3.1999
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Skorzonera (wężymord)	TG/116/3 z 21.10.1988
<i>Solanum melongena</i> L.	Oberżyna	TG/117/4 z 17.4.2002

Tekst tych wytycznych można znaleźć na stronie internetowej UPOV (www.upov.int).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 grudnia 2006 r.

dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy ramowej w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej oraz Protokołu w sprawie roszczeń, procedur prawnych i odszkodowań do Umowy ramowej w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5219)

(2006/890/Euratom)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywami przyjętymi przez Radę decyzją z dnia 10 kwietnia 2000 r. Komisja uczestniczyła w negocjacjach z Federacją Rosyjską w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej oraz Protokołu w sprawie roszczeń, procedur prawnych i odszkodowań.
- (2) Umowa ramowa w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej (MNEPR) oraz Protokół w sprawie roszczeń, procedur prawnych i odszkodowań do Umowy ramowej w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej (MNEPR) zostały podpisane w Sztokholmie w dniu 21 maja 2003 r.
- (3) Umowa ramowa została podpisana przez Wspólnotę Europejską, Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, Norwegię, Szwecję, Danię, Finlandię, Belgię, Francję, Niemcy, Zjednoczone Królestwo, Niderlandy i Rosję.
- (4) Umowa ramowa w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej (MNEPR) ustanawia wielostronne ramy prawne dla

projektów związanych z problematyką jądrową, realizowanych przez kraje zachodnie w północno-zachodniej Rosji, podczas gdy Protokół w sprawie roszczeń, procedur prawnych i odszkodowań ma na celu uregulowanie kwestii odpowiedzialności wynikającej z działań podjętych w tym kontekście.

- (5) Wielostronny środowiskowy program jądrowy w Federacji Rosyjskiej (MNEPR) ma na celu ułatwienie realizacji projektów prowadzących do rozwiązywania problemów związanych z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym oraz z wycofywaniem z eksploatacji okrętów podwodnych i lodołamaczy o napędzie atomowym w Federacji Rosyjskiej. Program ten początkowo koncentruje się na regionie północno-zachodnim, ale umowa ramowa przewiduje, że wielostronny środowiskowy program jądrowy w Federacji Rosyjskiej (MNEPR) może dotyczyć także projektów lub innych form współpracy w pozostałych obszarach sektora energii atomowej, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, jeśli zainteresowane strony przyjmą odpowiednie uzgodnienia.
- (6) Obowiązujący obecnie dwustronny protokół ustaleń podpisany w 1995 r. pomiędzy Komisją Europejską w imieniu Wspólnot a Federacją Rosyjską, dotyczący realizacji programów pomocy technicznej w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i kwestii odpowiedzialności za szkody związane z energią jądrową, nie ma zastosowania w przypadku projektów realizowanych w ramach nowego instrumentu współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego.
- (7) Wszystkie państwa członkowskie UE, które podpisały umowę ramową, złożyły już dokumenty ratyfikacyjne u depozytariuszy; jako ostatnie dokonało tego Zjednoczone Królestwo, które ratyfikowało umowę ramową w kwietniu 2006 r.

- (8) Europejska Wspólnota Energii Atomowej może teraz zawrzeć umowę ramową w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej (MNEPR),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

1. Umowa ramowa w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej oraz Protokół w sprawie roszczeń, procedur prawnych i odszkodowań do Umowy ramowej w sprawie wielostronnego środowiskowego programu jądrowego w Federacji Rosyjskiej zostają niniejszym zawarte w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

2. Teksty umowy ramowej i protokołu są dołączone do niniejszej decyzji.

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Benita FERRERO-WALDNER
Członek Komisji

Framework Agreement on a Multilateral Nuclear Environmental Programme in the Russian Federation

The Government of the Kingdom of Belgium, the Government of the Kingdom of Denmark, the Government of the Republic of Finland, the Government of the French Republic, the Government of the Federal Republic of Germany, the Government of the Kingdom of the Netherlands, the Government of the Kingdom of Norway, the Government of the Russian Federation, the Government of the Kingdom of Sweden, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Government of the United States of America, the European Community, and the European Atomic Energy Community (hereinafter referred to as the Parties),

Noting the Joint Convention on the Safety of Spent Fuel Management and on the Safety of Radioactive Waste Management of 5 September 1997 (hereinafter referred to as the Joint Convention);

Noting that the Joint Convention stipulates that spent fuel and radioactive waste within military or defence programmes should be managed in accordance with the objectives stated in that Convention even though they are excluded from it except as provided in Article 3 thereof;

Noting also the Convention on Nuclear Safety of 17 June 1994;

Recalling the importance the Joint Convention attaches to international cooperation in enhancing the safety of spent fuel and radioactive waste management through bilateral and multilateral mechanisms;

Reaffirming the importance the Parties attach to the principles embodied in relevant international conventions on nuclear liability for the provision of international assistance in this field;

Recognising the work of the Contact Expert Group for International Radwaste Projects established under the auspices of the International Atomic Energy Agency to deal with issues regarding international cooperation in radioactive waste management and related issues in the Russian Federation, and its contribution to the development of a comprehensive International Action Plan;

Desiring to facilitate practical cooperation to enhance the safety of spent fuel and radioactive waste management in the Russian Federation, in particular through the implementation of projects in the Russian Federation that may be identified by the Contact Expert Group for International Radwaste Projects;

Recalling the Declaration of Principles by members and observers of the Barents Euro-Arctic Council representing Denmark, Finland, France, Germany, Iceland, Italy, the Netherlands, Norway, Poland, the Russian Federation, Sweden, the United Kingdom and the United States regarding the Multilateral Nuclear Environmental Programme in the Russian Federation signed at Bodø (Norway) on 5 March 1999 in which the participants declared their readiness to negotiate a multilateral Framework Agreement covering the necessary conditions for the provision of international assistance in this field,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

Multilateral Nuclear Environmental Programme in the Russian Federation (MNEPR)

1. The Parties hereby establish a framework to facilitate cooperation in the area of safety of spent nuclear fuel and radioactive waste management in the Russian Federation. This framework shall be referred to as the 'Multilateral Nuclear Environmental Programme in the Russian Federation' (MNEPR). The

MNEPR shall apply to projects undertaken between contributors and recipients or any other form of cooperation agreed by them. It may also apply to projects or any other form of cooperation in other areas of nuclear activities, including nuclear safety, if so agreed by the Parties concerned.

2. The Parties shall seek to avoid duplication of assistance activities and to ensure that such activities are complementary to activities under other multilateral or bilateral funds, agreements, mechanisms or arrangements.

*Article 2***Definitions**

For the purposes of this Agreement the following terms shall have the following meanings:

- Technical aid (assistance): Any form of gratuitous aid and/or contribution provided under this Agreement or under any Implementing Agreement, or otherwise agreed to by the Russian Party and the Contributing Party or Parties (hereinafter referred to as 'assistance');
- Contributor: Any Party other than the Russian Party or any entity authorised by such Party to provide assistance under the MNEPR;
- Recipient: The Russian Party or any other Russian entity authorised by the Russian Party to serve as beneficiary of assistance and partner for the realisation of a project under the MNEPR;
- Implementing Agreement: An agreement between one or more recipients and one or more contributors for the provision of assistance for the realisation of a project under the MNEPR.

*Article 3***Modes of cooperation under the MNEPR**

1. Assistance under the MNEPR may be provided through:
 - (a) Implementing Agreements between one or more recipients and any one of the contributors (Bilateral mode);
 - (b) Implementing Agreements between one or more recipients and several contributors whereby a common financing arrangement will not be established (Multilateral simple mode);
 - (c) Implementing Agreements between one or more recipients and several contributors whereby a common financing arrangement will be established (Multilateral funding mode); or
 - (d) any other mechanism agreed by the recipient(s) and contributor(s) concerned.

2. Except as otherwise provided in this Agreement, the terms and conditions of this Agreement shall apply to all assistance provided under paragraph 1 of this Article. The provisions of this Agreement may also apply to activities undertaken before its entry into force if so agreed by the Parties involved in those activities.

3. The provision of assistance by the contributors under this Agreement shall be subject to the availability of appropriated funds.

*Article 4***MNEPR Committee**

1. To facilitate cooperation and to exchange information under the MNEPR, the Parties hereby establish the MNEPR Committee. The MNEPR Committee shall be composed of one authorised official/governmental representative of each of the Parties, who shall also serve as a contact point for all questions of relevance to the MNEPR.

2. The MNEPR Committee may:

- discuss the development and implementation of projects and any other form of cooperation under this Agreement,
 - discuss relevant activities under other bilateral or multilateral agreements or arrangements,
 - coordinate funding for projects under Article 3(1)(c),
 - identify obstacles and problems encountered in the implementation of projects, and make recommendations regarding their resolution,
 - establish working groups as required for the functioning of the MNEPR Committee,
 - discuss and make recommendations on other matters relevant to the operation of MNEPR activities,
- and
- invite States, intergovernmental organisations or regional economic integration organisations being subject to public international law to accede in accordance with Article 16.

3. The MNEPR Committee shall adopt its Rules of Procedure.

4. The MNEPR Committee shall elect two co-chairpersons for 12-month periods from among representatives of the Parties, one from among the Contributing Parties and one representing the Russian Party.

5. The MNEPR Committee may decide to admit as observers any interested State, intergovernmental organisation or regional economic integration organisation being subject to public international law not party to this Agreement. Where a coordinator has been designated according to Article 5, that coordinator shall be admitted as an observer to meetings of the MNEPR Committee, where relevant.

6. Decisions and recommendations of the MNEPR Committee shall be made by consensus.

Article 5

Coordinator of multilateral funding under the MNEPR

1. The Contributing Parties to a common financing arrangement, as referred to in Article 3.1(c), may designate a coordinator for such an arrangement.

2. The rights and obligations of the Contributing Parties under this Agreement apply equally to the Coordinator where the coordinator performs activities on behalf of the contributors.

Article 6

Specific undertakings

1. The Parties shall promote activities necessary for the implementation of projects under the MNEPR.

2. The Russian Party shall ensure the prompt issuance of, *inter alia*, licences, permits, approvals and the prompt customs clearances necessary for the efficient implementation of projects. The Russian Party shall ensure the provision of data and information necessary for the implementation of specific projects within the framework of this Agreement. The Russian Party shall grant access to sites and facilities necessary for the implementation of specific projects within the framework of this Agreement. Should such access be restricted according to the provisions of the legislation of the Russian Federation, mutually acceptable procedures shall be developed in the Implementing Agreements. The Implementing Agreements shall also define the procedures for, and the scope of, the information to be transferred.

3. The provision of assistance shall be complemented by Russian resources. Such resources may be contributed in kind or otherwise for the implementation of projects under the MNEPR.

Article 7

Claims, legal proceedings and indemnification

1. This Agreement is supplemented by a Protocol containing provisions on claims, legal proceedings and indemnification in respect of claims against contributors and their personnel or contractors, subcontractors, consultants, suppliers or sub-suppliers of equipment, goods and services at any tier and their personnel, for any loss or damage of whatsoever nature arising from activities undertaken pursuant to this Agreement.

2. The Protocol and its Annex shall not apply to any Party that does not become a party to the Protocol.

3. Any Party that does not become a party to the Protocol may conclude with the Russian Party a separate agreement covering claims, legal proceedings and indemnification in respect of claims for any loss or damage of whatsoever nature arising from activities undertaken pursuant to this Agreement.

Article 8

Use and retransfer of assistance

1. Unless the written consent of the contributor has first been obtained, the recipient shall not transfer title to, or possession of, any assistance provided pursuant to this Agreement to any entity, other than an officer, employee or agent of that contributor or that recipient and shall not permit the use of such assistance for purposes other than those for which it has been furnished.

2. The Russian Party shall take all reasonable measures within its power to ensure the security of, ensure the appropriate use of, and prevent the unauthorised transfer of assistance provided pursuant to this Agreement.

Article 9

Exemption from taxes or similar charges

1. The Russian Party shall exempt assistance provided under this Agreement from customs duties, profits taxes, other taxes and similar charges. The Russian Party shall take all necessary steps to ensure that no local or regional taxes are levied on assistance provided under this Agreement. These steps will include the provision of letters from competent local and/or regional authorities confirming that no taxes will be levied on assistance provided under this Agreement. Such letters of confirmation covering localities and regions where projects under this Agreement will be carried out shall be deposited with at least one of the depositaries before the start of implementation of the projects.

2. The Russian Party shall exempt remuneration to foreign natural persons and to Russian citizens not ordinarily resident in the Russian Federation for work undertaken and services performed by such persons for the implementation of assistance under this Agreement from income tax, social security tax contributions, and similar charges within the territory of the Russian Federation. With regard to remuneration exempted by this paragraph, the Russian Party shall not have any obligations in terms of any charges and payments to the persons indicated in this paragraph, at the expense of the social security system or any other government funds.

3. The Contributing Parties and their personnel, their contractors, subcontractors, suppliers and sub-suppliers may import into, and export out of, the Russian Federation equipment, supplies, materials or services required to implement this Agreement. In addition to the provisions regarding assistance, temporary importation and exportation shall not be subject to customs duties, license fees, undue restrictions, taxes or similar charges.

4. In addition to the preceding paragraphs, persons and entities participating in the implementation of the programmes in the framework of this Agreement within the territory of the Russian Federation are entitled to exemption from value added tax and other charges with regard to equipment and goods purchased within the territory of the Russian Federation for the implementation of the projects or the programmes in the framework of this Agreement, as well as works done and services rendered within the territory of the Russian Federation.

5. Imposition of taxation shall be regarded as a valid reason for suspension or termination of an assistance project, or not to initiate an assistance project.

6. The Russian Party shall be responsible for procedures ensuring the implementation of this Article.

Necessary certificates shall be issued by the relevant competent authority.

Article 10

Accounts, audits and examinations

1. Each recipient shall maintain proper accounts of all assistance funding received from contributors, and furnish such accounts, together with full supporting documentation, to the contributor or contributors concerned at regular intervals, as specified in the relevant Implementing Agreement or as otherwise agreed.

2. Upon request, representatives of a contributor shall have the right, within 60 days of making the request, to examine the use of any assistance provided by that contributor in accordance with this Agreement, at sites of their location or use if possible, and shall have the right to audit and examine any and all related records or documentation for a period of seven years after the completion or early termination of the project in question, unless another period is specified in the Implementing Agreement. The practical details of such audits and examinations shall be set out in the Implementing Agreements.

Article 11

Intellectual property

The Parties shall provide in Implementing Agreements, as appropriate, effective protection and allocation of rights to intellectual property transmitted or created under this Agreement.

Article 12

Status of personnel and entry and exit of personnel

1. The Russian Party shall facilitate the entry and exit of employees of the Contributing Parties to this Agreement and their personnel and contractors, subcontractors, consultants, suppliers and sub-suppliers and their personnel into and out of the territory of the Russian Federation for the purpose of carrying out activities in accordance with this Agreement.

2. The Russian Party shall accredit military and civilian personnel of the Contributing Parties, including employees of the Commission of the European Communities present in the territory of the Russian Federation in order to carry out activities related to the provision of assistance under this

Agreement, as administrative and technical personnel of the respective diplomatic missions, the mission of the Commission of the European Communities and the missions of inter-governmental organisations, in the Russian Federation. After entry into force of this Agreement, the Parties will consult on the number of such personnel covered by this paragraph. The accreditation of such personnel shall have no effect on the number of accredited personnel permitted at Russian diplomatic missions in the Contributing Parties.

3. The Russian Party guarantees that the contractors, sub-contractors, consultants, suppliers, sub-suppliers and their personnel as referred to in paragraph 1 of this Article may import and re-export out of the territory of the Russian Federation all of their personal household effects as well as foodstuffs for their personal use without being liable to any customs duties, taxes, or similar charges. Duty-free import into and re-export out of the Russian Federation of one motor vehicle per family is allowed, provided that the vehicle is used only within the period of the relevant contract and is re-exported at the end of this period.

Article 13

Settlement of disputes

Any disagreement between two or more Parties concerning the interpretation of this Agreement, or its implementation, shall be resolved through consultations. Consultations shall take place not later than three months after one of the Parties submits such a request in writing to the other Party or Parties.

Article 14

Awarding of contracts

In the event that a Party awards a contract for the acquisition of goods and services, including construction, to implement this Agreement, such contracts shall be awarded in accordance with the laws and regulations of that Party, or such other laws and regulations as that Party may choose. Russian companies can also be used as contractors or subcontractors.

Article 15

Modifications and amendments

1. Any modification or amendment to this Agreement, and any additional protocol to it, may be made by agreement among the Parties to this Agreement.

2. Any modification or amendment made pursuant to this Article shall be subject to ratification, acceptance or approval by all of the Parties. Modifications or amendments shall enter into force for all Parties 30 days following the date of receipt by at least one of the depositaries of the last notification of ratification, acceptance or approval.

Article 16

Accession

1. This Agreement shall be open for accession by any State, intergovernmental organisation or regional economic integration organisation being subject to public international law upon invitation by the MNEPR Committee.

2. This Agreement shall enter into force for the acceding Party 30 days following the date of receipt by at least one of the depositaries of the acceding Party's instrument of accession and the last of the notifications by the Parties expressing concurrence.

Article 17

Depositaries

The Minister of Foreign Affairs of the Russian Federation and the Secretary General of the Organisation for Economic Co-operation and Development are hereby designated as depositaries. The depositaries shall fulfil their duties in accordance with Article 77 of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 23 May 1969 and shall consult each other in the fulfilment of their duties.

Article 18

Entry into force, duration, withdrawal and termination

1. This Agreement shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with at least one of the depositaries. It shall enter into force on the 30th day following the date of receipt of such instruments from the Russian Party and from one other signatory, and shall remain in force for a period of five years from that date. For each signatory depositing such an instrument thereafter, this Agreement shall enter into force for it 30 days following the receipt by at least one of the depositaries of such instrument and shall remain in force until the expiration of its original five-year period.

2. This Agreement shall be extended automatically for further periods of five years. Any Party may request at least one of the depositaries at least 90 days before the expiration of the five-year period to convene a meeting of the Parties to consider the termination, modification or amendment of this Agreement

3. Any Party may withdraw from this Agreement upon giving 90 days written notification to at least one of the depositaries. The MNEPR Committee shall immediately be seized of the matter and shall make recommendations to the Parties on the further continuation of the Agreement.

4. The obligations under Articles 8 to 11, Article 12 first and third paragraphs, and Article 13 of this Agreement shall remain in effect regardless of any subsequent transfer of ownership of the object of cooperation, and regardless of any termination of, or withdrawal from, this Agreement, or the expiration of its validity.

5. Notwithstanding any termination of this Agreement, it shall continue to apply to any Implementing Agreement which the Parties to such Implementing Agreement agree to continue, for the duration of such Implementing Agreement.

6. Where a Party withdraws from this Agreement but continues to be a Party to an Implementing Agreement, this Agreement shall continue to apply to such Party with respect to its participation in such Implementing Agreement.

7. This Agreement shall be applied on a provisional basis from the date of its signature.

Done at Stockholm on 21 May 2003 in the English, French and Russian languages, all texts being equally authentic, in two originals of which one shall be deposited in the archives of the Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation and one in the archives of the Organisation for Economic Co-operation and Development. Duly certified copies of this Agreement shall be transmitted to the signatories and acceding Parties. In the event of any dispute or divergence in relation to this Agreement the English text shall prevail for the purposes of interpretation.

PROTOCOL

on Claims, Legal Proceedings and Indemnification to the Framework Agreement on a Multilateral Nuclear Environmental Programme in the Russian Federation

The Government of the Kingdom of Belgium, the Government of the Kingdom of Denmark, the Government of the Republic of Finland, the Government of the French Republic, the Government of the Federal Republic of Germany, the Government of the Kingdom of the Netherlands, the Government of the Kingdom of Norway, the Government of the Russian Federation, the Government of the Kingdom of Sweden, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the European Community, and the European Atomic Energy Community (hereinafter referred to as the Parties),

Reaffirming their commitment to achieving the purposes of the Framework Agreement on a Multilateral Nuclear Environmental Programme in the Russian Federation signed on 21 May 2003 (hereinafter referred to as the Agreement),

Convinced of the need to establish provisions ensuring that claims against the Contributing Parties and their personnel or contractors, subcontractors, consultants, suppliers or sub-suppliers of equipment, goods or services at any tier and their personnel, for any loss or damage of whatsoever nature arising from activities undertaken pursuant to the Agreement are not brought by the Russian Party and, if brought by a third party, are indemnified by the Russian Party,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

1. The definitions contained in Article 2 of the Agreement shall apply to this Protocol as fully and effectively as if they were set forth in full herein.
2. For the purposes of this Protocol, the following terms shall have the following meanings:

nuclear incident: Any occurrence or series of occurrences having the same origin which causes nuclear damage.

nuclear damage: (i) loss of life, any personal injury or any loss of, or damage to, property which arises out of or results from the radioactive properties or a combination of radioactive properties with toxic, explosive or other hazardous properties of nuclear fuel or radioactive products or waste in, or of nuclear material coming from, originating in, or sent to, a nuclear installation;

(ii) any other loss or damage so arising or resulting if and to the extent that the law of the competent court so provides; and

(iii) if the law of the State in which the nuclear installation of the liable operator is situated so provides, loss of life, any personal injury or any loss of, or damage to, property which arises out of or results from other ionising radiation emitted by any other source of radiation inside a nuclear installation.

3. For the purposes of this Protocol, whenever both nuclear damage and damage other than nuclear damage have been caused by a nuclear incident, or jointly by a nuclear incident and one or more other occurrences, such other damage shall, to the extent that it is not reasonably separable from the nuclear damage, be deemed, for the purposes of this Protocol, to be nuclear damage caused by that nuclear incident.

Article 2

1. With the exception of claims for injury or damage against individuals arising from omissions or acts of such individuals done with intent to cause injury or damage, the Russian Party shall bring no claims or legal proceedings of any kind against the contributors and their personnel or contractors, subcontractors, consultants, suppliers or sub-suppliers of equipment, goods or services at any tier and their personnel, for any loss or damage of whatsoever nature, including but not limited to personal injury, loss of life, direct, indirect and consequential damage to property owned by the Russian Federation arising from activities undertaken pursuant to the Agreement. This paragraph shall not apply to the enforcement of the express provisions of a contract.

2. With the exception of claims for nuclear damage against individuals arising from omissions or acts of such individuals done with intent to cause damage, the Russian Party shall provide for the adequate legal defence of and indemnify, and shall bring no claims or legal proceedings against the contributors and their personnel, or any contractors, subcontractors, consultants, suppliers, or sub-suppliers of equipment, goods or services at any tier and their personnel in connection with third party claims, in any court or forum, arising from activities undertaken pursuant to the Agreement, for nuclear damage occurring within or outside the territory of the Russian Federation, that results from a nuclear incident occurring within the territory of the Russian Federation.

3. Upon request by a Party, the Russian Party or its authorised representative shall issue an indemnity confirmation letter to any contractor, subcontractor, consultant, supplier or subsupplier confirming the provisions of this Protocol. A standard form of such Indemnity Confirmation Letter is enclosed as an integral part of this Protocol.

4. The Parties may consult as appropriate, on claims and proceedings under this Article.

5. Any payments related to the indemnification in paragraph 2 of this Article shall be made promptly and shall be freely transferable to the beneficiary in its national currency.

6. Contributors, contractors, subcontractors, consultants, suppliers or subsuppliers of equipment, goods or services at any tier and their personnel may refer any dispute concerning the implementation of obligations under this Article to arbitration in accordance with UNCITRAL Arbitration Rules, if such dispute has not been resolved amicably within 90 days of its submission to the Russian Party. Any arbitration award shall be final and binding on the parties to the dispute.

7. Nothing in this Article shall be construed as acknowledging the jurisdiction of any court or forum outside the Russian Federation over third party claims to which paragraph 2 of this Article applies, except as provided for in paragraph 6 of this Article and in any other case where the Russian Federation has pledged itself to acknowledge and execute a legal decision on the basis of provisions of international agreements.

8. Nothing in this Article shall be construed as waiving the immunity of the Parties with respect to potential third party claims that may be brought against any of them.

Article 3

1. This Protocol is open for signature by any signatory to the Agreement.

2. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval by signatories that are Parties to the Agreement. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with at least one of the depositaries of the Agreement.

3. This Protocol shall be open to accession by any Party that has acceded to the Agreement.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with at least one of the depositaries of the Agreement.

5. The depositaries of this Protocol shall be the depositaries of the Agreement and shall fulfil their duties in accordance with Article 77 of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 23 May 1969 and shall consult each other in the fulfilment of their duties.

Article 4

1. Subject to the entry into force of the Agreement, this Protocol shall enter into force on the 30th day following the date of receipt by at least one of the depositaries of the instruments of ratification, acceptance or approval referred to in Article 3(2) from the Russian Federation and from any other signatory to this Protocol and it shall remain in force for a period of five years from that date. For each signatory ratifying, accepting or approving thereafter, this Protocol shall enter into force for it on the 30th day following the receipt by at least one of the depositaries of the instruments of ratification, acceptance or approval referred to in Article 3(2) and it shall remain in force until the expiration of its original five-year period.

2. For each Party acceding to this Protocol, it shall enter into force for it 30 days following the receipt by at least one of the depositaries of the instrument of accession referred to in Article 3(4) and it shall remain in force until the expiration of the original five-year period mentioned in paragraph 1 of this Article.

3. This Protocol shall be extended automatically for further periods of five years. Any Party may request at least one of the depositaries, at least 90 days before the expiration of the five-year period, to convene a meeting of the Parties to consider the continuation, modification or amendment of this Protocol.

4. Any Party may withdraw from this Protocol upon giving 90 days written notification to at least one of the depositaries. The MNEPR Committee shall immediately be seized of the matter and shall make recommendations to the Parties on the further continuation of this Protocol and the Agreement.

5. The obligations under this Protocol shall remain in effect regardless of any subsequent transfer of ownership of the object of cooperation, and regardless of any termination of, or withdrawal from, this Protocol or the Agreement, or the expiration of their validity.

6. (a) Notwithstanding any termination of this Protocol, it shall continue to apply to any Implementing Agreement which the Parties to such Implementing Agreement agree to continue, for the duration of such Implementing Agreement.
- (b) Where a Party withdraws from this Protocol but continues to be a Party to an Implementing Agreement, this Protocol shall continue to apply to such Party with respect to its participation in such Implementing Agreement.
7. Where,
- (a) the Vienna Convention on Civil Liability for Nuclear Damage of 21 May 1963 (hereinafter referred to as the Vienna Convention) and the Joint Protocol relating to the Application of the Vienna Convention and the Paris Convention of 21 September 1988 (hereinafter referred to as the Joint Protocol) have both come into force for the Russian Federation, and
- (b) the Vienna Convention or the Paris Convention on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy of 29 July 1960 and the Joint Protocol have both come into force for any other Party to this Protocol, such other Party
- may, in its discretion and by notice in writing to the Russian Federation, terminate the application of Article 2(2) of this Protocol as between it and the Russian Federation with respect to any activity undertaken pursuant to the Agreement to which these instruments apply. The Russian Federation and such other Party shall each inform the other in writing of the dates upon which such instruments come into force in their respective territories.
8. This Protocol shall be applied on a provisional basis from the date of its signature.
- Done** at Stockholm on 21 May 2003 in the English, French and Russian languages, all texts being equally authentic, in two originals of which one shall be deposited in the archives of the Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation and one in the archives of the Organisation for Economic Cooperation and Development. Duly certified copies of this Protocol shall be transmitted to the signatories and acceding Parties. In the event of any dispute or divergence in relation to this Protocol the English text shall prevail for the purposes of interpretation (*).

(*) It may be useful to provide that a copy of the letter also be sent to the Government of the country in which the Contractor carries on business.

ANNEX

Model of an INDEMNITY CONFIRMATION LETTER to be provided by the Ministry of the Russian Federation for Atomic Energy to [contractor]

Dear Sirs,

The Government of the Russian Federation and [name of other Party] are Parties to the Framework Agreement on a Multilateral Nuclear Environmental Programme in the Russian Federation (hereinafter referred to as the MNEPR Agreement) of 21 May 2003 to facilitate cooperation in the area of spent nuclear fuel and radioactive waste in the Russian Federation. They are also Parties to the Protocol to the MNEPR Agreement on Claims, Legal Proceedings and Indemnification of 21 May 2003 (hereinafter referred to as the Protocol).

The Ministry of the Russian Federation for Atomic Energy, acting on behalf of the Government of the Russian Federation, hereby acknowledges that [contractor] has entered into an [Implementing Agreement/Agreement/Contract] with [recipient] on [date] to provide assistance for the implementation of the MNEPR Project known as [project name]. The persons and entities identified in the attached list are the [contractor's] personnel, subcontractors, suppliers, sub-suppliers and consultants who will be providing equipment, goods or services pursuant to the [Implementing Agreement/Agreement/Contract]. [Contractor] may amend this list, from time to time, upon notification to the Ministry of the Russian Federation for Atomic Energy or its authorised representative for the implementation of the [project name].

The Ministry of the Russian Federation for Atomic Energy, acting on behalf of the Government of the Russian Federation, confirms that in accordance with Articles 2(1) and 2(2) of the Protocol,

- a) with the exception of claims for injury or damage against individuals arising from omissions or acts of such individuals done with intent to cause injury or damage, it will bring no claims or legal proceedings of any kind against [contractor] and its personnel or subcontractors, consultants, suppliers or sub-suppliers of equipment, goods or services at any tier and their personnel identified in the attached list as amended from time to time, for any loss or damage of whatsoever nature, including but not limited to personal injury, loss of life, direct, indirect and consequential damage to property owned by the Russian Federation arising from activities undertaken pursuant to the MNEPR Agreement, it being agreed that this paragraph shall not apply to the enforcement of the express provisions of a contract; and
- b) with the exception of claims for nuclear damage against individuals arising from omissions or acts of such individuals done with intent to cause damage, it shall provide for the adequate legal defence of, and indemnify, and shall bring no claims or legal proceedings against [contractor] and its personnel or any subcontractors, consultants, suppliers, or sub-suppliers of equipment, goods or services at any tier and their personnel identified in the attached list as amended from time to time, in connection with third-party claims, in any court or forum, arising from activities undertaken pursuant to the MNEPR Agreement, for nuclear damage occurring within or outside the territory of the Russian Federation, that results from a nuclear incident occurring within the territory of the Russian Federation.

The Ministry of the Russian Federation for Atomic Energy, acting on behalf of the Government of the Russian Federation, agrees that any dispute, controversy or claim arising out of or relating to this Indemnity Confirmation Letter, including its existence or validity, shall be referred to and finally resolved by arbitration in accordance with UNCITRAL Arbitration Rules if such dispute has not been resolved amicably within 90 days of its submission to the Government of the Russian Federation for resolution. The appointing authority for the purposes of the UNCITRAL Arbitration Rules shall be the Stockholm Chamber of Commerce. The place of arbitration shall be the Arbitration Institute of the Stockholm Chamber of Commerce, Stockholm, Sweden and Swedish law shall apply. Where the UNCITRAL Arbitration Rules do not provide for a particular situation the arbitration tribunal shall determine the course of action to be followed.

This Indemnity Confirmation Letter shall enter into force upon signature by the Ministry of the Russian Federation for Atomic Energy, acting on behalf of the Government of the Russian Federation, and it shall remain in effect in accordance with the MNEPR Agreement and the Protocol.

.....
(Signature)

.....
(Title)

(Authorised representative of the Ministry of the Russian Federation for Atomic Energy)

.....
(Date)

DECYZJA KOMISJI**z dnia 4 grudnia 2006 r.****w sprawie korzystania przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich z informacji przygotowanych zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5804)*

(2006/891/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, oraz zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23 ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽²⁾ nakazuje spółkom podlegającym ustawodawstwu państwa członkowskiego, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w którymkolwiek z państw członkowskich, sporządzanie za każdy rok finansowy zaczynający się dnia 1 stycznia 2005 r. lub później, skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z przyjętymi międzynarodowymi standardami rachunkowości, zwanymi obecnie powszechnie międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (IFRS).
- (2) Artykuł 4 dyrektywy 2004/109/WE stanowi, że w przypadku gdy od emitenta wymaga się sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zbadane sprawozdania finansowe zawierają takie sprawozdania skonsolidowane sporządzone zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej przyjętymi na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Podobnie art. 5 dyrektywy 2004/109/WE, dotyczący półrocznych sprawozdań finansowych, stanowi, że w przypadku emitentów zobowiązanych do przygotowywania skonsolidowanych sprawozdań finansowych skrócony zbiór sprawozdań finansowych sporządza się w sposób zgodny z tymi standardami. Wymogi te mają zastosowanie do wszystkich emitentów, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, bez względu na to, czy ich statutowa siedziba znajduje się we Wspólnocie, czy w kraju trzecim.
- (3) Jednocześnie art. 23 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE zezwala właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego na zwolnienie emitenta z kraju trzeciego

z obowiązku spełnienia niektórych wymogów dyrektywy, w tym wymogów art. 4 i 5 dotyczących rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych, pod warunkiem że w przepisach prawa danego kraju trzeciego określono analogiczne wymogi lub emitent ten spełnia wymogi określone w przepisach prawa kraju trzeciego, które właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego uznaje za równoważne. Ponadto art. 23 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE ustanawia przejściowe zwolnienie dla emitentów, których statutowa siedziba znajduje się w kraju trzecim. Emitenci tacy są zwolnieni z obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych w sposób zgodny z art. 4 lub art. 5 tej dyrektywy przed rozpoczęciem roku finansowego, którego początek przypada w dniu 1 stycznia 2007 r. lub później, pod warunkiem że te sprawozdania finansowe są sporządzane w sposób zgodny z międzynarodowymi standardami, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.

- (4) Od czasu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 wiele państw bezpośrednio przejęło międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej do swoich krajowych standardów rachunkowości. Stanowi to wyraźny dowód na osiągnięcie jednego z celów tego rozporządzenia, jakim jest sprzyjanie coraz większej harmonizacji standardów sprawozdawczości finansowej, prowadzącej do międzynarodowej akceptacji IFRS jako rzeczywiście światowych standardów. W związku z tym właściwe jest, aby emitenci z krajów trzecich byli zwolnieni z określonego w art. 4 i art. 5 dyrektywy 2004/109/WE obowiązku sporządzania rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej, jeżeli sprawozdania te są sporządzane zgodnie z krajowymi standardami rachunkowości i jeżeli zgodnie z MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych” zawierają one jednoznaczną i bezwarunkową deklarację zgodności z IFRS.
- (5) Powołany decyzją Komisji 2001/527/WE ⁽³⁾ Komitet Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych (CESR) w swojej opinii wydanej w czerwcu 2005 r. uznał, że krajowe standardy rachunkowości (tzw. GAAP – Generally Accepted Accounting Principles) obowiązujące w Kanadzie, Japonii i Stanach Zjednoczonych, w każdym przypadku rozpatrywane jako całość, są równoważne z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej przyjętymi na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, pod warunkiem ujawniania dodatkowych informacji, a w niektórych przypadkach składania uzupełniających sprawozdań finansowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, str. 38.⁽²⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 43.

- (6) W styczniu 2005 r. Japońska Rada Standardów Rachunkowości oraz Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASB) ogłosiły zawarcie porozumienia w sprawie realizacji wspólnego projektu mającego na celu zmniejszenie różnic pomiędzy międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej a japońskimi standardami rachunkowości, a w marcu 2005 r. rozpoczęły realizację wspólnego programu prac zmierzających do harmonizacji japońskich standardów rachunkowości z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej. W styczniu 2006 r. Kanadyjska Rada Standardów Rachunkowości publicznie zadeklarowała zamiar przejścia na jeden zbiór akceptowanych na całym świecie wysokiej jakości standardów dla spółek publicznych i stwierdziła, że cel ten najlepiej osiągnąć poprzez harmonizację kanadyjskich standardów rachunkowości z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej w ciągu pięciu lat. W lutym 2006 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości oraz amerykańska Rada Standardów Rachunkowości Finansowej (FASB) opublikowały protokół ustaleń, w którym nakreślono program prac na rzecz harmonizacji amerykańskich standardów rachunkowości z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej celem spełnienia jednego z warunków amerykańskiej Komisji Papierów Wartościowych i Giełd (SEC), które muszą zostać spełnione, zanim najpóźniej w roku 2009 zniesie ona wymóg uzgadniania sprawozdań finansowych, nałożony na zarejestrowanych w niej zagranicznych emitentów stosujących międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej.
- (7) Ważne jest jednak zachowanie jakości opartej na zasadach sprawozdawczości finansowej według IFRS, spójne wprowadzanie w życie międzynarodowych standardów rachunkowości, zagwarantowanie odpowiedniej pewności prawnej spółkom i inwestorom oraz oferowanie spółkom z UE równego traktowania sprawozdań finansowych na arenie międzynarodowej. Przyszła ocena równoważności powinna opierać się na szczegółowej i obiektywnej analizie technicznej różnic pomiędzy międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej a standardami rachunkowości obowiązującymi w krajach trzecich, a także na porównaniu rzeczywistego wdrożenia standardów rachunkowości z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej. Przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji na temat równoważności należy dokładnie zbadać postępy procesu harmonizacji.
- (8) W świetle starań na rzecz harmonizacji z IFRS podejmowanych przez podmioty stanowiące krajowe standardy rachunkowości w Kanadzie, Japonii i Stanach Zjednoczonych należy zezwolić emitentom z krajów trzecich na sporządzanie rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych zgodnie ze standardami rachunkowości obowiązującymi w Kanadzie, Japonii lub Stanach Zjednoczonych w przejściowym okresie dwóch lat, w ciągu których podmioty stanowiące standardy i właściwe organy nadzoru prowadzić będą dialog, proces harmonizacji będzie kontynuowany, a sprawozdanie z postępów zostanie ukończony.
- (9) Aczkolwiek wiele państw bezpośrednio przejęło międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej do swoich krajowych standardów rachunkowości, inne państwa stopniowo harmonizują krajowe standardy rachunkowości z międzynarodowymi standardami. W związku z tym należy również, na okres przejściowy wynoszący maksymalnie dwa lata, zezwolić emitentom z takich krajów trzecich na dalsze sporządzanie swoich rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych zgodnie z krajowymi standardami rachunkowości, które są harmonizowane z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej, pod warunkiem że właściwy organ krajowy publicznie podjął odpowiednie zobowiązanie i ustanowił program prac. W celu zagwarantowania, że to zwolnienie jest możliwe wyłącznie w przypadku spełnienia powyższych warunków, emitent z kraju trzeciego powinien być zobowiązany do przedstawienia właściwemu organowi dowodów świadczących o tym, że organ krajowy złożył publiczne oświadczenie i ustanowił program prac. W celu zapewnienia spójności we Wspólnocie Komitet Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych powinien koordynować ocenę właściwych organów w zakresie spełniania wyżej wymienionych warunków w odniesieniu do standardów rachunkowości w poszczególnych krajach.
- (10) W ciągu tego dwuletniego okresu Komisja powinna nie tylko prowadzić dialog z właściwymi organami krajów trzecich, ale również uważnie śledzić postępy harmonizacji międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej i standardów rachunkowości Kanady, Japonii, Stanów Zjednoczonych i innych krajów trzecich, które ustanowiły program harmonizacji, tak aby mogła ona podjąć decyzję dotyczącą równoważności co najmniej sześć miesięcy przed dniem 1 stycznia 2009 r. Ponadto Komisja będzie śledzić postępy dokonywane przez właściwe organy krajów trzecich w pracach nad wyeliminowaniem wszelkich wymogów dla emitentów wspólnotowych aktywnych na rynkach finansowych kraju trzeciego dotyczących uzgadniania sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej. Na koniec dodatkowego okresu przejściowego Komisja podejmie decyzję, na mocy której emitenci wspólnotowi i spoza Wspólnoty traktowani są na równych zasadach.
- (11) Komisja powinna systematycznie informować Europejski Komitet Papierów Wartościowych oraz Parlament Europejski o postępach dokonanych na rzecz eliminacji wymogów uzgadniania i w procesie harmonizacji. W związku z tym do dnia 1 kwietnia 2007 r. Komisja złoży Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące harmonogramu w zakresie harmonizacji przewidzianego przez krajowe organy ds. rachunkowości w Kanadzie, Japonii i Stanach Zjednoczonych. Ponadto do dnia 1 kwietnia 2008 r. i po konsultacjach z Komitetem Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych Komisja powinna złożyć Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące oceny standardów rachunkowości krajów trzecich stosowanych przez emitentów, którzy nie są zobowiązani do sporządzania rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej w okresie poprzedzającym lata finansowe rozpoczynające się dnia 1 stycznia 2009 r. lub później. Ponadto przed dniem 1 stycznia 2008 r. i po odpowiednich konsultacjach z Komitetem Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych Komisja powinna zapewnić ustalenie definicji równoważności stosowanej do określania równoważności standardów rachunkowości krajów trzecich, na podstawie utworzonego w tym celu mechanizmu określania równoważności.

- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W okresie poprzedzającym lata finansowe rozpoczynające się w dniu 1 stycznia 2009 r. lub później emitent, którego statutowa siedziba znajduje się w kraju trzecim, może sporządzać swoje roczne skonsolidowane sprawozdania finansowe i półroczne skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie ze standardami rachunkowości kraju trzeciego, pod warunkiem spełnienia jednego z następujących warunków:

- a) informacja dodatkowa do sprawozdań finansowych zawiera jednoznaczna i bezwarunkową deklarację zgodności z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej zgodnie z MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych”;
- b) sprawozdania finansowe są sporządzane zgodnie ze standardami rachunkowości obowiązującymi w Kanadzie, Japonii lub Stanach Zjednoczonych Ameryki;
- c) sprawozdania finansowe są sporządzane zgodnie ze standardami rachunkowości obowiązującymi w kraju trzecim innym niż Kanada, Japonia lub Stany Zjednoczone Ameryki, przy spełnieniu następujących warunków:
 - i) organ kraju trzeciego odpowiedzialny za dane krajowe standardy rachunkowości podjął przed rozpoczęciem roku finansowego, do którego odnosi się sprawozdanie finansowe, publiczne zobowiązanie do zharmonizowania tych standardów z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej;
 - ii) organ ten ustanowił program prac, który wskazuje na zamiar dokonania postępów w harmonizacji do dnia 31 grudnia 2008 r.; oraz
 - iii) emitent przedstawia właściwemu organowi dowody świadczące o spełnieniu warunków określonych w pkt i) oraz ii).

Artykuł 2

1. Do dnia 1 kwietnia 2007 r. Komisja złoży Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych i Parlamentowi Europejskiemu pierwsze sprawozdanie dotyczące harmonogramu prac organów odpowiedzialnych za krajowe standardy rachunkowości w Stanach Zjednoczonych, Japonii i Kanadzie w zakresie harmonizacji międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej i standardów rachunkowości obowiązujących w tych państwach.

2. Komisja dokładnie monitoruje postępy harmonizacji międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej

i standardów rachunkowości Kanady, Japonii i Stanów Zjednoczonych oraz postęp w zakresie eliminacji wymogów uzgadniania, które mają zastosowanie do emitentów wspólnotowych w tych państwach, oraz systematycznie informuje Europejski Komitet Papierów Wartościowych i Parlament Europejski o tych postępach. W szczególności Komisja bezzwłocznie informuje Europejski Komitet Papierów Wartościowych i Parlament Europejski, jeżeli ten proces nie przebiega w sposób zadowalający.

3. Komisja informuje również systematycznie Europejski Komitet Papierów Wartościowych i Parlament Europejski o przebiegu dyskusji na temat regulacji prawnych i postępie w zakresie harmonizacji międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej i standardów rachunkowości krajów trzecich określonych w art. 1 lit. c) oraz o postępach dokonanych w zakresie eliminacji wszelkich wymogów uzgadniania. W szczególności Komisja bezzwłocznie informuje Europejski Komitet Papierów Wartościowych i Parlament Europejski, jeżeli ten proces nie przebiega w sposób zadowalający.

4. Oprócz spełnienia obowiązków określonych w ust. 2 i 3, Komisja prowadzi regularny dialog z organami krajów trzecich i najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2008 r. przedstawi Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące postępów harmonizacji i postępów dokonanych na rzecz eliminacji wszelkich wymogów uzgadniania, które mają zastosowanie do emitentów wspólnotowych na mocy przepisów kraju trzeciego, określonego w art. 1 lit. b) lub c). Komisja może zwrócić się do osoby trzeciej o opracowanie sprawozdania lub nałożyć na osobę trzecią obowiązek jego sporządzenia.

5. Przynajmniej na sześć miesięcy przed dniem 1 stycznia 2009 r. Komisja dokona ustalenia równoważności standardów rachunkowości krajów trzecich, zgodnie z definicją równoważności i mechanizmem określania równoważności, który zostanie utworzony do dnia 1 stycznia 2008 r. zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE. W związku z wykonaniem przepisów niniejszego ustępu Komisja zasięga najpierw opinii Komitetu Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych na temat adekwatności definicji równoważności, mechanizmu określania równoważności i ustalania równoważności.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 5 grudnia 2006 r.****zmieniająca decyzje 2006/7/WE, 2006/265/WE i 2006/533/WE w odniesieniu do przedłużenia ich okresów stosowania***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5860)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(2006/892/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 7,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na pojawienie się ogniska grypy ptaków, wywołanej wysoce zjadliwym szczepem wirusa H5N1, w południowo-wschodniej Azji w grudniu 2003 r., Komisja przyjęła szereg środków ochronnych w odniesieniu do grypy ptaków. Środki te obejmowały w szczególności decyzję Komisji 2006/7/WE z dnia 9 stycznia 2006 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do przywozu piór z niektórych państw trzecich⁽³⁾, decyzję Komisji 2006/265/WE z dnia 31 marca 2006 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do podejrzenia wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków w Szwajcarii⁽⁴⁾ oraz decyzję Komisji 2006/533/WE z dnia 28 lipca 2006 r. dotyczącą niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków w Chorwacji⁽⁵⁾.

- (2) Od czasu przyjęcia decyzji 2006/7/WE Komisja poddała weryfikacji istniejące stałe środki wspólnotowe dotyczące przywozu piór, w szczególności stosowne przepisy dotyczące wymagań przywozowych dla piór nieprzetworzonych, określone w rozdziale VIII załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁶⁾. Procedura legislacyjna nie została jednak zakończona.

- (3) Decyzje 2006/7/WE, 2006/265/WE i 2006/533/WE mają zastosowanie do dnia 31 grudnia 2006 r. Jednakże ogniska występowania azjatyckiego szczepu wirusa grypy ptaków nadal występują w krajach trzecich i zagrożenie dla Wspólnoty nie uległo zmniejszeniu, właściwe jest zatem przedłużenie stosowania tych decyzji do dnia 30 czerwca 2007 r.

- (4) Decyzje Komisji 2006/115/WE⁽⁷⁾ i 2006/135/WE⁽⁸⁾ zostały uchylone i zastąpione decyzjami Komisji 2006/563/WE⁽⁹⁾ i 2006/415/WE⁽¹⁰⁾. Chorwacja i Szwajcaria poinformowały Komisję, że właściwe organy w tych krajach stosują obecnie środki ochronne równoważne środkom stosowanym przez właściwe organy państw członkowskich, jak określono w decyzjach 2006/563/WE i 2006/415/WE. Odesłania do decyzji 2006/265/WE i 2006/533/WE należy zatem uaktualnić.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 2006/7/WE, 2006/265/WE i 2006/533/WE.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 5 z 10.1.2006, str. 17. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/521/WE (Dz.U. L 205 z 27.7.2006, str. 26).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 95 z 4.4.2006, str. 9. Decyzja zmieniona decyzją 2006/405/WE (Dz.U. L 158 z 10.6.2006, str. 14).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 212 z 2.8.2006, str. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 208/2006 (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, str. 25).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 48 z 18.2.2006, str. 28. Decyzja zmieniona decyzją 2006/277/WE (Dz.U. L 103 z 12.4.2006, str. 29).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 52 z 23.2.2006, str. 41. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/384/WE (Dz.U. L 148 z 2.6.2006, str. 53).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 222 z 15.8.2006, str. 11.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 164 z 16.6.2006, str. 51. Decyzja zmieniona decyzją 2006/506/WE (Dz.U. L 199 z 21.7.2006, str. 36).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 4 decyzji 2006/7/WE datę „31 grudnia 2006 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2007 r.”.

Artykuł 2

W decyzji 2006/265/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 datę „31 grudnia 2006 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2007 r.”;

2) załącznik zastępuje się załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

W decyzji 2006/533/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 datę „31 grudnia 2006 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2007 r.”;

2) załącznik zastępuje się załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Państwa członkowskie podejmują natychmiastowe środki w celu zastosowania się do niniejszej decyzji, a następnie podają je do wiadomości publicznej. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK

Część terytorium Szwajcarii, o której mowa w art. 1 ust. 1

Kod ISO kraju	Nazwa kraju	Część terytorium
CH	Szwajcaria	W Szwajcarii: wszystkie obszary na terytorium Szwajcarii, w odniesieniu do których władze Szwajcarii oficjalnie stosują ograniczenia równoważne ograniczeniom ustanowionym w decyzjach Komisji 2006/415/WE i 2006/563/WE.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK

Część terytorium Chorwacji, o której mowa w art. 1

Kod ISO kraju	Nazwa kraju	Część terytorium
HR	Chorwacja	W Chorwacji: wszystkie obszary terytorium Chorwacji, w odniesieniu do których właściwe organy Chorwacji oficjalnie stosują środki ochronne równoważne środkom ustanowionym w decyzji Komisji 2006/563/WE.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 grudnia 2006 r.

dotycząca wycofania odniesienia do normy EN 10080:2005 „Stal do zbrojenia betonu – Spajalna stal zbrojeniowa – Postanowienia ogólne” zgodnie z dyrektywą Rady 89/106/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5869)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/893/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(2) Włochy oraz Komisja wniosły formalny sprzeciw w odniesieniu do normy EN 10080:2005.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(3) Formalny sprzeciw Włoch został wniesiony na podstawie niespełnienia przez normę EN 10080:2005 zasadniczego wymogu nośności i stateczności określonych w załączniku I do dyrektywy 89/106/EWG, z uwagi na brak wyraźnego rozróżnienia pomiędzy przeznaczeniem stali zbrojeniowych – a mianowicie stali zbrojeniowej o szczególnej wytrzymałości wymaganej do zastosowań na terenach sejsmicznych, co we Włoszech stanowi istotne i prawnie uregulowane zagadnienie z dziedziny bezpieczeństwa prac.

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 1,

uwzględniając opinię Komitetu Naukowego ds. Budownictwa,

(4) Formalny sprzeciw Komisji został wniesiony z uwagi na fakt, iż załącznik ZA do normy EN 10080:2005 przewiduje określenie cech wytrzymałości według klas technicznych, podczas gdy sama norma nie określa ani klas technicznych, ani odpowiadających im cech wytrzymałości technicznej.

uwzględniając opinię Stałego Komitetu powołanego na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽²⁾,(5) W świetle wyników badania zastrzeżeń zgłoszonych w stosunku do odniesienia do normy EN 10080:2005 „Stal do zbrojenia betonu – Spajalna stal zbrojeniowa – Postanowienia ogólne” owo odniesienie do normy EN 10080:2005 powinno zostać usunięte z wykazu zharmonizowanych norm zawartego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a co za tym idzie, zgodność z właściwymi normami krajowymi transponującymi normę zharmonizowaną EN 10080:2005 nie pociąga za sobą domniemania zdatności do użytku ani zgodności z odpowiednimi przepisami dyrektywy 89/106/EWG,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Norma EN 10080:2005 „Stal do zbrojenia betonu – Spajalna stal zbrojeniowa – Postanowienia ogólne” została ustanowiona przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) w dniu 21 kwietnia 2005 r. Zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 89/106/EWG odniesienie do tej normy zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po raz pierwszy dnia 14 grudnia 2005 r.⁽³⁾ i ponownie dnia 8 czerwca 2006 r.⁽⁴⁾

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Normę EN 10080:2005 „Stal do zbrojenia betonu – Spajalna stal zbrojeniowa – Postanowienia ogólne” wycofuje się z wykazu zharmonizowanych norm opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2006/190/WE (Dz.U. L 66 z 8.3.2006, str. 47).

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 319 z 14.12.2005, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 134 z 8.6.2006, str. 1.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący
